Q23:38.
2113TY
N27
58739

உ

சிவமயம்.

சைவ எல்லப்பநாவலர் பாடிய

அருணாசலபுராணம்.

இது - மழவை

மகாலிங்கையர் செய்த உரையுடன்

திருவாலங்காடு,

ஆறுமுகசுவாமி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை] 1927. [அணா-12.

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

21 APR 1927
MADRAS

58739

REGISTRAR OF BOOKS
21 APR 1927
MADRAS

3

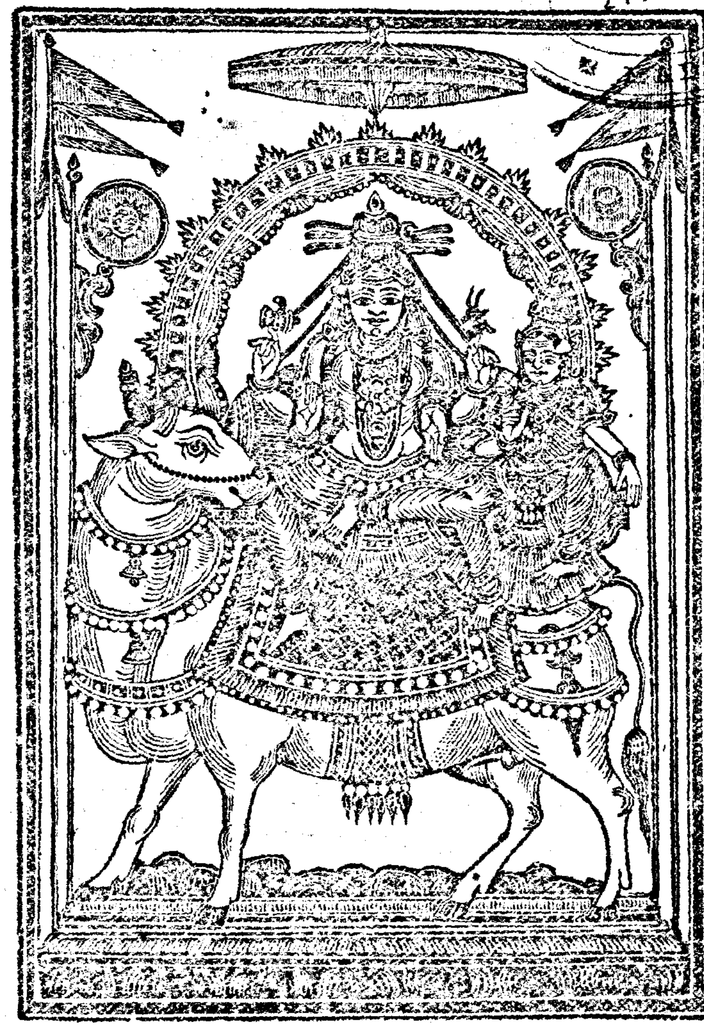

5
21 APR 1927
MADRAS

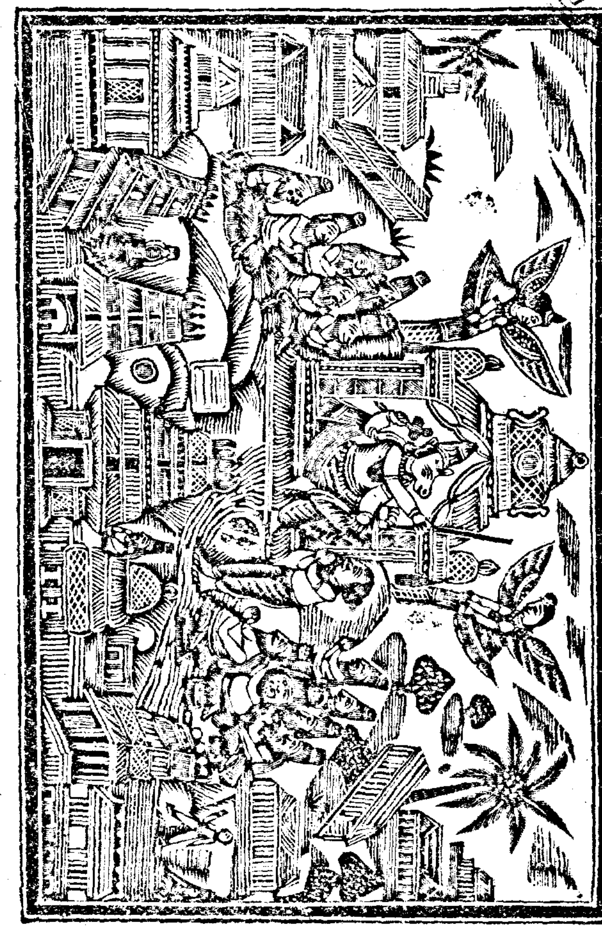

உ

சிவமயம்.

21 APR 1927
MADRAS

திருவண்ணாமலைத்

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாதார சச்சிதானந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப் பொருளாகிய ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் இந்த உலகத்தினுள் அங்கங்கிருக்கும் ஆத்துமகோடிகளுய்யும்பொருட்டுத் திருக்கோயில்கொண்டிருக்கின்ற பலதலங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், ஆளுடைய வரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆளுடையவடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்களருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேச முதலான தேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களென்று முன்னோர்களேற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக்குள்ளிருக்கும் தலங்களுள் விசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்னுந் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும், திருவுருக்கொண்டு அருணாசலம்-சோணாசலம்-கௌரிநகரம்-தேசுநகரம்-முத்திநகரம்-ஞானநகரம்-சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல பெயர்களையுடையதும், சிவபெருமான் கிரிரூபமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாசூர மர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும், கலாதரன் காந்திசாலி தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந்தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்த முதலாகிய அநேக தீர்த்தங்களும், அன்பர்கள் திருமலைவலம்புரிதலும், ஆதித்தனுக்கு தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தனாகியபிரதத்தராஜனால் அநேக காணிக்கைகள்பெற்றதும், அஷ்டவசுக்களும் பிரமன் முதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்ததும், புளகாதிபன் பேறுபெற்றதும் நினைக்க முத்திதரும் தலமென்று ஆகமப்புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவானதற்குக் காரணம் யாதெனில்; ஒரு கற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம்தாம் பிரமமென்று வாதித்துப் போரிட்டதைத்தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினிமலையாய் அவர்கள் மத்தியில் நின்று கலகத்தைத் தீர்த்தருளி

அவர்கள் வேண்டுதலினால் ஒரு சிறியமலையாயுருக்கொள்ள, அதைக் கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதி எந்நாளுந் தெரியும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அதற்குச் சிவபெருமான், வாரும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களே! கார்த்திகைமாதத்தில்வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதி காண்பிப்போம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களின் தாரித்திரயமும் வியாதியுநீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களானால் இடையூறின்றிவாழ்வார்கள். அல்லாமலும் இதைத்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டில்லாமல் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் மோட்சங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை சனனமென்னும் வியாதிக்கு மருந்துபோல் இருப்பதனால் மலைமருந்தென்றும் அழல்வண்ணமாயிருப்பதனால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது. இதை ஒருதரஞ் சொன்னவர்க்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன் வருமென்றும் அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் ஆநந்தமடைந்து சிவபெருமானைப்பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும். ஆகையால் இந்தமலையின் கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியாயெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாகின்றோமென்று அந்தமலையினுள்ளே மறைய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந்தோன்றியது. அதைக்கண்டு பரமாநந்தமாய் மயனென்னுந் தேவதச்சனால் ஓராலயங் கட்டுவித்தார்கள். அப்போதவ்விடத்தில் வளப்பம்பொருந்திய நகரமும் முந்நூறுதீர்த்தங்களுமுண்டாயின. அல்லாமலும் ஆகாயகங்கை கிணறுகளாகவும், கற்பகவிருட்சங்கள் மரங்களாகவும்வந்திருந்தன. தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாகவந்து பிறந்தார்கள். அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப்பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லாதலங்களும் உடலென்றும் அருணாசலதலம் முகமென்றும் அதில் சிவபெருமான் கண்ணென்றும் இத்தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும் நமது பெருமானாகிய நந்திகேசுரர்மார்க்கண்டேயமுனிவருக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தார், அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி அம்

மலையின்மேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் சோதிதரிசனமாகிக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்த மலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்றமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியை வலம்வந்து அவரவர்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி தருமங்கள் செய்து அருணாசலேஸ்வரரைத் தொழுது தீபதெரிசனமுஞ்செய்து துதிப்பவர்கள் அளவில்லாச் சம்பத்தையும் மோக்ஷத்தையு மடைவார்கள்.

ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து அந்தலத்தைத் தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள், சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் இந்திரனைப்போல்ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தை அடைவார்கள். மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் தங்கள் கடனையும் தரித்திரத்தையும் சங்கிலித்தொடர்போல் வருகிற ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் சிவபெருமானைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவர்கள் நாலுவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும்தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த்தேவர்களாவார்கள். குருவாரத்தில்வலமாய்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள். சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற் சேர்வார்கள் சனிவாரவுதயத்தில் வலம் வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோரிடத்தின் நற்பலனைக்கொடுக்கும் சிவராத்திரியிலும், வருஷப்பிறப்பிலும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமானபலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்போது, வாகனத்தின்மே லேறிக்கொண்டுவராமலும், போர்வைபோர்த்துக்கொள்ளாமலும், குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக் கொள்ளாமலும், தாம்பூலந்தரிக்காமலும், வேறொரு சிந்தனையில்லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுரரையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த பயபத்தியுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்ய ஆலயத்திற்போகின்றதற்கு அருக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலியவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினாற்செய்தபேறு கிடைக்குமென்று பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

சர்வாலப தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாசத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஓர்தீபம் அணைந்துபோகிற தருணத்தில் ஓரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனபோது அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வத்தியைத் தூண்டியமாத்திரத்தில் பிரகாசம் அதிகரித்ததினால் சிவபெருமானவர் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிடசரீரமும் அரசும் மற்றப்பேருந்தந்து பூமியில் பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப்பிறந்துச் சகல ஐஸ்வரியத்தையும் அனுபவித்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத்தன் இராஜன்முதலிய சகல ஆடம்பரவிபவத்துடன் சிவாலயத்துக்குட் பிரவேசித்துப் பிரதக்ஷிணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர்துளி இந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகத்தில்ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கரவர்த்தியே? நீமிகவும் அகங்காரியாகையால் நம்மாலுனக்கு இத்துன்பமுண்டாயிற்று நீ நல்லுணர்வுடன் இன்றுமுதல் நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையேயானால் உனக்கு இந்த விரணந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதங் கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம்பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற சக்கரவர்த்தியானவர் ஆனந்தமடைந்து அக்கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானவர் திருவுளமிரங்கிக் கார்த்திகைமாதம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தேசோமயமாயெழுந்தருளி அச்சக்கரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித்து அருளினர்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்ததேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உஷ்ணந்தணியும்பொருட்டுப் பொரிஅவல் நிவேதனம்செய்தார்கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சோதிசொரூபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாய்ச் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும் * சுட்கப்பனை கட்டவும் ஆயிற்று.

* முன்சுட்கப்பனை யென்பதை இப்போது உலகத்தில் சொக்கப்பானை என்று வழங்கி வருகின்றது.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாள் பரணிநக்ஷத்திரஞ் சாயங்காலை, அதிவாகசதீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலியவைகளின் மூலமாய், மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத்தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்குமுனே பூசித்து வைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலை அர்த்தசூரிய மண்டலத்தில் தென்னை மாம்பனைமரம், பாக்குமரம், வாழைமரம் மூங்கில் என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்கிற்கும் மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும் இந்தமரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமி கெர்ப்பக்கிருகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக்கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும் இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது, தாழஞ்சருகாவது, அசோச்சருகாவது விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநட்சத்திர மறுநாட்களாகிய கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்திசமேதராய்ச் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து மேற்படிதீபம் சுவாமிக்குமுன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அத்தண்டத்தின்மேல் வைத்துச் சருகுகளைக் கொளுத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படி தண்டகத்தைச் சோதித்துவிடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானைப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் மோக்ஷமுங் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களிற் சொல்லுகின்றது.

தண்டவிதி.

உத்தமம்–தென்னமரம்-மத்திமம்-பனைமரம்,அதமம்-பாக்குமரம் அதமா அதமம்–வாழையும் மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

உத்தமம்-உயர்வு, மத்திமம்-அதன்கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும் சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த தலங்களும், பௌர்ணமிதிதி பிரதானமாகவும் தீபம் வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

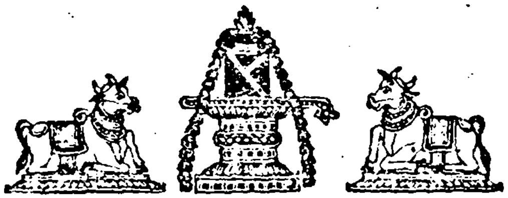

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
விக்க தைக்கிணை யின்றருள் செய்திட
முக்கண் வெற்பினை மும்மத வாரியைக்
கைக்க ளிற்றினைக் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ—ள். அநேக வேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசல சரித்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற்செய்ய இதற்கிணையில்லையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம் செய்தற்கு மூன்று நண்களுடைய மலைபோன்றவரும் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக் கையினாற்றொழுது தோத்திரஞ்செய்வோம் எடுத்தநூல் இனி ...ரில்லாமல் முடிதற்பொருட்டு. எ—று. க

சபாபதிதுதி.

சந்தக்-கலிவிருத்தம்.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன விமலன்கதி
குதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி பதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

இ—ள். மிகுந்த மதுராசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட ..திகமாகிய மாலையைத்தரிக்கின்றவராகியும், தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெ..ப்பவராகியும், மலரகிதராயும் விளங்கி சூரியனுதிரவும் பகிரண்ட ..டையவும் விளங்கிய பூமிபதிரவும், நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மி.. ஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையைத்தரித்த சபாபதியினுடைய பாத ..நத வணங்குவோம். எ-று. உ

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

தலமகிமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர் முனிவர் பங்கய ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவினெருங்கலி னுலக நிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவென்பது கடலின் முழங்கிய தருணை வளம்பதியே.

இ-ள். சூரியருஞ்சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும் பிரமதேவரும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும் பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாய் அவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பத்தையுடைய அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று., க

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும்பகலே
யொளிரொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி ருதயமெனுந்தனியூர்
தளையவிழுந்தொடை மகபதி தன்பதி தனபதி தனபதியா
மளகை வளம்பதி தனினும் வளம்பதி யருணைவளம்பதியே.

இ-ள். இளமையாகிய தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்தின குண்டலங்களும் பகலிலே பிர

காசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியர் உதயமானார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராவதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப் பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. ௫

காலனெதிர்த்திடமார்பிலுதைத்தவர் காம னுருப்பொடியா
ஞாலமிடற்றினர்மாலைமதிக்குறை யாடரவப்பணியார்
நாலுமுகத்தவனாலமளிப் பவனுடுமெதற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர்மேவுதிருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

இ-ள். எமனெதிர்த்தமார்பிலே உதைத்தவராகியும், மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக்கண்டத்தில் தரித்தவராகியும் மூன்றாம்பிறையைத் தரித்தவராகியும் ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. ௬

பரமசிவவணக்கம்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடுபகையறு மொருமுதலவனெவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவனவனெவ
மறைமுடியினினடம் வளர்பவனெவனவ
னறிவினிலறிபவ னடியிணைதொழுதனம்.

இ-ள். உறவும்பகையுமில்லாத ஒப்பற்றமுதன்மையானவன்எவன்? சருவசங்காரமானபின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிறவனெவன்? வேதமுடியிலே நடனஞ்செய்கின்றவனெவன்? அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம்-எ-று.

அருணாசலேசர் துதி.

கலிநிலைத்துறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந் திருமாலுமறையினும், பணிகொண்டபாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும்பரிந்துதேட, வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற் கோளகையா யழகுகாட்டக், கனிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா மகலாது கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

இ-ள். இரத்தினங்களுக்கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமனும் நாகங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாத கோளகையாகிய அழகுகாண்பிக்க வெண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம். எ-று. ௭

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில் வைத்துலகமேழுந், தருமானையிடத்தில் வைத்தருள்வானைப் பவளநெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானைமுகத்தானை யளித்தானைப்பெருமானை மகிழ வேறும் பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

இ-ள். தாருகாவன ரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்தும் ஒருமான்போன்ற விழியினையுடைய கங்கையை முடியில் வைத்தும் ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள் செய்கின்றவரும் பவளம்போல் வருகின்ற யானைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும் போர்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சீர்பாதத்தைவணங்கி இனிமேல் வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. ௮

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கணாளை, மூரலிளநிலவொழுகப்புழுகொழுக வழகொழுகுமுகத்தினாளை வாரொழுகுந்தனத்தாளை வடிவொழுகித்தெரியாத மருங்குலாளைச், சீரொழுகும்பதத்தாளை யருணையுண்ணாமுலையாளைச் சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழிந் தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின் காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புகழுவசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும் கச்சணிந்த வளங்களையும், அதிக வழகையுடையதாய் ஒருவருக்குந்தெரியாத இடையையும், சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களுடைய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனத்தில் நினைத்துக் கொள்ளுவோம். எ-று. ௯

யானைதிறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்றுமாறாக வருங்களிற்று முகத்தானை மனத்திலேதான், பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங் கடந்தபதம் பாலிப்பானை, விதமூன்று புரங்கடிந்தாரளித் தருளுமொருமுதலைவோரேட்சஞ்,சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனத்தில் தம்முடைய சீர்பாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும், முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவபெருமான் ஈன்றருளிய ஒப்பற்ற முதற்கடவுளும் ஒப்பற்றமுதலாகிய சஞ்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்வாம். எ-று. க௦

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை யருணைநெடுங்கோபுரத்திற்குமரவேளை, வந்தாரைவாழ் விக்கவடவீதி தனிலுறையு மயிலினானைக், கந்தாருங் கடக்களிற்று மகவாற்குத்தருநிழலுங் கனகநாடுந்,தந்தானையலர்கடப்பந் தாரானைப்பணிபவர் தாட்டலைமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். பூங்கொத்துகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குக்கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்தி லிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கின்ற மயில்வாகனக்கடவுளும்,தலையிற்கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்வலோகத்தையும் கற்பகவிருட்சத்தி னிழலைக்கொடுத்தவரும் கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய எமது சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம் எ-று. கக

தேவாரம்பாடிய மூவர் துதி.

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கன்றூணாற், றீதுகொண்ட கருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பரவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக் கால்கணைவத், தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான் றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

இ-ள். வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்தூணோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும் நோக எமதாண்டவரைத் தூதனுப்பிய தம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்குவோம். எ-று. கஉ

திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக் கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகிய சீவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

இ-ள். பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தகாலத்தில் வியாபித்திருந்த பௌத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சீவன்முத்தியை யடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விதையாகியும் திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபியாகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்குவோம் எ-று. கங

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மனையாளையரற்களித்துமனங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள் போற்றித், தனையாளும்பெருமானுக்கெச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம் போற்றி, வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி, எனையாளுமிளையான்றன்குடிமாற னிணையடியையிறைஞ்சுவோமே.

இ-ள். பரமசிவன் அடியார்வேடம் பூண்டுவந்து பெண்சாதியையெனக்குக் கொடுத்துவிடென்று கேட்க அதற்காகச் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக்கொடுத்து அதனால் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்த இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்களை வணங்கித் தன்னை யாட்கொண்ட சுவாமிக்குத்தான் தின்று ருசிபார்

த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ண(ப்ப)ருடையது பாதத்தைவணங்கி வினையுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தைமகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்றன்குடிமாற நாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவோம். எ-று. ௧௪

ஐயடிகள் காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகலாறுத்தெம்பாற்கு, நெய்யடிசி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதுதிருநீற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப் புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்சொன்ன சேரனடியிரும் பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனாரது இரண்டு பாதத்தையும்வணங்கி எமது சுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்த கறியைநெய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்ம்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்து தெய்வீகம்பொருந்திய திருவுலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான் பெருமாணாயனாருடைய பாதத்தையும் ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம் எ-று. ௧௫

நந்திகேசுரர் துர்க்கை கௌதமர் சண்டேசுரர் துதி.

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைத்தாய், வந்தருளுங் கௌதமனார் மலரடியென் முடிக்குமுடி மாலையாக்கித், தந்தையிருபதஞ்சிதைத்துச் சிதையாத பதத்திருந்த தண்டிதாளைச் சிந்தையிலைக்குடியிருத்தி யருணகிரி நினைப்பவர்தாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ-ள். நந்திகேசுரருடைய அழகிய பாதங்களைத்தொழுது துர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேதசொரூபரென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிரத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்து தம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டு பாதங்களையும்வெட்டி அதனால் கெடாத மோட்சபதத்திலிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற்குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலத்தைநினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரத்திற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம் எ-று. ௧௬

அவையடக்கம்.

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
றுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ் சில்புகல்சொற் குறித்தவாறு,

வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்ச னேறிவருமனத்தின்முன்னும் விரிஞ்சன்முதை, யேறுகின்றகருடன்முன்னு மொருமசகம் பறவையெனத்திரிதல்போலும்.

இ-ள். பலநூல்களையுங் குறைவரக்கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாட்ல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாதயானுஞ் சிலபாடல்களைப் பாடநினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின் முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒரு சிறியகொசு தானுமொரு பறவையெனப் பறத்தல்போலும் எ-று. ௧௭

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, ரௌத்திரம், குற்சை, பயம்.

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோவதுபாலி னிகழுமானல், காரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமாணு, லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்றாருணைநாதர், பேரிருக்குந் தகைமையினு லெனதுரையை யிகழுவரோ பெருமையோரே.

இ-ள் பாலோடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணாசலேசருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினுலே என்னாற் செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி இகழார்கள் எ-று. ௧௮

அழகுதாக் கனிந்தநச்சு மாம்பழைய தெனினுமதி லழுதுண்டாமோ, விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே யெனினுமதன் விரதம்போமோ, இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளு மவைபோலிருக்குமாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ பயன்கொள்வோர்க்கே.

இ-ள். அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டிமரம் வெகுநாள் மரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரியமுண்டாகாது யாவராலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளையதாயிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, (அதுபோல்) குற்றத்தோடு கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினுலேயே ஒருநன்மையைக்கொடு

க்காது யாதொரு தோஷமுமில்லாத உயர்வான பாடல் சிலகாலைக்கு முன் உண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது எ-று. கசு

தினையளவுந் தமிழ்மிடிபற் றதிமதுரம் பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும், நினையுமியற்சுவையறியா மூடர்பரு உவறிவின்முன்னே நிற் கலாமோ, வினையடருங்குவளைவிழி யனிச்சமலரனையதிரு மேனியா ளார், புனைவில்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா லமரினம்பு பொறுத்திடாரே.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும் அனிச்சப்பூவொத்தஉடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவில்லைத் தரிக்கின்ற மன்மதனாலே விடப்பட்ட புட்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களே யல்லாமல் கொடிதாகிய யுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள், அதுபோல தினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த் தரித்திரம் இன்றி அதிகமதுரம்பிறந்த கல்விவல்லவர்களும் இலக்கணரசமே யறியாத மூடர்கள் மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப் பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கார்கள் எ-று. உ0

நூல்வரலாறு.

கருத்துருக விரைவணங்கிக் கருள்புரியு நந்தியுமார்க் கண்டர் கோத, விருத்திமறை வியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப், பொருத்தமன விருடியருக் கருட்சூதன் மொழிந்த சிவ புராணங்கோடி., யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரிவளத்தினை யானுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள். மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய நந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர் ஒருவழிபட்ட மனமுடைய சௌனகாதிரிஷிகளுக் கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும், அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலத் தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன் எ-று. உக

அருணைநகர் வளமையுமாலயனகந்தைவிட வழல்வெற்பானவாறும், பெருவின்மக மழித்ததுவுமரனுமையை மணந்ததுங்கண்புதைத்தவாறும், வருமகிடற் றொலைத்ததுவு மிறைவியிடங் கலந்ததுவும் வயிரப்பூணு, னிருவினையையகற்றியது மற்றுமுள சரிதையெலா மியம்புவேனே.

இ-ள். அருணாசலத் தலமகிமையும், பிரம விஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையானது, ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி சுவாமியினுடைய கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவி கொன்றதும், அப்பார்வதி வாமபாகத்திற்சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதும் மற்றுமுள்ளதுஞ் சொல்வேன் எ-று. உஉ

அங்கிகுலமோங்கவரு வல்லாளபூபன்ற னரியதொண்டுந், துங்கமிகுந் தீர்த்தமுடன் திருமலையை வலம்புரியுஞ் சுடரோன்பேறும், பொங்குபிர தத்தனெடுவினைதீர்த்த வாறுபுள காதியாவு, மிங்கிதஞ்சேர் வடகலையிலிருந்ததனைத் தென்கலையா லியம்பலுற்றேன்.

இ-ள், உலகின்கண் ஓங்கு முக்குல வேந்தருள் அக்கினிகுலோத்துங்கனென்று வழங்குஞ் சோகுலாதிபனாகிய வல்லாளராசனுக்குப் பிள்ளைக்கலிநீக்கி முத்தியளித்ததும், அத்தலத்திலோங்குந் தீர்த்தங்களின் பெருமையும், அவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள் பெறும்பேறும் ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தை யடக்கி முத்தியளித்தவாறும், பிரதாபம்பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந்தீர்த்தசரிதையும், புழுகு பூனையாக விருந்து மூன்று லோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னுமரக்கனுடைய சரிதமும், இங்கிதமிகுந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்திலிருந்ததை தென்மொழியாகிய தமிழினாற் சொல்லத்தொடங்கினேன் எ-று. உங

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உஉ.

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது,

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழு வுழைபிரம்பு சரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றாடே, திங்களுமிழ் நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமுக்கண்ணன், பொங்குதிருவரையகலாப்புலித்தோலான் புயநாலான் புரிமுந்நூலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவாணைசெலுத்தி வெள்ளிக் கயிலைகாப்பான்.

இ-ள். உயர்வாகிய மழுவும் மானும் பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காத கையையுடையவர் பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்றுகண்களையுடையவர் விளங்குகின்ற இடுப்பில் என்றும் நீங்காத புலித்தோலையுடையவர் நான்குபுயங்களையுமுடையவர், மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழ்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு கைலாயகிரியை காக்கின்றனர் எ-று. க

கொய்வனச மலர்நிறத்தான் மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவெள்ளேற்றான், சைவமெனும் பயிர்தழைக்கக்கருணைமழை பொழிமேகந்

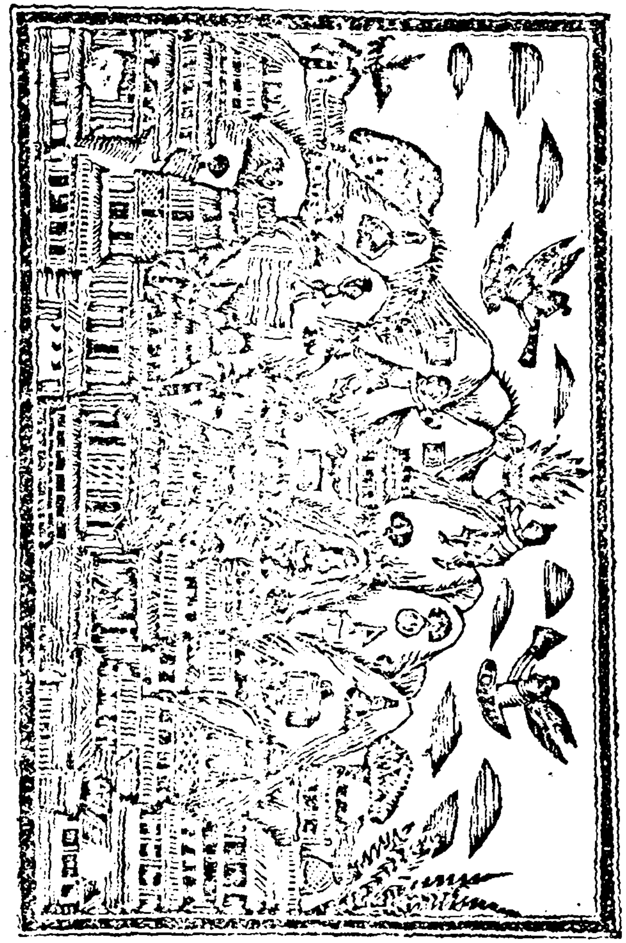

தன்னையொப்பானைவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதாற்குப் புறத்துலவு மாவிபோல்வான், றெய்வமெலாந் தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தானந் தியெனுந் திருநாமத்தான்.

இ-ள். கொய்யப்பட்ட தாமரை மலரையொத்த நிறத்தையும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய இடபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்குச் சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிர்தழைக்கக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மேகம்போன்றவரும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின்றும் புறத்தில் போகவொட்டாமல் அடங்கிய சிலாதரிஷிக்குப் புறத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவரும் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பேறிய தாமரைமலரையொத்த பாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசரென்கிற அழகிய நாமத்தைப் பெற்றவர். எ-று. ௨

ஈசனணிநதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும், தேசவென விளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புதளச் சிலம்பின்மீதே, வாசவனேமுதலிமையோர் நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்து கனகமலைக்குவமையாகும்.

இ-ள். பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் மேற்சொன்ன சுவாமியினுடைய வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்திலணிந்த திருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்குங் கைலாயமென்னப்பட்ட ஒரு திருமலையுண்டு, அந்தத்திருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிப்பட்டுச் சத்தத்துடனே சொர்னப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மகம்மேருகிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும். எ-று. ௩

இந்திரநீலச்சிலையா லிசைந்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து, மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்தி மாணிக்கமதலைகூட்டிச், செந்துகிராற் போதிகையு மாகதத்தானுத்திரமுஞ் செறித்துமீதே சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

இ-ள். இந்திரநீலக்கல்லினாலே ஒன்றோடொன்றுசேர்த்த சந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோலவயிரத் தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினால்செய்த கொடுங்கை சேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மாகதத்தினால் உத்திரமு

ஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பிய மண்டபமொன்று அந்தமலையின்மேல் இருக்கின்றது. எ-று. ௪

இருமருங்குந்தாளமணி யுதைத்தவரி யாசனத்தி லிருந்துநீலப்,
பருமணியாலிழைத்தபொரு பாதபீடிகையின் மலர்ப்பதத்தையூன்றி,
மருவுபெருங்கயிலையின்மீ திருந்துமுயலகன்முதுகில்வலத்தாளூன்றி,
யருமறையை முனிவராருக்குரைக்குமிறைவென விருந்தானந்தவேளை.

இ-ள். நந்திகேசுவரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினாலே யிழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டுச் சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாமசிவம்போல்இருந்தார் அந்தவேளையில். எ-று.

குற்சனுரோமசன் குமுதன்குமுதாக்கன் சகடாயன் கும்பசாதன், வற்சர்வைசம்பாயனன்கணுசிமுனிபு லிக்காலன் வாமதேவன், நற்
சனகன் சனற்குமரன் வாதராயணன்மதங்கனடனத்தாளை, யர்ச்சனை
செய்யனந்தமுனி முதனந்த முனிவரர்தம் மருகிற்சூழ.

இ-ள். குற்சர், உரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சகடாயர், அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கணுசி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர், சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர்சுவாமியினுடைய நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்சூழ. எ-று.

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண்மழை
யின்போலே, விங்கிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையுமெமக்
குத்தோன்றச், சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெறும் பரிசெம
க்குச் சொல்வாயென்று, வன்னவுரை செவிப்புகலு நந்தியருள் சுரந்
துமுனிக் கருள்வதானான்.

இ-ள். நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேயமுனிவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ்செய்துசுவாமி! மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களிவ்வுலகத்தில்பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே! நாங்கள் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றுகேட்க, அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினார். எ-று. ௭

தம்பநதிகும்பநதி காவேரிகோதாவரியே கண்ணவேணி, பம்பை
நதிவேகவதிவேதவதி சரயுநதிபரமாங்கங்கை, செம்புநதிபோன்முகரி
யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை, யம்புவியின் மிகவுளவங்
காடினர்தம் வினைபகற்றுமதுவல்லாமல்.

இ-ள். தம்பநதி, கும்பநதி, காவிரி,கோதாவிரி,கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகவதி, வேதவதி, சாயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாம்பிரபருணி, பொன்முகரி யமுனாநதி, நருமதைநதி, மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகள் தம்மிடத்தில்ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் அதுவல்லாமல். எ-று. ௮

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையினுஞ்சிறப்புள துகங்கைநீத்தம்,
வீச்திரைக்கொழுந்தோடிப் பாகதிக்குவேறூட்டும் வியந்துமூழ்கின்,
மாசினுடலதிலிறந்தான் பரமேனும் விலங்கேனுமனிதரேனும், ஈசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலாலிறைவனென விருக்கலாமே.

இ-ள். காசியென்கிற ஒருதிவ்வியதலம் இந்தக் கைலாயத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிறப்புள்ளது அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவாகம் எரிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும் களங்கம் உள்ளதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்பிரமோபதேசம் செவியிற்சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம். எ-று. ௯

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண் டுதலல்லாற்புனி
தர்போற்றும், போகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்தகலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளும், நாகமிசை நடித்தவருக்குயிர்வேண்டித் திழி
த்தவஞ்செய் தளினக்கோயில், லேகுமனத்தவரனமருவாரூர் தனையெ
ரித்தார் திருவாரூரே.

இ-ள். சர்ப்பப்புற்றை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப்பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்றயோகி புற்றினிடத்திலே யிருந்ததலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ? அதுயாதெனில், சொல்லக்கேளுங்

கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி னடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலட்சுமிபூசை செய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னுந் தலமாகி வஞ்சகம்பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளையெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற வூராகிய திருவாரூர் என்னும் திவ்வியஸ்தலந்தான். எ-று. கO

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத்தலத்தின்
மீதே, முக்கணனார்நடிப்பரவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலொருமூர்த்திதானே, யிக்கயிலையிடத்துறைவ தந்நிலத்தின் பெருமைநம்மா லிசைக்கலாமோ, வக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஒருதலமுண்டு அதிலுள்ளதாகியகனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாயபதத்தி லிருக்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெருமையை நம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ! அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்திய கனகசபையைக் கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காணப்படாத மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். எ-று. கக

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுமுதுவரையந்தத் தலத்தைப்பார்க்கி, லோங்காரவடிவதிலே யுயிரிழந்தா லுடலழியா தொளிகெடாது, வீங்காதுநெகிழாது பிறவுயிரால் வருந்தாதுவெடித்திடாது, தீங்கானமணங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும்வலச் செவிமேலாக.

இ-ள். சக்கரத்தைக் கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விருத்தாசலமென்று ஒருதலமுண்டு அந்தத் தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமாயிருக்கும்அந்தத்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்கமாட்டாது கட்டுநெழுவாது மற்றப்பக்ஷி மிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது அதில் துர்க்கந்தம் புழுவுமுண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும். எ-று. கஉ

பொய்ம்மகிட முகனைவென்றவம்மையிடமகலாத புனிதமூர்த்தி, செம்மையிட மென்றிருந்தகருமகிடமுகமாச் செறிகேதார, மிம்மையிடர்மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்சிறுமையிட ரெல்லாந்தீர்க்கும், மும்மையிடம் பெருமுலகுக் கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்.

இ-ள். பொய்யாகிய எருமைமுகத்தினையுடைய மகிடாசூரனைச் செயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவன் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் தலம் இந்தச்சென்மத்தில்வருகிற துக்கமும் மறுமையில்வருகிற துக்கமும் ஞானமில்லாதத்தாலே உண்டாகிற துக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்திதானம்போல் இருக்கின்றது. எ-று. கங

இரும்பனத்தன் பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென் றிரண்டுபோதும், விருப்பனத்தன் பணிந்திவையோ ருலகுமுதலனைத்துலகும் விதித்தான் மற்றைத், திருப்பதிக்கோயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்ச் செனித்தவூரி லிருப்பவற்கு முயலவரென்றாலெத்தலமுமத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

இ-ள். மல்லிகார்ச்சுன மென்னும் பர்வதத்தில் பிரமம்பிகையுடனே பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எவ்வுலகத்தையும் படைத்தார் மற்றத்திருப்பதியிலிருக்கிற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தத்தலத்தில்சரமாகவும் அசரமாகவும்பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டதலங்களுமந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ. எ-று. கச

விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே விழியிடந்த வேடர்காலிற், செருப்படியுமுகந்தபிரான் காளத்திநகரமெனுந்தெய்வபூமி, பருப்பதமாகியும் விளங்குந்தண்ணாருக் கொழிக்குமலர்ப் பதுமையொடு மறுப்படியுந் துழாமார்பன் வடமலைமேலிருந்துகண்டு வங்கய்மாதோ.

இ-ள். திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பத்தியோடு மிகுதியாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகு புஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப் பிடுங்கிப்பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள துளசிமாலையணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்ற

வண்ணமங்கிருந்து தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக் காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார். எ-று. கரு

தேக்குகாலிருதிசையும் புகழ்ந்ததொண்டை நாடெனுமோர் தெய்வகாட்டி, ஞேக்கினர் வினையகற்று மொருதலமுண்டதன்பெயரை நுதவக்கேளும், வாக்குநாயகிகணவன் படைத்தபுவி தழைக்கவறம் வளர்த்தெந்நாளுங், காக்குநாயகியுடனே கமலநாயகருறையுங் கச்சி மூதூர்.

இ-ள். அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துக்கொண்டிருக்கின்ற தொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய காட்டில் தரிசனஞ்செய்பவர்களுடையபாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒரு தலமுண்டு அதன்பெயரைச்சொல்லக்கேளுங்கள் சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளுங் காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காஞ்சிபுரமாகும். எ-று. கசு

பழுதறவேயெழுகடலுமெழுகிரியு மெழுத்தலமும்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாமுடியையொருபால னறிந்தபதிகிளத்தக்கேளு
மழகுதருநடம்புரியுமிறைவருக்கும் பிகைபூசையயனர்பூசை
விழைவுதருமரிபூசைகாண்பூசை புரிந்ததிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

இ-ள். யாதொருபழுதுமில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும்படைத்த பிரமனலறியக்கூடாத * சிரத்தை ஒரு ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்ததலத்தைச்சொல்லக்கேளுங்கள் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தசுவாமிக்குப் பார்வதியாரும் பிரமனும் சிவநேசமிகுந்த விஷ்ணுவும் அரனைபூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னுந் தலமாம். எ-று கஎ

பொய்யாதுபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற்பூந்தராயு, மையாறு மிடைமருதுந் திருக்குடந்தை வளநகருமானைக்காவு, மையாருமிடற்றதிரி திரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று, மெய்யாகவவற்றினது பெருமையெல்லாம் விரித்துரைக்கும் வேதந்தானே.

---

* சுவாமி சிரத்தைப்பாலன் அறிந்தாவது அபிஷேகமுதிவைசெய்கிறதற்குள் சுவாமியினுடையதிருமுடி ஒரு குருக்களுடையபிள்ளைக்கு எட்டாமையினலே அந்தப்பிள்ளையானது பூசாகாலந்தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவம் சாய்ந்தருளினர்.

இ-ள். பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி இருகரையிலும்சீர்காழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்திய கும்பகோணம், திருவானைக்கா விஷம்பொருந்தியகண்டத்தையுடைய மாதுருபூதேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானதுதான் மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும். எ-று. கஅ

பருவளையார்ப் பரிக்கும்வகை நதிக்கரையின் மதுரையறுபத்துநாலு, திருவிளையாட்டிறைவ னியற்றியதலமா மதன்பெருமை செப்பலாமோ, கருவிளையாட்ட கற்றுமிரா மேச்சுரந்தென் கடற்கரையிற் காணுமங்கே, செருவிளையாட் டிராகவனு ரிராவணனைத் தொலைத்த பழி தீர்த்திட்டரே.

இ-ள். பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின் கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலுதிருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்று ஒருதலமுண்டு, அந்தத்தலத்தின் பெருமையை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது தென்சமுத்திரத்தின் கரையில் சனனதுக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருதலமுண்டு, யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தத்தலத்தில்சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார். எ-று. ககூ

அத்தகையாதலங்கடமிற்புறக்கவுடலிறத்தவிழி யமையக்காணச், சுத்தவெளிதனிலாடுஞ் சுடரொளிக்கு மனங்களிப்பத் துயநீருட்ட, வித்தமதையெடுத்துரைத்துச் சிவாலயமும் விரிபொழிலு மிகவுண்டாக்க, உத்தமமாகியபரமகதி யுள்தென்றுரைக்கமுனி யுரைப்பதானன்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே யாவராலும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் நிர்த்தனஞ்செய்யும் மிகுந்த பிரகாசமே சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுள்ளங் களிக்கும்படி தூய்மையாகிய நீரினல் அபிஷேகஞ்செய்தாலும் திரவியங்களைச் செலவு செய்து சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும் விரிந்தபூஞ்சோலை மிகவைத்தாலும் உத்தமமான பாகதியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. உ0

இக்கீகரா நதிதோறுந்தலந்தோறு மிப்படியே யியற்றவென்றூன் முன்னியசீ ரமாருக்குஞ் சித்தருக்கு முனிவருக்கு முடிவுறுது,மின்னி

கருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோ மேவினுமன்னிய மாம் பிறவுயிர்க்கு மாத்திரனுக்குங் கிடையாதேயமல வென்றான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நதிகள்தோறும் தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர் கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப் பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும் முடியாது அப்படி மின்னல்போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ் சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருக்ஷங்களுக்கும் கிடைக்க மாட்டாதே சுவாமி என்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. ௧௯

ஆடும்நதிதோறு மினிதெனுமத்தலந்தோறு மனந்தகாலந் தேடுகின்ற பயனுலவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமற் சிறிதுபோதி, னாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும் புலையருக்கு நரகாள்வார்க்கு, மோடுகின்றவிலங்கினுக்கு மற்றவைக்குந் தருமூரொன் றுரைப்பாயென்றான்.

இ-ள். மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தத்தலங்கடோறும் அநேககாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல் கும்பிடுதல், தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியகைகால் கண்களற்றவர்களும் விவேக சூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும், நரகத்தில் விழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்குஞ் சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சீவாசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற. ஒருதலம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. ௨௦

இப்படியே நமனைவென்றபெருந்தவனு மிருந்தவரு மியம்பியேத்திக், கைப்பதுமலர்கொடுதன் காற்பதுமந் தீண்டுதலுங் கருணையாகி, யப்படியே முத்திதருமொரு தலமுண்டுரைக்குதுமென் றமைத்தான் பின்னை, மைப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரி நினைத்து பரவசத்தனானான்.

இ-ள். எமனைச்செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாய்ச்சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்ற கைகளால் நந்திதேவருடைய தாமரைமலரையொத்த திருவடியை பரிசித்து வந்தனஞ்செய்யுமளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள்சொன்னபடியே மோக்ஷ

கொடுக்கிறதலம் ஒன்றுண்டு, அதைச் சொல்லுகின்றோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுந் தலத்தைப் பரவசமானார் நந்திதேவர். எ-று. ௨௧

அங்கமெல்லா மயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கி விழியிரண்டு மருவிபாயச், செங்கையினை மலர்க்குவிய மொழிதளரநெடும்போது தெளிவில்லாமற், கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப் பெருமானே கனற்கண்ணானே, எங்களையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பினிசைப்பதானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம்வர மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடையையுடையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்களுடையவரே எங்களையாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திதேவர்.

எழுசீர்க்கடிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்தியந்தான்மொழிவன் முத்திதரு மூரது தனக்குரிய நாம்மிகவுண், டத்தனையுநான்மொழிய வெத்தனைவலனே தினொற்பவளவே புகலுவேன், சத்தியுகவுங்களரிதேச நகரென்றுபெயர் நீடுசதுர்வாயு நகரென் றுபெயரே.

இ-ள். அப்படியே தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திதேவர் சொல்வார்கேளும் மார்க்கண்டேயரே, சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற தலமொன்றுண்டு அதற்குறிய நாமங்களோ அனேகம். அத்தனைபெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவு சக்தியுடையவன், ஆனாலும் அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகின்றேன் சித்திகளைக்கொடுக்கிற கௌரிநகரமென்றும் தேசநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது.

சத்தபுரியேமுத லெடுத்ததலம்யாவுமொரு தட்டுமொருதட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர் நிறுக்கவவை கட்கதிகமான தொனிரந்த

நகர, மூந்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர் முந்தியதலைச் சரமெனும், சத்தநகரென்றுபெயர் தன்கயிலையென்றுபெயர் சோண கிரி யென்றுபெயரே.

இ-ள். பின்னும் நந்திதேவர் சொல்வார் சத்தியபுரிகளென்கிற அயோத்தி மதுரை மாயாபுரி காசி காஞ்சிபுரி அவந்திதுவாரகைமுத லாகிய எல்லாத்தலங்களையும் ஓர்தட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துநிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும், சத்திநகரமென்றும் தக்ஷணகைலாயமென்று, சோணகிரியென்றும் பெயராம். எ-று. ௨௬

வாதமிகுகாலவயு ஹூழியலையெழுபுயல் வாதைபுரியாதை நகரஞ்
சீதமுதலானவிணி தீமையிடையூறுபசி சேரவரிதானநகரம்
மாதவர்தண்மாதவர்கள் பூசைபுரிமாநகர மாதவர்களுபிமலராம் [ரம்.
போதிலுறுவேதியர்தொண் ணூறுபெயரோடறுவர் பூசைபுரிவேதநக

இ-ள். இறுதிக்காலத்தி லுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழுமேகங்களினாலும் யாதொருவேதனையும் அடையாததலம், சயித்தியம் முதலான பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள்பசி இவைகள் சேராததவம், மகத்தாகிய தவசிகள் அனேக விஷ்ணுகள் பூசைசெய்ததலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமர்கள் பூசித்த தெய்வீகம்பொருந்திய தலம் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. ௨௭

ஒன்றுளதுபூமிதனிலின்றுபுதிதன றுலகு முப்பருமுயர்ந்தவெளியு
மென்றுளதந்நாளுளதுவேதமுடி மீதினிலிருப்பதகலாமலதிலோர்
குன்றுதலிலாதவொருவெற்புளது புண்டரிககோளகையுமூடுருவியே
நின்றுளதுதெக்திசையிலொன்றுமழியாதுநெடுநீருலவுவாழ்வுபெறவே

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலம் ஒன்றுண்டு அந்தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாகவந்ததல்ல, இந்தப் பூவுலகமும் மேலுலகமும், ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டாயினவோ அந்த நாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவி லுள்ளது அந்தத்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு அதுதென்

திக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையை யூடுருவிநிற்கின்றது நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள்வாழும்படிக்கு. எ-று.

கலிவிருத்தம்.

ஆரிட மிராக்கத மகரந் தேவதந்
தாருடை மானிடஞ் சம்பு வென்றுநாம்
போரிடு மிலிங்கமே பிறங்கு மெங்கணு
மேருடைப் பருப்பத மிலிங்க மாவது.

இ-ள். ஆரிஷமென்றும், ராக்ஷசமென்றும், ஆசுரமென்றும், தைவகமென்றும்,மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாமங்கள் மற்ற லிங்கங்கள் எந்தத்தலங்களிலும்பிரகாசிக்கும் இந்ததலத்திலோவென்றால் மலையேலிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம் ராக்ஷசர்களாலே ராக்ஷசலிங்கம் தேவர்களாலே தேவதலிங்கம், மானிடராலே மானிடலிங்கம். எ-று. ௨௯

செங்கனன் முதல்யுகந் திரேதை மாமணி
பொங்கிய துவாபரம் பொலிந்த பொன்னிறந்
தங்கிய கலியுகந் தன்னி லேசிலை
யங்கமா மதன்பெய ரருணபூரம்.

இ-ள். முதல்யுகமாகிய கிருதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும்,துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கன் மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும், அந்தமலைக்கு அருணாசலமென் னுந் திருநாமமாம். எ-று. ௩௦

கருவியா முகக்கடைச் சொரியுங் காரின
முருவமே மூன்றியொவ் வொன்று கோடியாய்ப்
பருவமா யிரந்துளி பனையிற் பெய்யினு
மருவியா யடங்குமவ் வசல மீதினில்.

இ-ள். எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் கருவறும்படி யுகாந்தகாலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழும் [illegible] எண்ணிக்கை யில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாக ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொருதுளி [illegible] போலப் பருமனாகப் பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது. எ-று.

அரியய னளவிடா தனந்த காலமாய்த்
திரிதலி னதற்கிணை செப்ப லாகுமோ

சாரதி பாவதிற் சுனையி னீருண
விரவிதன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே.

இ-ள். விஷ்ணு பன்றியாகவும், பிரமன் அன்னமாகியும், அநேக கோடி காலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணுமல் வருந்துவார்களானல் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒற்றைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் ஆகாயகங்கைதன்னிலு முக்கியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்ற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற் கட்டிய குதிரைகள் ஏறிநடக்கும். எ-று. ௩௨

வெண்மைசேர் புயலத னடியின் மேவுக
லெண்மகிழ் கயிலைமீ திருப்ப தொக்குமா
றண்மைசேர் கார்த்திகை விளக்கை யேற்றுதல்
மண்மகன் மகுடமா மணியிற் றேன்றுமே.

இ-ள். வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள் அந்தமலை யடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாயகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறதுபோலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அந்தமலைமேல் ஏற்றினல் பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில்பதித்த ரத்தினம்போலாம். எ-று. ௩௩

அன்றுமா றிசைமுக னளவிடாமுதன்
மன்றல் சேர்ந்திடுதலை வடிவுகொள்கையா
னன்றுநம் மருகனு நாமு மோர்குல
மென்றுள மகிழ்ந்ததே யிமைய பூதரம்.

இ-ள். முற்காலத்தில் பிரமனாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங்கொண்டதினால் இமயமலை இத்தனைகாலவரைக்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடைய மருமகன் நம்முடைய சாதியாய் போய்விட்டனென்று மனஞ் சந்தோஷித்தான். எ-று. ௩௪

பன்னிரு திங்களும் பரிதி யானது
மன்னிய மதியமும் வல... ..யவரு
மன்னி... ..க்கமென் னறிவு போதுமோ
வுன்னிய வாசையா லுரைக்க லுற்றனன்.

இ-ள். பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்களென்றலந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடைய புத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது. எ-று. ௩௫

அர்க்கமா மலையுள தடுக்க கீழ்த்திசை
நற்கணு யிரத்தல னண்ணி வாழ்த்துவன்
தெற்கிலே யுளதுபுத் தேளிர் மாமலை
பொற்கையந் தகன்றினம் புகழ்ந்து போற்றுவான்.

இ-ள். அருணாசலமென்னுமலைக்கு அடுத்தகீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு, அதில் ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை தோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில் சிவந்த கைகளையுடைய எமன்புகழ்ந்து வணங்குவான்.

மேற்றிசைத் தண்டமா விலங்க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருணன்முன் செங்கை கூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால் வரை
போற்றிய வளகையான் பொருந்தி வாழ்த்துவன்.

இ-ள். அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராசன் சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான் வடபாகத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் எவராலும் போற்றப்பட்ட குபேரன் இருந்துக்கொண்டு துதிசெய்வான். எ-று.

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு தீயவ
னெற்றிசேர் விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுள மலைதொறுஞ் சுரருஞ்சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

இ-ள். மற்ற நான்குதிக்கிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலுமிருந்துகொண்டு, வாயு, அக்கினி, ஈசானன், நிருதி இந்த நால்வர்களும் வணங்குவார்கள் அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாந் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துக்கொண்டு வணங்குவார்கள். எ-று. ௩௮

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலே புவிக்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
யென்னையா ளுடையவ னிடங்க லந்தனள்
பின்னையு மதிலனம் பேசலாகுமோ.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகியவத்தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரிய தவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள் ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ. எ-று. ௩௯

தன்னிகர் மந்திரம் புவனந் தத்துவம்
வன்னமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னன்னமு மேனமு மாகி நாடினா
ரின்னமு மளவிடா திடும்பை நீங்கினார்.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய மந்திரம் புவனம் தத்துவம் இவைகளி னுருவமாய்விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீங்கினார்கள். எ-று. ௪0

மருவிய பெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னருணையை தலம்புரிந்த மலனாயினான்
கருவிய கலாதரன் காந்திசாலியென்
றிருவரும் பரகதியெய்தினா ரதில்.

இ-ள். மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற சந்திரகுலதிலகனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடைய சாபத்தைநீக்கினான், பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தத்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தை யடைந்தார்கள். எ-று. ௪௧

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியாமிவர்க டொடங்கியின்றளவுக் கனேகருண் டருணையை நினைத்துங், காதலானுரைத்துங் கேட்டுமுன்கண்டுங் கால்களால் வலமிற்செய்தும், நீதியாயிருந்து நெறியினாடந்து நெடுங்கயப்படிந்தரம்புரிந்துஞ், சோதிதாடொழுதுப் பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலா முத்திபெற் றிருந்தார்.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுதலின்றுவரைக்கும்அநேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில் நீதிபொருந்தி வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம் பொருந்திய

தீர்த்தங்களிலே முழுகியும் தருமங்களைச்செய்தும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனைத்தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். எ-று. ௪௨

அப்பதி தமிழ்நாட்டுளதிடை பெண்ணையாறு செய்யாறு பிங்கலையாஞ்செப்பியகமலை, நதிசுழிமுனையாஞ் செய்ததொன் றாயிரம்பலமாம், முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்களுமுனிவருந் தவஞ்செய்வாரவற்கோர், ஒப்புவே றில்லையும்பர்நாட் டிடத்து மும்பநாட்டிடத்துமென் றுரைத்தார்.

இ-ள். அவ்வருணாசலத்தமிழ் நாட்டிலிருக்கிறது அப்பதிக்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடை என்னும் நாடியாகும் இடப்பக்கத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னும் நாடியாகும் கமலை என்கிற நதி சுழுமுனை என்னும் நாடியாகும் அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்குபலன் வரும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள் அதற்கு ஒப்பு இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலுமில்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர். எ-று. ௪௩

அற்றமிலவன்சொலருணைபின் சிறப்பாலகமகிழ்ந் துருகியமுனிவன், மற்றுளதலத்திலதிகமென் றுரைத்தவாய்மையை மனங்கொளாதுரைப்பான், சிற்றறிவுடையேனாதலா லொருசொற்றெளிந்திலேனெனச்சொன்னானதற்கு முற்றுளமுணர்ந்தான் மொழியென மொழிந்தான் முனிவனுமவற்கிவைமொழிவான்.

இ-ள். சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திதேவராற் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின்மகாமியத்தினாலே இதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்ற சிவத்தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்றுசொன்னதை மனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார் சுவாமி நான்சிறிய அறிவையுடையவனாதலால் நீங்கள் திருவுளம்பற்றியது நன்றாய்த் தோன்றவில்லை என்றுசொல்ல அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திற்கொண்ட நந்திதேவர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்க, மார்க்கண்டேயர்சொல்லுவார்.

தில்லையைக்காணக் காசியிலிறக்கச் சிறக்குமா ரூர்தனிற்பிறக்க, வெல்லையிற் பெருமையருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீ, ரொல்லையினுலகங்களுந் தம்மிலொக்குமென் றுரைத்திடாதடிகே, லல்லிசூழருணை யதிகமென்றுரைத்த தருளென வருள்செயலானவனும்.

இ-ள். சிதம்பரத்தை தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும் அளவில்லாத பெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர், இந்தநான்கு தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்செய்கிறார். எ-று. ௨௫

இறந்திடுந் தொழிலும் பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணியபடியவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ் சிலவிலங்கினுக்கும் பாதலமுதல்வோ ருயிர்க்கு, நிறைந்த புன்னீசரந் தகர்தமக்குநிறத்த மண்டபந்தொழநேரா, கறந்திகழ்பயனார் சிலர்சிலர்க்கெளிதா மல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடி முடியாது அதிருக்கட்டும் பட்சிசாதிகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் விருட்ச முதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும் புன்னம் நிறைந்த நீசருக்கும் குருடர்களும் நடராஜனது நிருத்தசபையைத் தரிசனஞ்செய்யக்கூடாது பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தினாலே அந்தச் சபைக்குப்போய் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தத்தலம். எ-று. ௨௬

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலைபர்கொலையின் றாருப்பினிற்குறைந்தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினி லிருப்போர்கருணைசே ரருணைபூதரத்தை, எண்டகவொருகா னினைத்திடமுத்தி யிரவால்விலங்குபுன்மரங்கள், முண்டகமுதலாயினவு முன்காணமுளைத்திட முத்தியோ பெறுமால்.

இ-ள். ஒருமாது தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும், விதவை பெறப்பட்ட கோளகருக்கும், நீசருக்கும் கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவயவங்குறைந்தவர்களுக்கும் தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் கிருபைபொருந்திய அருணாசலத்தை நன்றாக ஒருதரம்நினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலிய கொடிபூண்டுகளும் அவ்வூரில்முளைத்தால் முத்தியையடையும். எ-று. ௨௭

சிலையெலாமிலிங்க மதுசிவ லோகந் தேவர் பாதங்கள் பாதவங்களலையுலாம், புனல்கள் சடையுவாங் கங்கையருந்து மூணமாருண்

வமுதா, மூலவியேவருதல் புவிவலம்வருத லுரைத்தசொல் சுருதியாமுறங்கன், மலைவறுசமாதி யாகுமத்தலத்தை மானுமோ மற்றொரு தலமே.

இ-ள். அத்தலத்திலிருக்கிறசிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியினாலே அதுசிவலோகமாகும் அத்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாங் கற்பகவிருட்சங்களாகும் அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம்சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும் அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும் அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தலாகும் அவ்வூரில் சொல்வார்த்தைகள் வேதமாகும் அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடி சமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருதலம் ஒப்பாகுமோ எ-று. ௨௮

முத்தழல்புரிந்தோர் நான்மறைதெளிந்தோ ரைவகைகேள்வியுமுடித்தோ, ரெத்தவம்புரிந்தோரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகையோகியரெனினு, மத்தளநினையார் தவர்க்கில்லைமுத்தி யாதலாலமரர்வானிருந்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப் பிறந்தலைநினைந்துந் துளக்கிலாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

இ-ள். காருகபத்தியம், ஆகமன்னியம், தட்சணாக்கினியம் என்கிற மூன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்றும் நான்குவேதங்களை உணர்ந்தவர்களும், பிரமயாகம் தெய்வயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மானிடயாகமென்கிறஐவகை யாகங்களையும்நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும், இயமம் - நியமம் ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி, எனப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை, ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களுக்கும் ஞானமுள்ள மானிடராக பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள் எ-று. ௨௯

பொருவிலாச்சுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் கிருமியாய்ப் பிறப்ப ததிகமென்

ருதாங்கொள்வார், மருவுமப்பதியிற்பிறப்பது நூறு மகம்புரிந்தவர்க்க லாற்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க் கெளிதலான்மற்றத் தேவர்கள் யாவர்க்குமரிதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை - திரை - மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை அனுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலான உலகங்களைத் தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும், அருணாசலத்தலத்தில் கிருமியாகப் பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின் பதத்தை அனுபவிப்பதைப் பார்க்கிலும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்கட்கு அல்லாமற்கிடையாது, சுவாமியினுடைய கிருபை பெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலான மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது எ-று. ௫௰

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில் வெள்ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவிய சிவனிருந்திடுவன், மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதிதனி லெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியென வுரைத்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

இ-ள். சொற்பணிலைபெற்ற இரும்பிலும்செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொரு தோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றத் தலங்களில் எங்கும்நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார், பொன்னாற்செய்ததகட்டில் பதிப்பிக்கப்பட்ட அந்த இரத்தினம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார் ஆதலால் எல்லாத்தலத்திலும் இத்தலம் அதிகமாம் எ-று. ௫௧

கண்ணினால்விளங்குந்திருமுகமுகத்தாற் கரியகண் விளங்குமவ்விரண்டின், பண்ணினால்விளங்கு முடலெலாமவைபோற் பரமனால் விளங்குமவ்வருணை, யண்ணாலுன்விளங்கு மருணைமாநகரா லமலனேடருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருப்பதால் முகம்பிரகாசிக்கும் முகத்திடத்திலிருப்பதால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், இந்தவிரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம்விளங்கும், இவைபோல் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் இந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும்அமிசையுடையவராய் விளங்குகிறார் அத்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனதினாலே எல்லாத்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று. ௫௨

இதனால் எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலத்தலம் முகமாகவும், அதில் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய்குளிர்ந்திடுங்கொடியின்வேரினீர்சொரிந்திடினது போற்,பூசனையருணைநகரிலேசிறிதும்புரையறநடக்குமேயாகிற், காசியேமுதலெத்தலமெலாம்பூசை கனம்பெறநடந்ததாமிலையே, வீசர்வாழுந்தத்தலமெலாம்பூசை யியற்றிலெனியற்றிடாதிருந்தென்.

இ-ள், ஒரு கொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கின்ற மணம் வீசுகின்றபுஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையடையும் அதுபோல் அருணாசலத்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசைகுற்றமில்லாமல்நடக்குமானால்காசிமுதலாகிய எல்லாத்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும், அத்திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றத்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை எ-று. ௫௩

நிலந்தொழு மருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாய் பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பி நடந்தவர்முன்செய் தவங்களு மறங்களுந் தவறுந், குலந்தனிலுதித்தோ ராயினும்புலையர் குணத்தவராயினுங் கொடிய, நலந்தவருயிரோடிருக்கினு மதற்கோ ருவமைசொன்னவர்க்குமீதொக்கும்.

இ-ள். உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத் தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தை நாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்ட தவங்களும் தருமங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா, அவர்கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் நீசரா

வார்கள், நல்லகுணங்களை யுடையவர்களானாலும் கொடிய குணத்தராவார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள் அந்தஅருணாசலத்துக்கு வேறொரு தலங்களை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும் எ-று. ௫௪

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவற்கேதுவோடெடுத்தினிதியம்பிக், கன்றுமான்மழுவுஞ் சுரிகையுந்தரித்த கடவுணந்திருந்தனனவனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சி நெக்குநெக்குருகிச் சென்னிமேற்செங்கைவேரோட்டி, என்றுமானந்தப் பெருங்கடலிடைப்புக் குணர்ச்சியாய் முனிவனீதுரைப்பான்.

இ-ள். இப்படி அருணாசலத்தின்பெருமையை ஏதுவோடு முனிவர்களுக்கினிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து, மான்கன்று,மழு, உடைவாள் இவைகளைத்தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார் அந்தநந்திதேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்த கைகளைநெடுநேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தன்னைமறந்தவராகிப் பின்புஞாபகம்வந்து இதனைச் சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர் எ-று. ௫௫

முதலாவது-திருநகரச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௭௮.

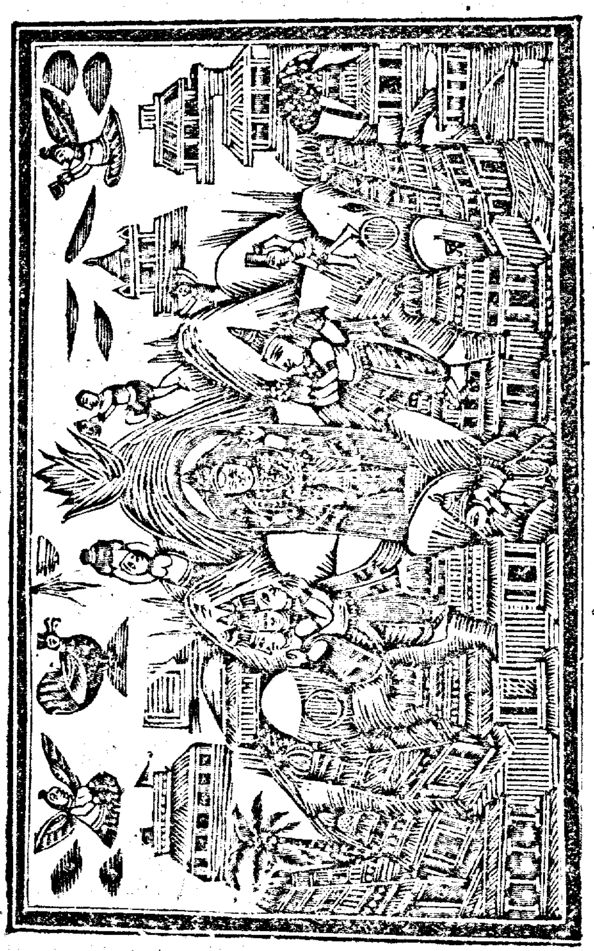

45

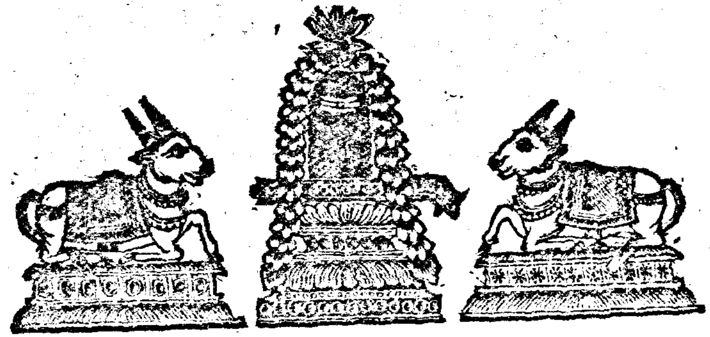

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

* கலித்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியே யடியவர்க் கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்தமாகந ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்தவாறுட னதுமலையாகிய வகையும்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் மகிமையைக்கேட்ட மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திதேவரே, அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் தலத்தின்மகிமையினால் மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலே பரமசிவன் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன்பின்பு மலையுருவமானதும் எ-று. க

அம்மலைச்சுட ரடிதலை தெரிகிலா தயன்மால்
விம்ம லுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரி புனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே யெனவவன் செப்பும்

* நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறையென்ன திலக்கம்.

இ-ள். அந்த அக்கினிமலையின் அடியும்முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமனும் விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும் கையுள்ள மலையை ஒத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையின்தோலைத் தரித்தருளிய கைலாயவாசராகிய பரமசிவனை வணக்கும்படியான செல்வத்தையுடையவரேயென்று சொல்ல அதற்கு நந்திதேவர் சொல்லத் தொடங்கினார் எ-று. ௨

பஞ்சபாதக மொருவனப் பதியிலேபண்ண
நெஞ்சி னினைத் திடுகினுநினைத்ததே பரமாய்த்
தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
மஞ்சசொ லாலது மொழிந்தபேர்க் கென்னபே றரிதே.

இ-ள். ஒருவன் அந்த அருணாசலத்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற்பட்ட புண்ணியமாகிய அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று வேதங்கள் முறையிடும், அன்பையுண்டாக்கும், நல்லசொற்களினாலே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது எ-று. ௩

ஆகையா லுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகஞ்
சோக மோகங்கள் தவிர்ப்பவ னொருபராஞ் சுடராய்
மாக மூடற வளர்ந்தது மாலயற் காகப்
போக லிங்கமொன் றானது மொருவகை புகல்வேன்.

இ-ள். ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இந்தமான்மியத்தை கேட்கின்ற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய சோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்காக ஆகாயம் அளாவி வளர்ந்ததும், யாவருக்கும் போகத்தை கொடுக்கின்ற இலிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத் தெரிந்தமட்டும் கொஞ்சஞ்சொல்லுகிறேன் எ-று. ௪

ஒடுக்கு நாளினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னொடுஞ்ச தாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி னெரியே
யடங்கிடும்பரா சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

இ-ள். சர்வசங்காரகாலத்தில் முறைப்படிச்சகலமானவுயிர்களும் பிரமனிடத்தில் ஒடுங்கி பிரமன் விஷ்ணுவிடத்தி லொடுங்குவார் விஷ்

ணு உருத்திரனிடத்திலொடுங்குவார், ருத்திரன் மகேஸ்வரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன் சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார், சதாசிவம் விந்துவிடத்திலொடுங்குவார், விந்து நாதத்தினிடத்திலொடுங்கும், அந்தப் பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது எ-று. ௫

பரசிவத்தினில்வருபரா சத்திபாற்குடிலை
விரவிடும்பரதத்துவ மடையிலேவிரிந்த
மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவது நினைந்தனனகத்தில்.

இ-ள். அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாய்நின்ற பரமசிவம் உலகமுண்டாக்கவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டவளவில் அந்தசிவனிடத்திற்றோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னும் சத்திதோன்றியது. அதில் பெருமையமைந்த மற்ற தத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின பஞ்சகிருத்தியங்களினாலும், பிரமன் விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் முன்னே ஒடுங்கியமுறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவுடைய புத்திரனாகிய பிரமன் உலகத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினார் எ-று. ௬

மரிசியங்கிரன்புலத்தியன் புலகனுன்மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருங்கிளைத்தா
ருரியதக்கனும்வலப்பதப் பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினுமறத்திறை முகத்தினும்பிறந்தார்.

இ-ள். அப்படி பிரமன் நினைத்தவுடனே மரீசி, அங்கிரர், புலத்தியர், புலகர், அத்திரி, சனபதி எனப்படும் ஏழுரிஷிகளும் பிறந்தார்கள். தக்கன் வலதுகால் பெருவிரலில் பிறந்தான், பிருகு மார்பினிடத்திற் பிறந்தான், தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது எ-று. ௭

உன்னுமைந்தரின்மரீசிபாற் காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனுமைம்பது பெண்களைப்பயந்தா
னன்னகாசிபனவர்பதின் மூவரையணைந்தான்
முன்னனாகியவதிதியா லிமையவர்முளைத்தார்.

இ-ள். பிரமனிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசி ரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷி பிறந்தார், தக்கனென்பவன் அறுபது

பெண்களைப் பெற்றான், அந்த அறுபது பெண்களின் பதின்மூன்று பெண்களை காசிபர் விவாகஞ்செய்தார். மூத்தவளாகிய அதிதி வயிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள் எ-று. ௮

இருமைசேர்ந்திடுமிரணிய விரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள்சிறப்புறுந் திதியெனுமிளையா
ளருணமைந்தரிலிரணியன் பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்களைவரைப்பயந்தனனவருள்.

இ-ள். அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ள திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சனென்னும் இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள். இந்த இருவரில் இரணியன் பிரகலாதனன் முதல் ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றான் எ-று. ௯

பிரகலாதனன்றவத்தினால் மூவரைப்பெற்று
னருளுமைந்தரில்விரோசனன் மாவலியளித்தான்
பரவுமாவலிவாணனென் றொருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றொழவிருந்தான்.

இ-ள். அப்பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான், அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலி என்பவனைப் பெற்றான், மாவலி வாணாசுரனைப்பெற்றான், அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப்பூசித்து பிரமன் தொழும்படியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான்.

தனுவளித்தவன்சம்பரன் முதலினோர்பதின்ம
ரணையதானதர்பெற்றனன் சிங்கிலிகையணங்கும்
பனியிராகுவேமுதலொரு நால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாங்கொருமூன்றுபே ரசுரரைப்பெற்றாள்.

இ-ள். மலைகளினுடைய சிறகையறிவதற்கு தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்து தேகத்தை விட்டவராகிய ததீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார். அப்பத்துபேரில் சிங்கிகை என்பவள் இராகுமுதல் நான்குபிள்ளைகளை பெற்றாள், அவளுக்கிளையாள் மூன்று பேரசுரரைப்பெற்றாள் எ-று. ௧௧

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
சாலநீள்சிறைக்கருடனு மருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப்புதல்வரா வினதையுநயந்தா
ளாலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தான்.

இ-ள். காலை என்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள், மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடுகூட

நான்குபிள்ளைகளை விந்தையென்பவள் பெற்றாள், விடத்தையொத்த கண்களையுடைய சத்துரு என்பவள் பாம்புகளைப்பெற்றாள் எ-று. ௧௨

அரிட்டையென்பவளிடத்திலே யரம்பையேமுதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர்பிறந்தன் ரிலங்கிளைமுனித
னருட்டவத்திலெண்ணிரட்டிகந் தருவரையளித்தா
ளுருட்டுவாள்விழிக்கபிலைபாற் பதின்மர்வந்துதித்தார்.

இ-ள். அரிட்டை என்பவளிடத்தில் ரம்பை ஊர்வசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள், இளங்கிளை என்பவள் முனியினுடைய கிருபையினாலே பதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப்பெற்றாள், வாள்போன்றகண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில்பத்துபிள்ளைகள்பிறந்தார்கள்

அங்கிராசன்பதிகள்காந் தருவரையளித்தார்
தங்குமத்திரிகதிர்மதி புலத்தியன்றனையர்
பொங்கிராக்கதர்வானரர் கின்னரர்புலக
னங்குமைந்தர்கிம்புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்.

இ-ள். அங்கிரர் சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் ராட்சதர் வானரர் கின்னரர் இவர்களைப்பெற்றார், புலகரிஷி என்பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும் பெற்றார் எ-று. ௧௪

தருணராகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன்கவியுடன் சவுனரைப்பெற்று
னிருவரோடுசெந்திருவையும் பிறகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற்கவியுமோ வெள்ளியைப்பயந்தான்.

இ-ள். சனபதி என்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிறகு என்பவர் கவி என்பவனையும் சவுனகரையும்பெற்றார், இவ்விருவரையும்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்குமியையும்பெற்றார் அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவி என்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார் எ-று. ௧௫

பரியயானதன்றேவிமூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரியாகியிங் கிரியத்தையூற்ற
வரிசைபற்றியமருத்துவ ரிருவரும்வந்தார்
வரிச * ராசரம்பிறந்தன் பலபலவிதமாய்.

* சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவும்.

இ-ள். சூரியன் தன்னொளியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனப்பட்ட போது அவளதற்குப் பொருக்காமல் பெண்குதிரையாயோடினாள், சூரியன் தனது பெண்சாதியி னிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியத்தை யூற்ற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்க ளிருவர்பிறந்தார்கள். அதன் பின்பு விரிந்த சரமும் அசரமும் அனேகவிதமாயுண்டான எ-று. கசு

* கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாகமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுரைவழங்கும்.

இ-ள். இப்படிச் சகலமும் உண்டாகிய பிரமதேவன் இந்த உலகெல்லாம் நம்முடையசிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்றகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலிதிற்போயெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடுகின்ற வண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்து சில்வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. கஎ

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோரே
ழாழிமுகலேழுகிரி யாம்வகையியற்றி
வாழுமுயிர்யாவையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

இ-ள். விஷ்ணுவே பதினான்குலோகங்களையும் கறுத்த மேகங்களையும் சத்தசமுத்திரங்களையும் முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களை உண்டாகும்படி மனத்தினால்படைத்து இப்பொழுதுவாழ்கின்ற எல்லா உயிர்களையு முண்டாக்கி வலிமையமைந்த மரீசிமுதல் ரிஷிகளைப் பெற்றேன் எ-று கஅ

மைந்தராமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைத் தெட்டினுமிருப்போர்.

இ-ள். விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாய் பிள்ளைகள் குருவாகியபிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும் சந்திரசூரியர்களும்

* அளவடிநாகின் கலிவிருத்தமே என்பதிலக்கணம்.

சுரர்களும் கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும் தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலர்கள் எட்டுப்பேருமா யிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. ககூ

எஞ்சாதவெப்பொருளுறவ மென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகாத்தா
லஞ்சலில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

இ-ள். குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானேகர்த்தாவென்பதையும் என்பிள்ளைதான் பிரமனென்பதையும் மறந்துவிடு நான் கையினாலே உலகத்தை படைக்காவிட்டால் நீயெப்படி காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர், எ-று. உ0

அளித்திடுகளிப்பினை யகந்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடகனுள்ளே
யொளித்தொடுசோத்திர னானைச்சருவுமுன்னே

இ-ள். விஷ்ணுவே சலத்தையும் ரட்சிக்கிறோமென்கிற மதத்தை விட்டுவிடு நீ விடாமற்போனால் உன் உத்தியோகத்தை நீக்கி மற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்கு நியமித்துப்போடுவேன் நம்புத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைகொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்வதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர். எ-று.

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்தபடிபாராய்.

இ-ள். ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாபத்தினாலே பத்துதரம் பூமியிலே பிறந்தாய்; நீ அதை பகுத்தறியவில்லையோ எல்லாம் படைத்து படைத்து என்கைகள்காப்பேறி எப்படி கறுத்துப் போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார். எ-று. உஉ

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்குத்

தந்தையெனவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை தீப்பதறியாயோ.

இ-ள். [illegible]ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் வந்தா
னென்று நிந்தனைசொல்லாம[illegible]லே ஒரு தூணினிடத்திலே பிற
ந்தாயே அந்த தூணை உனக்கு தகப்பனென்று சொல்லட்டுமோ அல்
லது தாயென்று சொல்லட்டுமோ அந்த தூணை உனக்கு தந்தையானல்
எனக்கு நீதந்தையாவாய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினி
டத்திலேபிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுவதை அரியா
யோ அப்படி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும் உன்னை | அழித்
துப்போடுகிறேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. ௨௩

வேதனிடைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடைதுளைத்தனல் புகட்டினகடுப்பக்
கோதமோடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண் ஒடே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு
இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தை பழுக்கக்காய்ச்சி தொளைக்கவிட்டு
உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல்தகிக்க மிகுந்த கோபங்கொண்டு
புகையெழும்பும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந்
தது எந்தவிதத்தினலேயென்று ஆலோசித்து சிலவார்த்தைகளைச்.
சொன்னர் விஷ்ணு. எ-று. ௨௪

வந்தவழிதன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னையென வுன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைந்தபிழை தன்னைவுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே.

இ-ள். பிர்மாவே நீ வந்தவழியையும் நினைக்காயில்லை என்னுடை
ய நாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளா யிருக்கிற
வர்கள் செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்த
வார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனெ
ன்று பின்னுஞ் சொல்லுவார். எ-று. ௨௫

கன்றுமதுவுங் கைடவப்பகடுதானு
மென்றனையராகவு மிகழ்ந்துயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருதீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயையு மறுத்தெரிகிலாரோ.

இ-ள். கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்ற கைடவனும்
எனக்குப்பிள்ளைகளல்லவா என்னையிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினலே
கொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்று பா
ர்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒரு கட்டிகண்டால்
அதை பறத்தெரிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்கிறார்க
ளோ மனுஷர்கள். எ-று. ௨௬

பித்தனுனதோர்தலை [illegible]
லத்தலைசமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
யெத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலையாமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்.

இ-ள். பிர்மனே பயித்தியக்காரனகிய சிவன் உன்னுடைய தலை
களிலொன்றைப் பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடி
யுண்டாக்கி கொள்ள வகையில்லை உன்னை எப்படித்தலைவனென்று
சொல்லுகின்றது இந்த தலையைக்கொண்டு தானே படத்தையுடைய
ஆதிசேடன்முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப்படைத்தாயென்றார்விஷ்ணு.

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
லிச்சையுளதானவரை வென்னுயிர்குடித்தே
னச்சுமராமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சுமுறுகின்றன னழிக்கவரிதென்றே.

இ-ள். பிரமனே சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்
பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து அவ்வசுர
னைக்கொன்று வேதங்களை வாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமற் சாமர்த்
தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உன்னையுங்
காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானலும் தான் வைத்தமரமாக விருந்
தால் வெட்டார்கள் அதைப்போல பிள்ளையான உன்னைக் கொல்லக்
கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விஷ்ணு. எ-று. ௨௮

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருத்தினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழவிழித்தார்.

இ-ள். இப்படிஒருவருக்கொருவர் எத்தனை வார்த்தைகளையோ
சொல்லிக்கொண் டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல்
கைகளாலே அடித்துகொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில் குதித்தா

ர்கள் நெருங்கினார்கள் நிகுர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய் விழ சுறுக்கெனக் கண்களை விழித்தார்கள் எ-று. ௨௯

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்தது தடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தத்து தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

...னும் விஷ்ணுவும் சண்டைசெய்யும்போது மலைகளெ ...ம பொடியாய்ப்போயின அண்டகடாகம் படீரென்று வெடித்தது பலகிரணங்களுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடல் நெளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகின்றதென்று தேவர்கள் கண்களை இமைத்துக் கொண்டார்கள். எ-று. ௩௰

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கனில்விழுந்தன வெழுக்கன்பாக
மடக்கினபகீரதிமுன் னான நதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்.

இ-ள். நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன உலகமெல்லாந் துன்பமாய் அடுக்குலைந்துவிழுந்து தாளெழும்பின கங்கைமுதலாகிய நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போயின அண்டத்திலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன. எ-று.

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக்
கோலியெதிர்குத்துகென் னின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டும்வல மாய்வருதன்மான.

இ-ள். ஒருவரை யொருவர்மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடியும் எழுந்து விரைவில் ஓடிவளைந்து எதிரேநின்று குத்தென்று சொல்லுவார்கள் அப்படி குத்திக்கொண்டு மிகவும் மடியை பிடித்து சூரைபோல அநேகவிசை சுழன்று திரிவார்கள் அந்திநேரமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலை யொத்திருக்கும்படி. எ-று.

ஊருவனத்துவன செல்வனவின்றோடே
சேருவனயின்றென திறந்தெனதிரட்டார்
தாருவகையிற்றன தழைந்ததிருளெங்கு
மேருதரையுக்கதெழு வேலையனறுக.

இ-ள். அவ்வேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றவைகளும் தவழ்கின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ் சீவராசிகள் போலே ஆகாயத்திலேபறந்தன நிலையாகநின்ற விருட்சமுமலைகளுந் திரிந்தன, திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப் போயின, எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது, சத்த சமுத்திரங்களுஞ் சேறாயின. எ-று ௩௩

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுரைக்கு
முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதெனக்கு வகுத்துரைசெய்கின்றார்.

இ-ள். சருவசங்கார காலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் வேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டு தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச்சொல்லுவதற்கு முன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்ட துன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்று கேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. ௩௪

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

இ-ள். பிர்மா விஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் பூமியில்மிகுந்த யுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள், எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்த மார்க்கம் வேறேயில்லை, எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத் தொழுது இந்தச்செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள்.

நாயகனிசைந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி றுதித்தரிவைபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தம்துதீராய்
தாலமதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

இ-ள். இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லாரும்போய்ச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது மங்கைபாகனே வஞ்சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும் பிரமனும் சண்டைசெய்வதனால் வருந்துக்கத்

தைத் தீர்க்கவேண்டும், பிள்ளைகளுக்குத்தாயே துணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள். எ-று. ௩௬

உருட்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

இ-ள். உருண்டுகொண்டு போகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல் அஞ்ஞானம் பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று. ௩௭

புழுக்கடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே
முழுக்கடலிடைத்தின முழுக்குறினுமாறா
வழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

இ-ள். அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிருக்கின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயும்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள். எ-று. ௩௮

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செயென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழியோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

இ-ள். இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்கையில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின் மூலத்தையறிந்தார், எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார். எ-று. ௩௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரெலாமமரெலாம் பயந்தவிரநாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திலுறுமயனும்பகைமைதீர
வடுக்கியிடும்புவனமெலாமடுக்கழியா திருத்தமனத்தருள்வதாகிக்
கடுக்கரியதழலுருவத்தொருவரையா யிருவரையுந்தடுப்பதானான்.

இ-ள். நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லோரும் பயம்நீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப் புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும் ஒருவர்க்கொருவர் பகையைநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கவும் கிருபைசெய்வதாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடுகூடிய் ஒருமலையாகி இவ்விருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன். எ-று. ௪௰

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுவதாகவதன்கீழ்ப்பருவேரோடிப்
பூதலத்திற்கிளைத்திமையோருலகெல்லா மலர்ந்துமலர்ப்புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக்காடாக வெளிகடந்துபெருவெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொருகனன்மேரு வடுத்ததெனவளர்ந்தமாதோ.

இ-ள். பாதாளலோகத்திலிருக்கும் பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச்சலிவோராகவும், அதன்கீழ் பருத்தவேரோடி பூமியிற்பெரிதாய்க்கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந் தாண்டிப் பிரமலோகத்துமுகட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கும் பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்றுசொல்ல வளர்ந்தது. எ-று. ௪௧

மூளைக்குநெடுஞ்சடரிரவிபுரவியுல வாவுலகமுழுதுமொடிக் [வே
கிளைக்குமணியிருள்கற்றவேற்றிவைத்த விளக்கெனவேகிளர்க்கையா
யளக்கரெலாமளப்பரியவடவையமல்பரந்ததெனவரத்தமானத் [தோ
திளைக்குமெழுகிரிகளெல்லாந்துசொரிந்தசிறுபொறிபோற் சிவந்தமா

இ-ள். உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஓடிகிளைத்த நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்போல பிரகாசிப்பதினாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறம்பொருந்திய சத்தகுலபருவதங்களெல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப் பொறிகள்போலச் சிவந்தன. எ-று.

மாது ஓ! அசைகள்.

கலிநிலைத்துறை.

வானக்கண்ணழலாயது கண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனுமஞ்சிய கன்றார்கறைகாணார்

ஞானக்கண்ணினர்காணும தல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளி யானேயெம்மானே.

இ-ள். இப்படி ஆகாயபரியந்தம் அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்ட பிரமனும், வேணுகானத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கினின்றார்கள் ஞானக்கண்களையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகிய முகத்திற்கண்ணுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடையபரமசிவன். எ-று. ௬௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுடரினைக் கண்டிருவருமாய்க் கவலையானா
ரெண்ணிலித னடிமுடியை யறிபவரே பெரியவரென் றிசைந்தாரிந்த
மண்ணி னடியறுவனெனப்பணவிடையிற் றாக்கமிக்கோன் வராகமா
னான், விண்ணின்முடி யறிவனென வெகினவடி வெடுத்தயனும் விரை
ந்துபோனான்.

இ-ள். கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்தமலைபோ லிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந்துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்பவராகிய விஷ்ணுமலையின் சிகரத்தைக் காணுகின்றேனென்று பிரமனும் அன்னப்பக்ஷியாகி ஆகாயத்திற் பறந்தார். எ-று. ௬௪

மெத்தமரைக் கணத்தினுக் காயிரங்காதம் பறந்தயனார்விரைந்து
போனார், துத்தியராவெடுத்த புவிகணத்தினுக் காயிரங்காதந் துளைத்
துப்போனான், ரத்தகையோர் செயலுரைக்கிற் கனகமணிநெடும்பூட்டுக்
கருகிலோடு, நித்தலப்பொற்குண்டிகையு நீலமணிக்குண்டிகையு நிகர்
த்தமாதோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில் பிரமன் ஆயிரங்காதவழிபறந்து மேலாகப்போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேடன் சுமந்த பூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் தொளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார்; அது எப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலைதங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில் இறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத் தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவு மிருந்தது. எ-று. ௬௫

பூவுலகையரியகன் றகீழுலகின் முறைமுறையேபுகுந்துபோந்து
காவலுறுமாவலிதன்போகவதி யெனும்புரமுங்கடந்துமேவித்

தேவர்தொழும்பரஞ்சுடர்வாழாடகே சுரங்காத்துஞ்சிரத்தும்போற்
மூவுலகைமுதலளந்தோனேழுலக மளந்துமதன்முடிவுகாணான்.

இ-ள். வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணு பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையுமுறையே தொளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தை தாண்டி அப்புறம் தேவர்கள்வணங்கும் பிரமசொரூபம்விளங்குகின்ற ஆடகேசுரத்தைக் கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கி முன்னே மூன்றுலகத்தையு மளந்தவர் இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்த மலையினடிமையைக் காணமற்போனார். எ-று ௬௬

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோல் மழு
ங்கிப்போகக் குளப்படியுமுகநுணியும் பிணைத்தேடுமாசையைப்போற்
குறைந்துபோக, வளப்பரிய துயகரளவிப் பத்துநூறாண்டந்ததற்பின
ரணைவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமற்றெழுதலமுமிடர்க்கடலு
மேறினனே.

இ-ள். அப்படி மகாவிஷ்ணு வராகவடிவங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும் முத்தினுனியும் தேடுமாசைபின்பு எப்படி குறைந்துபோயிற்றோ அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில் விழுந்து நூறுவருஷகாலந் தேடியுங்காணமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவரைத் தியானஞ்செய்து இளைப்பும் சலிப்பும் நீக்கித் தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையும் ஏழுலகத்தையும் தாண்டிவந்தார், எ-று. ௬௭

தம்போரைமுகற்றடுக்கத் தழற்பிழம்மா யெழுந்தவந்தத் தலத்
தைச்சார்ந்தா, னம்போதனிதன்முடியி னளவறியானென மனத்திலை
யந்தீர்ந்தா, னம்பொருக்கரியானைச்சேயானைத்தனதுவழிநயனத்தோ
டே, பைம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும் பணிந்துருகிப் பரவி
நின்றான்.

இ-ள். தனக்கும் பிரமனுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படி அக்கினிசொரூபமாக எழுந்தலத்தைச்சேர்ந்து அழகிய தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமன் இந்த மலையின்முடியை அறியமாட்டேனென்று நிச்சயஞ்செய்துக்கொண்டு நம்பாதமனிதர்களுக்கு அரியவரை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணாகிய புட்பத்தோடு அழகிய புட்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார் விஷ்ணு. எ-று. ௬௮

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறக்கவ னத்திலரைக்கணலே
வன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினன்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் இந்த விஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்தபிரமன் அரைக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினார். எ-று. ௪௯

கீறியேயண்டகோ ளகையுங்கீழுற
வேறிநூறுயிர மாண்டுமேவினு
னூறுநூறுயிரக் காதநோக்கினு
மீறிலாதிருந்தவ் வெரியின்றாணமே.

இ-ள். அண்டகோளகையுங் கீழ்படக்குறித்துப்பறந்து நூறுயிரம் வருடந்தேடினார், அப்படி அநேக நூறுயிரங்காதந் தாண்டிப் போய்ப்பார்த்தாலும் முதல் பார்த்ததுபோலவே யிருந்தது அக்கினித்தூண். எ-று. ௫௦

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதாமிடுக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினனிவையிவை மனத்திலெண்ணினன்.

இ-ள். அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப்பறந்து போம்போது சிறகெல்லாமுதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கிற்று குறையில்லாதுக்கமும் பெருமூச்சும் அதிகப்பட்ட மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனைபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெண்ணினார். எ-று. ௫௧

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறுதிடையிலே திரும்புமோமென
வரியதாகிதுப ருசலாடின
னறியுறமெழுதுபோ விலகுஞ்சிந்தையான்.

இ-ள். அரிய விஷ்ணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியை அறிந்து, திரும்புவாரு, கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்றுi திரும்பிவருவாரோ என்கிற துக்கமாகிய ஊசலிலிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல இளகிய மனமுடையவனாகிய பிரமன். எ-று. ௫௨

மற்றிதுசிவனென மனத்திலெண்ணிலே
னுற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே

னிற்றைநாள்வரைக்குமிவ் விடக்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமை யோசெய்ததீமையே.

இ-ள். இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன், பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற் போனேன், அன்றுமுதலின்றுவரையிலும் வெகுகாலத் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன். என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தை யடைந்தான் பிரமன். எ-று. ௫௩

எய்தினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிறிதிலை யென்றுதேம்பினன்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

இ-ள். இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற் போனேன், ஆனாலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவிடத்திற் பார்த்தேனென்றுபோய்ச் சொன்னாலும் ஒத்தாசையாகப் பார்த்தேனென்று பொய்ச்சாட்சி சொல்வதற்கும் ஒருதுணையு மில்லையேயென்று விசனப்பட்டான் அந்தச்சமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்றுமேலேயிருந் திரங்கப் பார்த்தான் பிரமன். எ-று. ௫௪

இம்மடலெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கதனையேற்றனன்
செம்மரன்முடியில்வீழ் கைதைச்செம்மலாகையால்
மெய்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

இ-ள். இந்தத் தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்கு முன்னே தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில்வர அதைக் கையினாலே பிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறி விழுந்த தாழம்பூ வாகையால் மெய்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச்சீக்கிரத்திலே விட்டுவாவென்று சொல்லிற்று. எ-று. ௫௫

எரணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினன்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
ளாரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்.

இ-ள். அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகான தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிரமன்கேட்கப் பிரமனு

னும் விஷ்ணுவினாலும் அரியக்கூடாத பரமசிவத்தினுடைய சிரத்தி லேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்று. எ-று. ௫௬

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறுவீழ்ந்தபின்
னாற்பதினாயிரம் வருடநண்ணினே
னேற்பதுவிடுகவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதாயினான்.

இ-ள். கொன்றைமாலை பிரகாசிக்கின்ற சுவாமியின் திருமுடி மேல் நின்றுவிழுந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன் இன் னும் நான் பூமியிற் போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகின்றேன் என் னைப்பிடிக்கவேண்டாம் விட்டுவிடென்று தாழமபூசொல்லப் பிரமன் சுவாமியைத்தேடுவதை வெருத்துச் சிலவார்த்தைச் சொல்லத் தொட ங்கினான். எ-று. ௫௭

துன்னியகைதையே துணையுமாய
வின்னமுமலைவுறு திடுக்கணீக்கினை
யுன்னினுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னினுநல்லனை னனமுமல்லனே.

இ-ள். என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீ எனக்குத்துணை யாயிருந்து நானின்னமுந்தேடி யலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினா ய் உன்னைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும் உறவும் வேறில்லை நானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியுமல்லவென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. ௫௮

காமமோகான்முக னனுமானுமா
யேமமாமிவற்கள விசைக்கவெண்ணினோம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்மனத்
தீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

இ-ள். என்பெயரோ பிரமன் நானும் விஷ்ணுவுங் கூடி அக்கினி சொரூபமாகிய இந்த மலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணி னோம் பூமியின்கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன் தேட ப்போனான் பாவியாகிய நான் திருமுடியைக்காண வெகுநாள் தேடி யுங் காண்கிலேன். எ-று. ௫௯

அடிதலைவரவிது வதுகொண்டென்பய
னெடியனின்வரவினை நினைத்ததெய்தினாற்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென் மொழிதல்வேண்டும்.

இ-ள். ஆதியந்தமாக நடந்தசெய்தியிது அதைக்குறித்துப்பேசு வதனாற் பயனென்ன பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினா லெண்ணித்த காரியமுடிந்தால் தான்பயன் பூமியையளந்த விஷ்ணுவு னுடன் பகைக்கொண்டு பறவையுருவெடுத்த இப்பிரமன்சிவனுடைய முடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்று பின்னுஞ் சொ ல்லுவான் பிரமன். எ-று. ௬0

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினார்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவரே நண்புவேண்டினார்.

இ-ள். தாழம்பூவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளா தேயாதோ ஒரு துன்பத்தையடைந்தவற்கு உயிர்ச்சேதம்வருமானால் அதுபிழைப்பதற்கு பெரியதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம் இது பயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னால் சிநேகிதத்தை விரும்பினவர் விஷத்தையுந்தின்ன இசைவார் உண்ண என்னும் செய்வனெச்சம் உண்டெனச்செய்த னெச்சமாகத் திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கின்றது ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந் தது. எ-று. ௬௧

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேதறி
தெண்ணுவதொழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினுமிருந்துகீழ் விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான் மருங்கில்நண்ணினான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய முடியில்வாழ்கின்ற தாழம்பூவேவேறே ஒருஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் அதற்குடன்படென்று சொல் லத்தாழம்பூ அதற்கிசைந்து வந்தது ஆகாயத்தில்நின்று சீக்கிரத்தில் பிரமன் பூமியையளந்த விஷ்ணுவிடத்தில்வந்து சேர்ந்தான். எ-று.

சிதாகேட்டியென் வரவின்செய்கையைக்
காதநூறுயிரங் கணத்திலேகடந்
தாதியன்முடியறிந் தனுகினேனென
வோதினான்கைதையு முள்ளதென்றதே.

இ-ள். விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்லவரவைக்கேள் ஒருநொடி யிலேநூறாயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடைய

சிரசைப் பார்த்தேனென்று சொன்னான் தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று. எ-று. ௬௩

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்தது வெடித்தவரவத் தினிலரக்கரிமையோ, ருக்கனர்திசைக்களிறு கக்கினவரக்கரையுருக்கியதெனக்குருதிநீர், செக்கரொளிமட்டேமுருக்கிதழ்கறுக்குமெய் சிவப்பொளிவெளுத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடை முளைத்தனன்முகத்திலவன் முப்புரமெறித்தநகையே.

இ-ள். இப்படி பிரமன்சொன்னவுடனே அக்கினிமலை படீரென்றுவெடித்தது வெடித்தசத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் திடுக்கிட்டுயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்கிலுள்ள யானைகள் சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படியே இந்த ஜலத்தைக்கக்கின செக்கர்வானத்துப் பிரகாசம் மழுங்கிப்போகும்படியாகவும் முருக்கப்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்ததமது திருவுருவின் ஒருருவுபொருந்திய நிறம்விபூதியினால்வெளுத்தவடியாய்த்தோன்ற அந்த வெடிப்பில் பின்னும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார் முப்புரத்தை யெரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலே வந்தது. எ-று. ௬௪

முண்டகவவந்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றெனமொழிதுநகைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமும் நடுங்கின வொடுங்கினவடங்கினவிடுஞ்சுடரெலாங், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விறைந்தன குறைந்தனநிறைந்தனகுவா, லெண்டிசை திரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தனவெரிந்தன விரிந்ததருவே.

இ-ள். பிரமனே உன்னுடைய அகங்காரத்தினால்சொன்னசொல் நன்றாயிருந்ததென்றுசொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்றுநடுங்கி ஒடுங்கிப்போயின சூரியர் சந்திருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்தன சிறந்து நிலையாயிருக்கின்றதுகளெல்லாம் இறந்தனநிறைந்தவைகளெல்லாம்குறைகுறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்தன மரங்களெல்லாம் கரிந்தும் பொரிந்தும் எரிந்தும்போயின. எ-று. ௬௫

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினார்
குழிந்ததுநிலமெனக் கொள்ளையாமலர்

பொழிந்தனர்கெடியவற் குவகைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லாரும் பிரமன் இன்றே அழிந்துபோனானென்று பயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷம் வந்தது பிரமனுக்குமுன்னை அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று.

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினா
லாடினனோடினனளவிடாமுதல்
கூடினனெவ்வரங் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

இ-ள். அப்போது தெளிவைபடைத்த விஷ்ணு அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார் வந்தனஞ்செய்தவர் பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் நான்குதிக்கிலும் ஓடினார் யாவராலுமளவிடக்கூடாத இந்தச்சுவாமியைத் தரிசித்துக் கூடினேன் இனிநானென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார். எ-று. ௬௬

ஆசையானுருகுமவ் வரிதனன்புகன்
றீசனும்பலவர மினிதுநல்கினான்
வாசமாமலரவ் வனக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

இ-ள். இப்படி மிகுந்த பக்தியினாலே தேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப் பார்த்துக்கேட்ட வரங்களெல்லாஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமனைப்பார்த்து உனக்குப்பூமியிலே கோயிலும் பூசையுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி. எ-று. ௬௮

கைதையேயிவனொடு கரவுமேயுரை
செய்தலாற்றீண்டிலேமென் றுதீர்த்தனா
னெய்தியமுனிவுகண் டேங்கிநான்முகன்
மெய்தரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

இ-ள். தாழம்பூவே இப்பிரமனோடுசேர்ந்து பொய் சாட்சிசொன்னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனென்று தள்ளினார் அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமன் தன்னுடையதேகம் பூமியிலே நன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தார். எ-று. ௬௯

பொடிமூடியதழலேநிகர் புலையாணவமலமாஞ்
செடிமூடுகையாலேயுழல் சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

இ-ள். நீறுமூடிய நெருப்பையொத்த சுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவேகியாய்த் திரியாநின்ற சிறியனொருபொருளோ உருவமானவரே அகண்டவெளியானவரே நான்கு வேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடைய அந்தாத்திலிருக்கின்றவரே ஒப்பற்ற முதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம். எ-று. ௭௦

எந்நீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெந்நீரதுவானாலுடன் விளாவப்புனலுண்டோ
நின்னீர்மையிதென்றாலுல குயிரெப்படிநிகழும்
முந்நீர்விடமுண்டாயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

இ-ள். எல்லாநதிகளினீரும்விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங்காய்ந்து வெந்நீராய்ச்சுட்டால் அதை ஆற்றுவதற்குவேறே சலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற சீவராசிகள் எப்படிபிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டமூர்த்தி கோபம் செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம். எ-று. ௭௧

பிறையேமுழுமதியேயுறை பெண்ணேபிறவானே
நறையேநறுமலரேயென நாணாவிதமாவை
பொறையேதிருவருளேபொழி புயலேயியலிசையே
முறையேபலமுறையேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

இ-ள். மூன்றாம் பிறையாகியும் பூரணசந்திரனாகியும் பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் தவனாகியும் புஷ்பமாகியும் மலைகளாகியும் கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகின்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும் மற்றும் நாநாவிதரூபமாகியு மிருக்கின்ற மூர்த்தியே உமக்கு முறையோமுறை என்னைக் கோபிக்கவேண்டாம் அடியேனை க்ஷமிக்கவேண்டும் இறைவனே. எ-று. ௭௨

வெம்மைச்சரமலராகிய வில்வேடனுமன்றே
கொம்மைத்தவிமுதவாரெழு கோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகொலை செயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொரு பொருளாயெனைமுனியேல்.

இ-ள். மிகுந்த வெப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட எழும்பினதலையும் ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே அந்த ரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந் தொழிலுடைய எமனல்லவே திரிபுரமல்லவே நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒருபொருளாகக் கோபஞ்செய்ய வேண்டாம். எ-று. ௭௩

அரிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மருசிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்.

இ-ள். யாவராலு மறியக்கூடாத உம்முடைய முடியையறிகிறேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவமானேன் இனிமேலோர்துக்கத்தையடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில் கிருபைசெய்யுமென்றுசொல்லி விசனப்பட்டபோது மறுகக்காய்ந்து குளிர்ந்தசலம்போலச் சிவபிரான் சந்தோஷமாய் திருவாய்மலர்ந்து சில திருமொழிகளைச் செய்வார். எ-று. ௭௪

அம்போருகவஞ்சேலினி யவனித்தலமறையோர்
தம்பூசனையுன்பூசனை யாகித்தமனியமாஞ்
சம்பூதரவுலகேழையும் விதியென்றருள்செய்தான்
கம்பூர்கடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானான்.

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீபயப்படாதே பூமியில்பிராமணர்களுக்குச் செய்கிறபூசை உன் பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும்போலபடையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள் தவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான். எ-று. ௭௫

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்தி லுமக்கு வரங்கொடுத்தலினால் யோசனைமூன்றெல்லைதூரம், சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாகப் பொலிகவிந்தச் சோதிதானுஞ், சிற்றுருவமலையாகி வரமுதவக்கடவதின்பஞ் சிறந்ததான, முத்திதனைத் தகையாமலுதவுமிதற் கருணைபுரி மொழியுநாமம்.

இ-ள். பிர்மாவிஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்

றுயோசனை தூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக விருக்கவேண்டியது இந்தச்செந்தீ மலையானது சிறிய உருவத்தோடுங்கூடிய மலையாகக்கடவதுபேரின்பஞ்சிறந்த மோட்சத்தைத் தடையில்லாமல் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம். எ-று. எசு

வாதைபடு மிந்திரனு மிமையவரு நினைக்கவவர் வருத்தந்தீர்த்தோம், ஆதலினாலித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப் பிறப்பிடும்பை யகற்றுவோமிப், பூதரமு மித்தலமும் பிரளயத்து மழியாத பொற்பதாகி, மோதியகாற் றடைந்த திசைச்சராசரங்க ளெவையுமுயர் முத்திசேர் விக்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் தேவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தை தீர்த்தோம் ஆனபடியாலித்தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்குவோம் இந்தப்பர்வதமும் இந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத லட்சணத்தை யுடையதாகி மோதுகின்ற வாயுசஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ள சராசரங்க ளெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்.

வையகத்திலரியதவம்புரிந்த வருக்கினியமுத்திவழங்கவேண்டிச் செய்யவிந்தத் திருநகரிலவதரிக்க வரந்தருவோஞ் செய்ததான,மெய் பெறவொன்றுயிரமாய் வளருமிதிற் கொடும்பாவம்விளையாதிதை, யையமெனவுணர்வார்க்குப் பரகதிகிட்டாது நமதாணைதானே.

இ-ள். பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச்செய்தவர்களும் இனிமையானமோட்சத்தைக் கொடுக்கவிரும்பி சோதிசொரூபமாகிய இந்தத் தலத்திலவதரித்த வரத்தைக் கொடுப்போம் இதில் ஒரு தானம் செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும் இந்தத்தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாது இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு மோட்சங் கிடைக்கமாட்டாது நம்முடைய ஆணைப்படிக்கு என்றார் பரமசிவன்.

அண்ணலிவைமொழியளவி லழற்றாணமது குறுகியசலமாகி,வண்ணநெடுஞ்சுடர்விரிந்து விளங்குதல் கண்டயன் றிருமால் வணங்கிச்சொல்வார், விண்ணவற்கு மெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்கெதிர்குறுகி விழிக்கபோகா, தெண்ணரிய சுடர்களெல்லா மட்கரந்தமலையாகவிருக்கவென்றார்.

இ-ள். இந்தப்படிசுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினிமலை குறுகி ஒருசிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய மிகுந்த பிரகாசம்விரிந்து பிரகாசிப்பதுபார்த்த பிரமனும் விஷ்ணுவும் சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லு

வார்கள் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும்மிகுந்தமலையின் சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரியகிரணங்களெல்லா மறைந்தது ஒருமலையாயிருக்கவேண்டும் என்றார்.

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசைவருவானு மமலமூர்த்தி, வன்னியொளி மறைத்துமற்றை மலையாகவிருத்தியென மலையாய்ச் செய்தார், சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந் தெரியவருள் செய்வாயென்றான், றென்னுமந்தவடிவற்காவிறையவனு மிரங்கியிவை யியம்பலுற்றான்.

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமனும் கருடவாகனத்தில்வருகின்ற விஷ்ணுவும் மலரகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தைமறைத்து மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார் இந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எங்களுக்குந் தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இறங்கிச் சுவாமியுந் திருவாய் மலர்ந்தார். எ-று. அ0

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருசோதிமலை நுனியிற்காட்டுகிற்போம், வாய்த்தவந்தச் சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லாதுலகில் மன்னிவாழ்வார், பார்த்திவற்கு மருந்தவர்க்குமிடையூறு தவருமிது பணிந்தோர்கண்டோர், கோத்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு முத்திவரங் கொடுப்போமென்றார்.

இ-ள். பிரமவிஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம் அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரிய தவசிகளுக்கும் இடையூறுநீங்கும் இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள்கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்கும் முத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசர். எ-று. அக

மரணபவ மறுக்கநல்ல மருந்தாகு மதர்குமலை மருந்தென்றோர்பே, ரருணைவடிவாதலினா லருணகிரியெனு மொருபேரதனை யோர்கால், தரணியிலே யுரைத்தவர்க்கு முக்கோடி யஞ்செழுத்துச் சபித்தாமென், றிருணிலவு மிடற்றிறைவ னிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்.

இ-ள். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தானபடியினாலே இந்தமலைக்குமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிகப்பு நிறமானபடியினாலே அருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதைஒருதரம் பூமியிலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தை சிவன் அருளிச்செய்ய பிரமவிஷ்ணுக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்வார்கள். எ-று. அ௨

அடுத்தருணகிரியானேயுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலது திருமுடிக்கு மணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடற்றானேகதிர்களன்றிமணித்தீபங்காட்டுவாரார் [றார்.
செடுத்திறைஞ்சிபூசைசெய்யவிதங்கீழோ ரிலிங்கவடிவெடுப்பாயென்

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்றுபெய்கின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களாய்நட்சத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வேறேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்து வேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானவைகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிசைந்த மலையின்கீழ் ஒருஇலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எ-று. அ௩

அன்னதுவா யிருக்குதுநீர் காமியத்திலருச்சிமென்றசலம்புக்கார், எங்கிலும்புகழுவங்கோர் சிவனுருவ மூளைத்ததுகண்டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பாவசமாய் மகிழ்ந்தாடி மயனைக்கூவித், தன்னிகரில் கோபுரமு மண்டபமு மணிமதிலுஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகிறேம் பத்தியுடன் பூசியுங்களென்றந்த மலையிலுள்ளே மறைகோலஞ் செய்தார் எந்தத்தேசமும் புகழும்படி அவ்விடத்தில் ஒருஇலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புட்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிமயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டுஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதிலுஞ்செய்வித்தார். எ-று. அ௪

அழியாதவளநகருந்தீர்த்தமுந்நூற் றறுபதுகண்டழகுசெய்தார்
வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுங் கேணிகளுமரமுமான
மொழியாமவிமையவருமிருடியரு மனிதரெனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமனையகணிகையராய் அரம்பையருமேவினரே.

இ-ள். எப்பொழுதுமழியாத வளப்பமுள்ள நகரமும், முந்நூற்றறுபதுவகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டழகுசெய்தார்க்கழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையையும் கற்பகவிருட்சமுங் கிணறுகளும் மரங்களாயின, நீங்காமல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள, விஷம்போன்ற கண்களையுடை ச~தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள். எ-று. அ௫

காலையிலேமுழுகி மரவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு, மேலணிந்து மண்டிகைபூண்டனமுதலா மஞ்சனத்தான் மிகுத்தசார்ந்தான், மாலையினாற்சிவபூசைபுரிந்தண்ணாமலையதனை வரங்கொண்டேத்தி, ஏலவொருபதினாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின் னிறைவரானார்.

இ-ள். பிரமவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலையில்முழுகி மரவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை தேகமெல்லாந் தரித்துருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரம் வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த்தங்க ளதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கொண்டார்கள் எ-று. அ௬

ஆசைதருந் திருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாசைபோயிற்,றீசனுக்குங் கனகமலையி துவாயின் வெள்ளிமலையினிமே லென்னாங், காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடையதலமேழுங்கனகநாடு,மாசகன்ற கதிர்தோன்றவொளியிழந்த வுடுக்கணம்போல் வளமைதேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி • திருவருணாசலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்தமலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மே லாசையுண்டாகுமா, காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழுதலங்களும் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்கள்போல ஒளிமழுங்கிப்போயின எ-று. அ௭

அரியயனுமளவிடுதற் கரியமலைநிலையுரைக்கவரிதென்றாலுந், தெரியவுனக்கறிந்தபடிசிறிதுரைத்தேனினி யுரைக்குந்திறமேதென்றான், வரிசைபெறுமார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்துபணிந்துமை யாண்மலையிற்றோன்றி,யுரியசிவனிடங்கலந்த கதையுமுறைத் தருளுமெனவுரைப்பதானார்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேய ரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும் பிரமனும் அரிவதற்கரிதாகிய திருமலையன் சிறப்பை என்னால் சொல்லுதற்கரிய தென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத் தெரியும்படிச்சொன்னேன். இனிச்சொல்லவேண்டிய தென்னவென்றார். வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமி பார்வதியார் இமோற்பருவதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கச்சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று.

இரண்டாவது,

திருமலைச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௬௧௪,

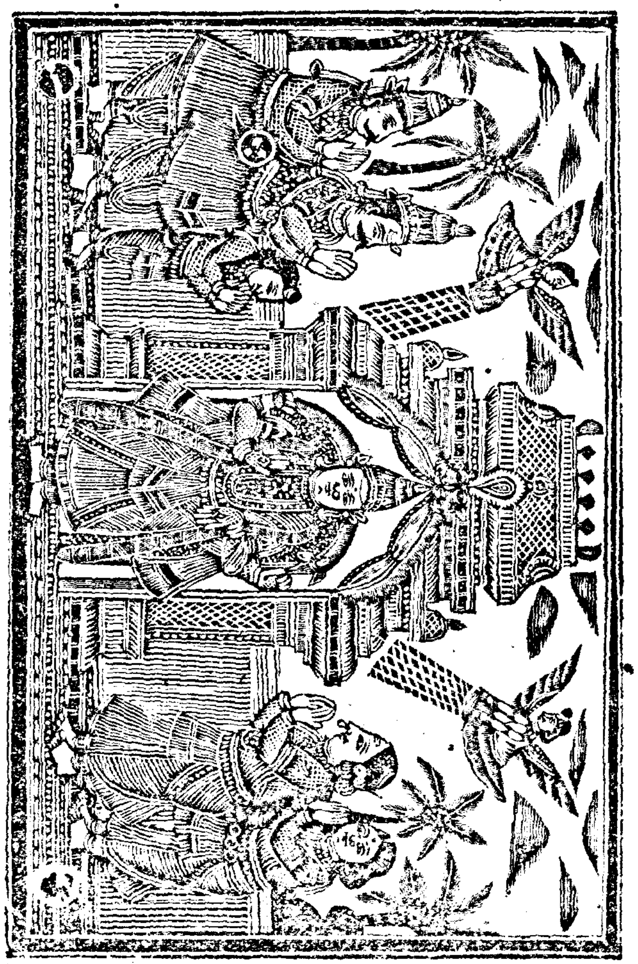

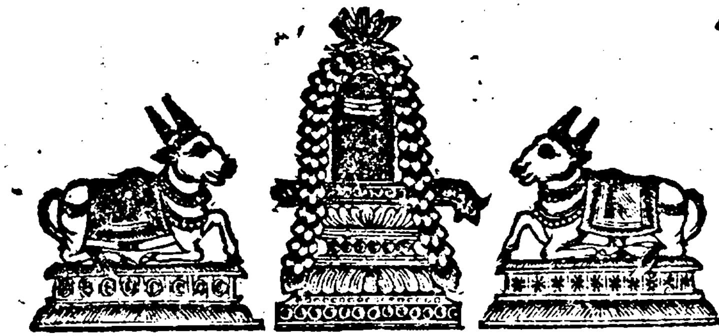

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது,

பார்வதியார்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவரெழுவரெண்மதிசைக்கிறைவர் பணிநாட்டுள்ளோர், கின்னரர்கிம்புருடர்சித்தரியக்கரிமையவர்முனிவர் கிளையிலுள்ளோர், மன்னுமலரவன்றிருமால் கலைமடந்தை மலர்மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ, முன்னவனையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெருவேள்வி முடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

மார்க்கண்டேயரேமுன்னாளிலே பிரமனிடத்திற்பிறந்ததக்கனென்பவன் அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்த வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மிகவும் பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்தில் பார்வதியார் தன்னிடத்திற் பிறக்க அந்த அம்மையைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துக்கொடுத்தது மாமனாகும்படி வரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்போனான் அவ்விடம் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதை செய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வை யடையவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள் சத்தரிஷிகள் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் நாகலோகத்தார் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்ற பிரமன் விஷ்ணு சரஸ்வதி இலட்சுமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பரமசிவனை நிந்தித்து முடியக்கூடாத பெரிய யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான் எ-று. க

எந்தைசெயும்மகம்பார்க்க விடையருளென் றிறைக்கிறைவியி
சைத்தாளுந்தை, புந்திபிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தன்னியெனை
வேண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய் தனலவளை நகைபுரி
ந்துகடிதுசென்று வருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந் தந்தை
மகந்தொடங்குதன தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதிதேவி தகப்பனாகிய தக்கன்யாகம் பண்ணுவதைக்கேட்டு சுவாமி என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப்பார்த்து வருவதற்கு உத்தரவு கொடுமென்று கேட்க அதற்கு சுவாமி உன் தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நிந்திக்கிறானே நீ போகலாமாவென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமி என் தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்த அம்மையைப்பார்த்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்தில் வந்துசேரென்றுசொல்ல பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ் செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள் எ-று. உ

தாயனைக் கண்டபடி தொழுதாளவடழுவா திருந்தனடன் றந்
தையான, தீயவனைப்பணிந்தனளங்கவனு மிகழ்ந்தானிகழ்ந்தசெயலை
நோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலை யெனப்பிழைபிறந்து விடுகவுங்கள்
பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்கும் கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்
செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

இ-ள். பார்வதி தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடைய தாயை வணங்கினாள், அவள் இந்த அம்மையைதழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள், அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனை வந்தனஞ்செய்ய அவனும் நிந்தித்தான், அதைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்து விளையாடுஞ் சடலையாகிப் போகக்கடவதென்று சபித்து இப்பாவி வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தை விட்டாள் அச்செய்கையுணர்ந்தார் பரமசிவன் எ-று. ௩

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனாகியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குனின்று தழலைமொண்டிறைக்கையா
லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். எப்பொழுதுங் கூடவிருந்த பார்வதி தேகத்தை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ந்தசந்திரன் தம்முடைய சிரத்திலேதானே யிருந்து நெருப்பைவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலே அதிகதாபமடைந்து இந்த தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றென்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படி தோன்றினார். ௪

மஞ்சுபற்றியுடல்கருத்து மணிமயூரமுடிவுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்புளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொதிக்கவே
லஞ்சலித்தகையொடெங்க ஐயன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். மேகத்தைப் பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்து மயிலின் நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்தகிரீடத்துடன் சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடையவராய் நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண்கொதிக்கச்சிரத்தின் மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எம்ஐயராகிய வீரபத்திரர் வந்து தோன்றினார். எ-று. ௫

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
யழைத்ததென்னவென்னவென்ற ஐயன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டு சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின்தோல் இடுப்புக்கச்சையாகவும் விழித்து இமைப்பதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லா மறைந்த தேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்று வீரபத்திரர் வந்தார். எ-று. ௬

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கொடுக்குமுகிலெனத்
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீளுதென்றுசாற்றினா

ணக்கணத்தினவைபொங்கி யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

இ-ள். என்னையழைத்தகாரியம் என்னவென்றுகேட்ட வீரபத்திரரைப் பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சலத்தைப் பொழியாமல் நெருப்புகளைக்கக்கும்மேகம்போற்போய்த் தக்கனுடையயாகத்தை யழித்துவா வென்றருளிச்செய்ய அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிக சந்தோஷமடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத் தொழுது பக்கத்தினின்ற பூதகூட்டங்களும் பேய்களும் சூழப்போனார். எ-று.

கஞ்சுகொப்புளிக்குநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிரட்டிபூதநீல வாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்களெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே

இ-ள். விஷம்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் விசிக்கொண்டுவரவும் திக்கிலிருக்கும் யானைகளெட்டையுங் காதிலே குண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு வெள்ளைச்சடையணிந்த நால்வர் பரிசுத்தமாகிய சாமரம் வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர். எ-று. ௮

தீயிருந்தவுதரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோதுமாலை மதியிடந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்குமுத்தி னாதபத்திரங்களே.

இ-ள். வடவாமுகாக்கினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியை மேகங்களை பிழிந்து குடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து இரண்டு கடைவாயிலும் வைத்தபோதுமிருக்கும் ஆயிரம் பூதங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். எ-று. ௯

மாயுமாயர்தந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்த சங்குநாதமூதவே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிற்றெருத் தலைந்ததேரிலேறினன்.

இ-ள் இறந்திறந்துபிறக்கிற அநேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்தசங்குகளை அநேகபூதங்கள் வாயில்வைத்து ஊதிவரவும் இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவா னேறுகின்றது ஆட்டுக்கடா

கலைமான் இவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் இறந்துபோன எமராசர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களூதவும் ஆயிரம் யானைகள் கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர். எ-று. ௧0

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடோதா
புலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலவுகொண்டுசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே

இ-ள். அப்படி வீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டன சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டன சிலபூதங்கள் குதிரையாயின் சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேவருமாயின அளவில்லாதபேய்க ளனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன. எ-று. ௧௧

வீரையேழடங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னூடுகொள்ளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்தபூதங்கள் ஏழு சமுத்திரத்து நீரடங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பிட்டுப்பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டைக் கொள்ளைகொள்ளும் இப்படிப்பட்ட வலிமையுள்ளன. எ-று. ௧௨

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீகாண்டமும் புகைகொளுந்திமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

இ-ள். ஏழுமேகங்களையும் பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலே கொளுத்தும் எட்டுதிக்குந்தேடி யாகசாலையெங்கே யென்று தேடும், பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைத் தட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னே யோடுகின்ற பூதங்கள். எ-று. ௧௩

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்

தன்னுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கநின்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

இ-ள். சில பூதங்கள் வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்று மிருந்தமதுவைப் பானஞ்செய்து அதன் விருப்பு மேலிட்டுச் சண்டைக்கு எழுந்தன சில பூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்று கேட்க அவர்களைக் கொல்லுதற்காகநின்று வீரநகைகொள்ளும் சில பூதங்கள் நித்திரைசெய்யும் சில பூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப் பாடும். எ-று. ௧௪

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதபண்டை புரிமதங்கமறுகநீள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தரானபேர்க ளாவிவாரிவீசினர்.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சிலம்பு முரசுசங்கங்கள் விருதாகிய உடுக்கை முதலான வாத்தியம் முழங்கவும் பெரியமணி தவண்டை மிர்தங்கம் சத்திக்கவும் வழிமுழுதும் போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப் பூதக்கூட்டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகல தேவர்களையும் தூக்கி வாரிவீசின. எ-று. ௧௫

காரிமேலிமையிமேலி கடாவிமேலியலகைமே
லேறிமேனிமகரமேறி யிரலையேறியலகையாம்
பாரிமேலிமானமேறி பசுவிலேறியெண்மருந்
தேரிலேறவந்தவீரர் சேனைமாளமோதினர்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும் பேய்வாகனனாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மான்வாகனனாகிய வாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்தி லேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுபேர்களுந் தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள். எ-று. ௧௬

வாளிசூலம்வேலுலக்கை வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினர்
கூளிகாலிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரிவெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த * வம்மனைக்குநிகரவே.

* அம்மனை மகளிராடுமோர்விளையாட்டு.

இ-ள். திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம் சூலாயுதம் வேலுலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இவைகளை வீரபத்திரருடைய சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுபேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்தனகள். எ-று. ௧௭

அலகைநாலிரண்டும்வீழ வமர்செய்பூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வாகைமாலைசூடினர்
கலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினு
னுலகபாலருடல்புகுந் துளமுதமுண்டலாயதே.

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டுவிழுந்த திக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும்மற்றைய பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுப்பாணத்தை விட்டார் அவைகள்போய் எட்டுப்பேருடலைத் தொளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தைப்புசித்து சஞ்சரித்தன. எ-று. ௧௮

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனேகினு
னெருங்குமீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுந்
சுருங்கினார்கடாவிலேறித் துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர் பிறவிபோலறுத்தனன்.

இ-ள். தேவேந்திரன் தன் வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்வடிவங்கொண்டோடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயு-வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தை யடைந்தார்கள் எமன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகைகளையும் சுவாமி அன்பருடைய பாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. ௧௯

கச்சமற்றவச்சமோடு தலையதானவெச்சனு
மெச்சனாகவுயிரைவாரி யுடலுரித்தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையான பன்னிகாதிரண்டையும்
வச்சிரத்தினாலரிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

இ-ள். பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாவிஷ்ணு பிராணனுக்கேகமும் வேறுகக்கொண்டு உடலுரித்து எறிந்தார் சர்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டுகாதை அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப்போனார் வீரபத்திரர். எ-று. ௨௦

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்கனெதிர்த்தபோது தலையறிந்துதள்ளினா
ளக்கணத்திலொன்றுசென் றரைக்கணத்தயின்றதே.

இ-ள். தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்வதை நீக்கித்தனக்கு வீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகத்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழேவிழ அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போது அந்தப் பூதகணங்களி லொன்று அரைநொடியிலேதானே அத்தக்கன்தலையைத் தின்றுவிட்டது. எ-று.

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மருத்துதேவராவியும்
முசுக்கள்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மள்ளியள்ளியுண்டதே.

இ-ள். மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திர கூட்டங்கள் பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுயிரையும் குரங்குகளொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனிவருடைய பிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதமெடுத்து எடுத்துத்தின்றுவிட்டது. எ-று. உஉ

விழிவிணோடருக்கர்பல்லை வேரறுத்துவிழத்தள்ளினா
வெழில்படைத்தநண்டநா யிரண்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தகான்மிதிக்க வமிர்தமூண்டகலையிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

இ-ள். சூரியன் பற்களும் கண்ணும் தரித்துக் கீழேவிழ அடித்துச் சரசுவதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கரிந்தார் இலக்குமியை மூக்கரிந்தார் வீரதண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன் நசுங்கித் தக்கனுடைய யாகசாலைநெருப்பை மிதித்ததனால் அந்தவெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெய்போலானான். எ-று. உங

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்கநின்றதில்லையே.

* தின்றுவிட்டதென்றது இங்ஙனம்பிளந்து கொன்றது என்று கூட்டுக.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் கரியதேகத்தையுடைய பைசாசமாகி மறுபடியும் முன் யாகத்திலே மாயமாகத் தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால்பேயாய்போயுந் துக்கம் நீங்கவில்லை.

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க்கடாமெடுத் தொழுக்குபோதொர்கூளிதன்
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

இ-ள். பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலை நாசத்தை யடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாக வைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும் ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவயிறே ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவுமிருந்தது. எ-று. உரு

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டரானமுப்பதிற்று மூன்றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதவர்தம்மெய்கள் பழுதுறாதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராக வந்த குருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள்சாப்பிட்டபடியினாலே அந்த பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையை யொத்திருந்தது. எ-று.

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்த
மற்பமாமுடம்பிரத்த மாவிகாரமொத்ததால்
பற்பலாரியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்துகுடர்களாற்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்று தக்கன்செய்தயாகமே.

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்புதமாகிய உடம்பினின்றும் பீரிட்ட உதிரம் யாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிந்ததுபோலிருந்து பலபல யட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடிகொடியாகச் சிந்திக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ் செய்தலையொத்தது அன்று தக்கன் செய்தவேள்வி. எ-று. உஎ

சிறந்ததிக்குப்பாலராதி தேவர்சித்தர்முதலினோ
ரிறந்திறந்துபோகவேத னிறையிலேயியற்றினான்

பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினாற்பிறந்தபேர்
மறந்துவீழவீரன்மோதி மலரினானை மண்டினான்.

இ-ள். சிறப்புப் பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமன்னொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிரமனையடுத்து யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கினார் வீரபத்திரர். எ-று. ௨௮

செத்ததேவர்மீளவுஞ் செருச்செயப்படைத்திடும்
கைத்தலங்கள்வீழுமாறு கமலனானைமோதினான்
* முத்தலைங்கொள்படையெடுத்து முண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும் படிக்கணேபரப்பினான்.

இ-ள். இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியுஞ் சண்டைசெய்யப் படைக்கும் பிரமனுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்றுதலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதில் உண்டாகிய பத்துப்பிரமருடைய தலைகளையும் குத்திப் பூமியில் விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்.

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்த வாதிமாயனமர்செய்த
துண்டமேருவெனவிளங்கு கருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக வீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையின்வாளியேவினான்.

இ-ள். அண்டங்களைவிழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விஷ்ணு சண்டைசெய்ய மூக்கையுடைய மேருகிரியாகவிளங்கிய கருடன்மேல் ஏறிக்கொண்டு அநேகம் பாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர் மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிப்பட்ட பாணங்களை எல்லாம் துண்டமாகத் தன்கைபாணத்திலே அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்திரர். எ-று.

வையமுண்டமால்வெகுண்டு வாள்விதிர்த்துவீசின
னையனக்கொர்வாளியா லறுத்தெறிந்தோரம்பினால்
பையராவருந்தியாவி பருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான் பணிந்ததண்ணல்காலிலே.

இ-ள். விஷ்ணு வில்யுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியை எடுத்துச்சுற்றி வீசினார் வீரபத்திரர் அக்கத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டறுத்து ஒரு பாணத்தினாலே பாய்

* முத்தலைக்கொள் படை சூலாயுதம்.

கைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்புகறுப்பாய்க் கையிலிருக்கிற சக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார் அது ஓடிவந்து சுவாமி காலிலே விழுந்து பணிந்தது. எ-று. ௩௧

எந்தைமுன்னளித்தவாழி யெந்தைதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றி யரியின்வேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வானின்வேலின்வவ்வின
னுந்திவேறோர்சேலதாகி வாரிமீதொளித்தனன்.

இ-ள். முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரைமலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்துவருகிறபோது இவர்பக்தியை பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமி மறைத்து வைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்து அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டுவரும்போது ஒரு புட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனதில் சந்தோஷம் வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார் அந்தச் சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில்விழவே இனிமேல் இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன் பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலேவிழுந்து ஒளித்தார். எ-று. ௩௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டநெடுமாலும் பழையபடிபுவியுண்டு போனான் வேதா,
தவியுண்டுதலைநாலுந் தடியுண்டாரிமையவர்தந் தடியூனுண்டார், கவியுண்ட கனற்குண்டம் பேயிறைச்சியருந்துனகலமேயான, தவியுண்டு மனமகிழ்ந்து கெய்தற்முனிவரரெல்லா மவியுண்டாரே.

இ-ள். மண்ணையுண்ட விஷ்ணுதோற்று மண்ணை வாயிற்போட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார் பிரமன்தவிர்த்து நான்குதலையும் அறுபட்டிறந்தார் தேவர்களுந் தண்டத்தாலடிபட்டு இறந்தார்கள் பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டம் உண்கலமாயிற்று அவிர்ப்பாகஞ் சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினா லிறந்தார்கள். எ-று. ௩௩

இங்கிதுவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை பதப்பரவி யிசைத்தானெல்லா, மங்கணனு முனிவரறி யருள்சுரந்து மகத்திறந்தார்க் காவி

யீந்து, மங்கரியபதங்களெல்லாம் பழையபடியுதவுதலும் வணங்கிப் போனார், சங்கரியைமுன்பெற்றா னென்பெற்றான் தனக் காட்டுத்தலை பெற்றானே.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இவ்வாறாக யாகசாலையோடியாவரும் நாசமடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்திற்குப்போய்ச் சுவாமியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார் அதுகேட்டருளிய பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்திலிருந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடில்லாத அவரவரிடங்களை யவரவர்க்குப்பழயபடியே அருளிச்செய்தலும்அவர்கள் சுவாமி நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்தகுற்றத்தைப் பார்வதியைப் பெற்ற தகப்பனுக்கு நிந்தைசெய்வதற்கு அபராதம் அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில்வைத்துப் பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார். எ-று. ௫௪

என்னுதன்றனை யிகழ்ந்தோன் புதல்வியென வுலகுரைக்கு மிடுக்கண்டீரத், தன்னுகந்தன்யோக சாதனத்தால் விடுத்திமவான் றவத்தினாலும், முன்னாகமை நாகன்றனைப் பயந்தமேனையது முயற்சியாலு, மின்னாகவவதரித்தா ளமரரெலாங்கற் பகப்பூவீசினாரே.

இ-ள். எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்த தக்கனுடைய குமரியென்றுபழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மையென்று பார்வதி அத்துக்கந்தீர தன்னுடையதேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமயோற்பருவதராசன் தபோமகிமையினாலும் முன்னே மைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மைனாதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ் செய்தாள் தேவர்கள் கற்பகபுட்பங்களை வருஷமாகப் பொழிந்தார்கள். எ-று.

சித்தாந்தத்தொன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சைசெயலின்மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்து விரண்டினுக்குங்கொழுகொம்பாகி, முத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன் மாலயன் முதலாமுளைத்தமூல, வித்தாகி நிறைவாளைப் பயந்தவற்கு முடிந்ததவம் விளம்பலாமோ.

இ-ள். சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்றுபட்ட அபின்னசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில்நின்றும் பின்னசத்தியென்றுவேறுபட்டுப் பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினாலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்கு,

கொழுகொம்பாகியும் சுவாமிக்கு முத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்குமூலமாகியவித்தாகியும் எங்கும்நிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்குமுடிந்த தவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ. எ-று. ௫௬

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல மதன்வளர்க்குங் கரும்புபோன்றும், பலகலையுந் தெளிந்துபந்துகழங்கூசல்பற்றிப் பயிலுநாளில், மலைபரசனிடத்தின்மறை நாரதனு மொருநாளில் மகிழ்வாமெய்தி, யுலகமெல்லாங் குடியிருக்குந் திருவயிற்றா ளிலக்கணம் பார்த்துரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். பார்வதி, இமாசலராஜனுக்கும் மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து மன்மதன் சிவனைவெல்ல வில்வேண்டி அதற்குவளர்த்த கரும்பையொத்துப் பல சாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப் பந்து, கழங்கு, ஊசல், விளையாட்டு முதலானவை செய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலைபரசனிடத்திலே வேதமுணர்ந்த நாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மையுடைய இலட்சணம் பார்த்துச்சொல்லுவார். எ-று.

நெற்றியிலோர் புலத்தியனை நேத்திரமுண்டாமொருகை நெடியசூலம், பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக மரகதம்போய் பவளமாகும், கற்றைநறுங் குழல்பாதி சடையாகு மொருகைவளை கழன்றுபோகு, முற்றுவர விவைகளென மலையரசன் மனமுருகி யுவகையானான்.

இ-ள். பருவதராஜனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலநாளிலே நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண் தோன்றும், ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துத்தனம் மறைந்துபோகும் பாதிசடைகளாகும், ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற் போகும், இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச்சந்தோஷத்தை யடைந்தான். எ-று. ௫௮

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேறு.

வையநீர்க் கங்கைபாயும் பனிவரை மருங்கி னங்காள்
துய்யநீர்ச் சடையான்வந்தங் கோர்தவந் தொடங்கக்கேட்டு
வையக மனித்தாடாதை வள்ளலைப் பணிந்து மானை
யையநின் றவத்துக் கேவல் கோடியென் றளித்துப் போனான்.

இ-ள். இப்படி நாரதர் சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியே நம க்குப் பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கை யைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற இமயபர்வதத்தி லொருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதோவொரு நினைவினாலே யோகத்திலிருக்கிறா ரென்ற வார்த்தை கேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ் சிலதோழி ப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என் னுடையபெண்ணை உம்முடைய தவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக் கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மையை விட்டுப்போனான் பருவ தராஜன். எ-று. ௫௯

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபோளிப்பான்றனோர் கருத்திறைற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

இ-ள். எல்லாத்தேவரினு முயர்ந்த விஷ்ணு பிரமா மற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவில்லாத தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்குவேண்டிய வரத்தைக் கொடுக்கிற சுவாமி யாதோ ஒருகாரணத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி பழம் புட்பம் தருப்பை திருமஞ்சனமுத லானவைகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள். எ-று. ௬௦

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குறைவுங்கண்டான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தே வேந்திரனுங்கூடிப் பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமனு ம் அவர்களுக்கு இருக்கஆசனங்கொடுத்து பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம்பூசியிருந்ததோள்கள் இளை த்திருப்பதையும் பார்த்தார். எ-று. ௬௧

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துந்தேவர்
மெய்ச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவினம்புமென்று
னச்சரர்தமக்குக்கோமான் றாகனழித்தானென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன்மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும் எமனுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயு தமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம் பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தை யடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தா னென்று சொன்னான். எ-று. ௬௨

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் காலனாற்கனலாற்காற்றான்
மாலினாலென்னாலுன்னா லவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றான்சேய யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாம்விடுப்பானென்றான்.

இ-ள். அப்படித்தேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமன்சொல் வான் எமன், அக்கினி, வாயு, விஷ்ணு இவர்களாலும் என்னாலும் உன்னாலும் அந்ததாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள் ளையாய் இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான். எ-று. ௬௩

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநாண்டரிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயன்விடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்தலனுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன் [ன்.
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வா

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரணம் செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிர மன் சகலருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதி க்குவந்து மன்மதனை நினைத்தார்கள் அவன் விடாய்தீர்க்கத் தகுந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான். எ-று. ௬௪

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர்
கவன்றதெந்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவன்றனைபிறகப்புல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்ததைதெரியச்சொன்னான்.

இ-ள். மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து என்னுடைய தவத்தை அழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களை மயக்கட்டும், நீங்கள் எந்தத்துக்கவி த்தமாக என்னை யழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவிஉபசாரத்துட

னே பாதுகார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தை யழிக்கும்படி உன்னைவேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான். எ-று. ௪௫

விண்ணிலாமகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும்
பெண்ணலானலியாணல்லன் பிறப்பிலானிறப்புமில்லான்
கண்ணினாலளவைநூலாற் கருத்தினாலளவாவந்தத்
தண்ணிலாமுடியான்செய்யுந் தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்து சுவாமிக்குப் பயப்பட்டுச்சொல்வான் தேவேந்திரன் சிவன்பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர் காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்புராணத்தினாலும் தவத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கு முடியையுடைய அந்தச்சுவாமிதவத்தை யழிக்கின்றதற்கு யார் வல்லவர். எ-று. ௪௬

கன்னிகைகவுரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலே யுயிரெலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடுமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனத்திலேயொடுங்குமாபோல்.

இ-ள். அம்மனோகன்னிகை சிவனோ குற்றமில்லாத பிரமசாரி இவர்களிருவருடைய சந்நிதி மகிமையினாலே சகல உயிர்களுமுண்டாகி விர்த்தியாகும் முன்எப்படி சுவாமியினிடத்திலிருந்து சீவன்கள் உண்டானவோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனத்திலே தோன்றிய அனேகவஸ்துக்களிலேயொடுங்கும் மனத்திலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்களிலே ஒடுங்குவதுபோல். எ-று. ௪௭

தாமதகுணத்தனென்பர் சங்கரிடத்திலாவீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாகு
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமுங்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

இ-ள். உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் தமோகுணத்தை யுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இளைப்பையொழிப்பதாகும் மற்றத் தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மலசம்மந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும் அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அவைகள் புகையாய்க் கரிந்துபோகும். எ-று. ௪௮

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவினோடருவாவானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயிலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புகுந்தானந்த வேளையில்வேளைநோக்கித்
தருவெனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுரைப்பானானன்.

இ-ள். உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவரை யுருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்றுந் தெரியாதவரை மிகவும் யுத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்று மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப்புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப் பார்த்து கற்பகத்தருவினிழலில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ௪௯

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீது பொறுத்ததுன்னலமேயன்றோ
நாயகற்கதிரின்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னாண்மையன்றோ.

இ-ள். விஷ்ணு தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதும் பிரமன் சரசுவதியை நாவில் வைத்துக்கொண்டதும் மகாதேவர் தலையிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடைய சாமர்த்தியமல்லவோ? சூரியனைச் சாணையில்கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்ததும் உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ வென்றான் தேவேந்திரன். எ-று. ௫௦

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கைச்
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேணயர்ந்துகூறும்.

இ-ள். பின்னுந் தேவேந்திரன் சொல்வான் மன்மதனே? எனக்காக அங்கேசென்று சிவனை செயித்து அவருக்குப் புத்திரனுண்டாக்கும்படிசெய்தால் அந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களை பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்கு நீயே காரணமாயிருக்கிறாய் நான் சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்லவரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச் சொல்வான். ௫௧

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுங்கணையரியென்றாலும்
வறம்புறைவிசைந்தநாணும் வாசுகியாவென்றாலுங்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலந்து கணையெனுமமரால்நீலச் [போனான்
சுரும்பெனுங்குணத்தால்வெல்வே னெனச்சொல்லித் தொழுது

இ-ள். தேவேந்திரனே சிவனுக்குவில் மலையாகி யிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகியே நன்றாக ஏற்றுகின்ற நாணியானாலும் என்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்து புட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிறநாணாலும் அந்தச்சிவனை செயிப்பேனென்றுபோனான் மனமதன். எ-று.

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலையைத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
இந்துவுநிலமாம்வெள்ளை வலையினையெறிந்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனை ஜெயிக்கும்படி புறப்படும்போது பொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டுதென்றற்காற்றுவந்தது வசந்தனாகிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனுங் கிரணமாகிய வெள்ளை வலையினை நான்குபக்கமும்வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுள்ள மாமரத்திலெல்லாங் குயில் முழங்கியது. எ-று. ௫௩

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய
முல்லைசண்பகமசோகு முளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லையின்மலருந்தேனு மிறைத்தனளிரும்பைச்செம்பைக்
கல்லினையுருக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழ்காத்திற்கொண்டார்.

இ-ள். மல்லிகையரும்போ சங்கமாகவும் அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்றவண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிற வீரனாகவும் விளங்க முல்லை-சண்பகம் - அசோகு - தாமரை முதலாகிய கணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும் தேனையும் நான்குபக்கமு மிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு செம்புகல் இவைகள்கூட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். எ-று. ௫௪

பொங்கியவுடுக்களான புள்ளிமுகத்துச்சொக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்போர்வீரர் வடிக்கண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்.

இ-ள். மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒரு திலதப்பொட்டாகவும்விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இருட்டாகிய யானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும் நடக்கப் பருத்தமுலையையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய சுத்த

வீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். எ-று. ௫௫

கோணியகரும்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல் மகரகேதனத்தினோடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான்றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினனாறுகால்வண்டு நாணினனடுங்கினனே.

இ-ள். வளைவாகிய கரும்பு வில்லையும் புட்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவிகூடவர மீனக்கொடியுடன் பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு செயிப்போமென்று பயந்து வெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான் வண்டைநாணாகவுடையமன்மதன். எ-று

வெளித்தலத்தெதிர்த்தாலென்ன விளையுமோதனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னே யுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனன்பக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனளிநாண்பூட்டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

இ-ள். நேரேவெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடுநமக்குண்டாகுமோவென்றுநினைத்து சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்துசமயம்பார்த்துக்கொண்டுஇருந்தபோது பார்வதிஅக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்ய வருதலைக்கண்டு பெண்துணை நமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தை உண்டாக்கும் புட்பபாணத்தை இறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப் பாணங்களைத் தொடுத்தான் மன்மதன். எ-று. ௫௬

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருகணைதொடுத்தான்சென்று புரஞ்சுடுகணையினானு
மொருகணைவிடுத்தான்மார னுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்றபார்வதி யிதனை இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன நமக்குயாதொரு குறைவுமில்லை யென்கின்ற செருக்கினாலேபோய் அநேக பாணங்களைவிட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தவராகிய ஈசை அம்மை

யுடைய சிவன் அந்த மன்மதன்மேல் நெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினர் அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது.

ஒருகண்ணை யென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணை யென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வழற்கண்ணாலனங்கனை
திருக்குளங்கனலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும்
வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விடையினானும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பினிடைப்புகுந்தானன்றே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகிய மாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம் விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினர். எ-று. ௫௯

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுாற்றவமேசெய்தா
ளிங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலமுரைக்கவேழு முனிவருமகிழ்வாயெய்தித்
துங்கவெற்பிறைபார்க்கிந்தச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன் தன்னைக்கலியாணஞ் செய்துகொள்ளப் பார்வதி சிறந்த தவஞ்செய்கிறாள், அவள்வந்தசேர சப்தரிஷிகளை யழைத்துப் பர்வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினர் அப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சோபனசங்கதி சொன்னார்கள். எ-று. ௬௰

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமெதுபயந்தோர்காமங் குடிப்பெயரேதுவாழுந்
தலமெதுபுகலுமென்றான் தவத்தவாகதைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புசல்ல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

இ-ள். ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான் அவன் பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன் என்னஜாதி ஊரெது சொல்லுங்களென்று கேட்டான் அதை முனிவர் கேட்டு நகைத்து சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர் கல்லஜாதியென்றுதெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬௧

பெருத்ததோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்பேர்காளிற்
பொருத்தமுநாளுந்தேர்ந்து முனிவரைப்புகழ்ந்துபோற்றி

விருத்தியார்வரவுநாளுங் குறித்திறைவிடுத்தானன்னோர்
பருத்தகங்கையினார்க்கிந்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்.

இ-ள். அப்படிச் சப்தரிஷிகள்சொன்னபிறகு பருவதராஜன்முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடைய.சிவன் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மை பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிற காலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்து ரிஷிகளுடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்திய திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையும் எழுதிக்கொடுத் தனுப்பிவித்தான் அந்த ஏழுரிஷிகளும் கங்கையைத் தரித்த சுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள்.

இமையவெற்பிறைவனோலை முகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமால்வரைக்குமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்கும்வஞ்சி மணத்தினையறிவித்தார்கள்.

இ-ள். இமயபருவதராசன் பார்வதியம்மைதிருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அநேகதூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சத்தகுல பருவதங்களுக்கும் கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்கும் ஒலியையுடைய சத்த சமுத்திரத்திற்கும் சித்தர் சாரணர் முனிவர் தேவர் முதலானவர்களுக்கும் அம்மன் கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬௨

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுத்திகளேழும்பூமி
மாலையாச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ள். ஓலையைக் கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோன்று பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய ஏழுநதிகளுக்கும், நீலகிரிமுதலாகிய சப்தகுலபர்வதங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள்நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள். முனிவர்களும், சித்தர்களுந் தேவர்களும் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள். எ-று.

அட்டதிக்கனைத்துந்தோரற் கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலையரம்பைபூக நிரைகளால்நிரைத்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

இ-ள். எட்டுத்திக்குந் தேரினலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்து விட்டார்கள், ஆகாசத்தை யிடமில்லாமல் விமானத்தினலும் மாலைகளிலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும் கமுகுகளையும் நிறையாகநட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிற புழுகைக்கரைத்து தரைகளெல்லா மெழுகினர்கள். எ-று. சுரு

தோரணஞ் சமைத்தார்முத்தின் ரெடையெலாந் தொடுத்தார்
விண்ணிற், பூரணகும்பம்வைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார், ஆரண
னுலகுமற்றை யளகையுமமரர்நாடு, நாரணனுலகும்வந்து காணவே
காணுமாறே.

இ-ள். தோரணங்கட்டினர்கள் அதில்முத்துமாலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள், ஆகாயகங்கையைக் கொண்டுவந்து பூரணகும்பம்வைத்தார்கள், நூதனமாகிய ரத்தினவிளக்கு ஏற்றினர்கள் பிரமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும், வைகுண்டமும் இதைப்பார்த்து காணும்படி சிங்காரித்தார்கள். எ-று. சுசு

மணிவிளக்கனை யமின்னை மலையரமகளிர்கூடி
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினன்மருங்கைவாட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ்சூட்டி
பணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

இ-ள். இரத்தின தீபம்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கின்ற பெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்புத் துவளும்படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும் பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய மாலைகளைச்சூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலதப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்தார்கள். எ-று. சுஎ

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்புஞ் சதுர்முகன்முதலோரீண்டித்
தூமணித்துகில்கள்சாத்திச் சூதருமாலைசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணலேயெரித்து அந்தப் பஸ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாய்ப் பிர்மா முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய ரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழட்டிப் போட்டுமாணிக்கரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்.

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகுந்துசூழ்ந்த
உடுக்குலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்யக் குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

இ-ள். சுவாமியினது சடையிலே தரித்த பிறையைப் பார்த்து தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் போல முத்துகள் பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூடிப் பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவரும் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற் போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினர்கள். எ-று. ()

வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பியதனையநீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரரம்பையர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினர்கள்.

இ-ள். விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுகொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றை பாதத்திற்சாத்தினரே அந்தக்கண்ணினது கறுப்புச்சோதிகாலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோல் நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திராளும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள் பரமசிவன் விஷ்ணுவேயுருவாகிய ரிஷபத்திலேறினர் அப்பொழுது ரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாத்தி எடுத்தார்கள். எ-று. எ0

குவவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினன்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணேர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலரும்வந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையீந்தான்.

இ-ள். விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பல் தீப்போலுந் திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றூர் தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரித்துச் சற்றேரத்தினகிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார் தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப் புன்சிரிப்புக்கொண்டார் மற்றத்தேவர்களெல்லோரும் வந்து வணங்க கிருபைக் கண்ணினலே பார்த்தருளினர். எ-று. எக

கலிவிருத்தம்.

முடித்தகங்கையாற்பிறைக் கொழுந்தெழுந்துமேன்முகைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவான்கவிகைமேல்விளங்க

வடித்தகங்கையினருவியு மம்புலிக்கொழுந்துந்
தொடுத்துவிழுமா றெனவிருகவரிகளடுங்க.

இ-ள். சடையிலேவைத்த கெங்காசலத்தினலே பிறையானது கொழுந்து விட்டு அரும்பாகியது புஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படியாக வெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும் அலைபடிக்கின்ற கங்கையினருவியும், சந்திரனுஞ்சேர்ந்து விழுந்ததுபோலும் இரண்டு சாமரம் வீசவும். எ-று. எஉ

திருவினையகனடப்பைகொண் டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினையன்களாஞ்சி கொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னலவட்டங்கொடுவீசப்
பரவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

இ-ள். இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்கு வெற்றிலைமுதலானவை வைத்திருக்கிற அடைப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம் வரவும் கற்பகத்தருவுக்குநாதனாகிய தேவேந்திரன் தம்பலம்படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமா சமீபத்தில்நின்று ஆலவட்டம் வீசவும் தும்புருநாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம் பாடவும். எ-று. எங

கூற்றனவன்கனக பாதுகைகொடுகுறுகக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாகனக்கடவுளுஞ் சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர் கலைமதிவிளக்கொடுசூழ.

இ-ள். எமராஜனனவன் தங்கத்தினலேசெய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக் கையாலெடுத்துக் கொண்டுவரவும் வாயுபகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும் ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானமூர்த்தி உடைபவாளெடுத்துக் கொண்டுவரவும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியர்களநேகரும் சந்திரநேகரும் விளக்கெடுத்துக் கொண்டுவரவும். எ-று. எச

சாமடந்தையர்துகிலின் மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர்நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர்முதலினோர் வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினுன்மறைநடந்திறை தலைமையைப்புகழ.

இ-ள். தேவகன்னிகர் அநேகர் வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும் நாகலோகப் பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டு வரவும் கின்னரர் கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ் செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்து சுவாமியெல்லோருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்து முறையிடவும். எ-று. எரு

கிரகமேழிவெண்வசுக்களு முனிவருங்கிளா
வுரகர்விஞ்சையரிமையவர் மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர் மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையு மிமசலந்தெளிப்ப.

இ-ள். சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றயேழுகிரகங்களும் அஷ்டவசுக்களும் முனீசுவரர்களும் கனிகூர்ந்துவா நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசி உருத்திரர்களும் இரண்டு கைகளாலும் புஷ்பங்களை வருஷமாக இறைப்ப இலட்சிமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர்தெளிக்கவும் எ-று

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர் திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ் சோபனம்விளம்ப
விக்குநேர்மொழி நீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர்பல் லாண்டிசைவழங்க.

இ-ள். திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர் திசைகளினின்று சேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம்பாடவும், கருப்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம்பொருந்திய வார்த்தைகளையுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துசொல்லவும், தகுந்த வித்தியாமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்.

கண்டபேரிகை குடமுழாமுழவுகாகளந்த
வண்டைமல்லரிசல்லரி வலம்புரியொலிப்ப
யண்டகோளகைமடந்தையர் சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந்தனிலுமென் பிரம்பொலியிசைப்ப.

இ-ள். பெரியமணியினேசையும், பேரிகைகுடவாத்தியம் மத்தளவாத்தியம் காகளம் சப்திக்கின்ற மல்லரி சல்லரி சங்கங்கள்கோஷிக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீலென்றுசப்திக்க எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசுரானவர் வருகிற கூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினது சத்தம் பிரகாசிக்கவும் எ-று. எஅ

எண்ணும்வெள்ளிமால் வரையடியிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள் ளிடமறநெருங்கியவியானம்
மண்ணுமால்விடை நெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

இ-ள். யாவராலுந் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாசகிரி யடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையின்முன்னணி இமையபர்வதத்தை யடைந்தது. ஆகாசமும் பூமியும் எள்ளி

ருக்க இடமில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கியதுகள். அலங்கரித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம் சுவாமியைத்தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்தது இமயபர்வதராசன்பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது.

இமயகிரிபதியடைந் துமிமகிரிமடவார்
நிமலனார்திருவழகெலாம் விழிகளானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலை யெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனை யழித்தகண்ணெதுவெனவறைந்தார்.

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமயபருவதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்த மலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதிசெய்த தவத்துக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன் சித்தியாயின என்றார்கள். அவர்களில் யுத்தத்துக்குவந்த மன்மதனை எரித்தகண் எதுவோ அந்தக் குரூரமான கண்ணைப் பார்ப்போமென்பார்கள் எ-று. ௮௰

ஆகமாரனிங்கிருக்கவு முலகெலாமயர்ந்த
யோகமீதிவரிருக்கையான் மதனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விருப்புற வுயிர்க்கவைபுணர்ந்த
மோகமாக்கிடுமுதலிவரெனச் சிலர்மொழிந்தார்.

இ-ள். மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபோது இவர் யோகத்திலேயிருந்ததனாலே உலகத்திலுள்ளசனங்களெல்லாம்விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்தன மன்மதன் தேகம்போயும் இவர்போகத்தை விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது ஆனபடியினாலே மோகத்தை யுண்டாக்குகிறவர் இந்தச் சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர் சொன்னார்கள் எ-று. ௮௧

மாயவிற்கைவேளழகிவ ரெழின்மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன் றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிரனே
யாயுமுத்தமரழிப்பரோ வெனச்சிலரறைந்தார்.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற கருப்புவில்லைக் கையிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தச்சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்குகாணாது அதனாலே அவனை இகழ்ந்து தன்னை மதித்துத் தீயினாலே அவனைக் கொளுத்திப்போட்டது தபோமகிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச் செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள் எ-று. ௮௨

மாதுலன்பெருங்கிளைஒரு மருகனார்திரளுங்
காதலன்பினலெதிரெதிர் தழுவினர்கலந்தா
ராதியந்தமுமதனிலை யளவிடலறியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்.

இ-ள். மாமனாகிய பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலியசேனைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனாசமுகமு மிகுந்த ஆசையோடுங் கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள். முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாத சிவபிரான் பிரமன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில்நின்று இறங்கினார் எ-று. ௮௩

இலகுமங்கையரனேகர்நீ ராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினு நடந்தொதுங்கத்
திலகமாதவனிருகைமே லொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணியிழைத்ததோர் மண்டபத்தணைந்தார்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுடனே அங்குள்ள அனேகம்பெண்கள் ஆலாத்தி எடுக்கவும், அஷ்டதிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாவிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள் எ-று.

அரியமண்டபத்தமைந்தபீ டிகையின்மீதடைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமை வளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையிலேந்தி வந்தருள்குடியிருக்குந்
திருமுகத்திடையிறையவன் வலப்புறஞ்சேர்ந்தார்.

இ-ள். சுவாமி அருமையாகியஅந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார் தனங்கள் மலைபோலேயிருப்பதனால் அந்தத்தனங்களே இவர்கள் மலைமேலே பிறந்தார்களென்றுகாண்பிக்கும்படியாகவருகிற மாதர்களுடைய நிறம் புட்பம்போலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையேகுடியாகவிருக்கின்ற அழகியமுகத்தையுடைய பார்வதியைச் சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள்.

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிவேற்பொரியிறைத்துநெய் சொரியமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்து மூவலஞ்செய்தான்கனலை.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமன் கலியாணச்சடங்கை விதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிசெய்துமுன்னே ஏழுலகத்தையும்பெற்ற அம்மை கையைப்பிடித்து அக்கினியைமூன்றுதரம்வலமாகச்சுற்றி வந்தார்கள் எ-று. ௮௬

ஒற்றைவாள்வளை யொலித்தது சுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரிருடியர் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை.

இ-ள். வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்றசங்கமுழங்கவும் நான்கு வேதங்களும்சப்திக்கவும் நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புட்பமாரியைப்பொழியவும் சுவாமி ஒரு ஆசனத்திலெழுந்தருளினர். அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்கள். பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினாள் எ-று.

எரித்தகாமனைத்தருதியென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரன்றியே யிறைவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருந்தவன்பிறலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

இ-ள். தேவர்களும் பிரமனும் விஷ்ணுவும் மற்றயாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்தும்வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமி நீர் முன்னே எரித்தமன்மதனை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்து கிருபை செய்தார் பரமசிவன் பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள் எ-று. ௮௮

அதற்பினண்ணலுங் கவுரியுமுருகியொன்றாகி
மதத்தவானையைக் குமரனைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதிர்த்தவேலினைக்குமரனுக் களித்திறைவிடுத்தான்
கொதிர்த்ததாரக னுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணமும் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமை பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுரரையும் சிவசுப்பிரமணியரையும் பெற்றார்கள். அதன்பின்பு சுவாமி சிவசுப்பிரமணியருக்கு வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பிவிக்க அவர்போய் அந்தத்தாருகாசுரனை வேலாயுதத்தால்விட் டெறிந்துகொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார் குமாரசுவாமி எ-று. ௮௯

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள் பொருகரி வதன
னயிலெடுத்தசெங் கானுட னிமயவெற் பகன்று
கயிலை வெற்பில்வந் திமையவர் முனிவர்கண் களிக்க
வெயி லுடைப் புரமெரித்தவ னிருந்தன னப்பால்.

இ-ள். மயில்போல் விளங்குகின்ற பருவதராஜன் மகளாகிய ஸ்ரீபார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவசுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிகூறக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார் முப்புரத்தை யெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு எ-று.

மூன்றாவது

திருவவதாரச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௨௫௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது பார்வதியார்

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மின்னனைய முகிறவழு மிமயகிரியின் றபோபலத்தான் மேனை யான, வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த கதைசிறிதே யறைந் தேனிப்பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயன மிருகரத்தாற் புதைத்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னைவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்பலுற்றேன்.

இ-ள். மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்து போகின்ற இமயபருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப்பார்வதி பொன்போலும் சடையையுடைய சிவனது அழகிய கண்களை இரண்டு கைகளினாற் பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையை தெற்கின் கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தலத்தில் அம்மைபூசைசெய்து தீர்த்ததும் சொல்லத்தொடங்கினேன் எ-று. க

வேறு.

ஊடுவர் புலவி தீர்ப்ப ரொருவர்க் கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைநூல் கேட்பர் சொல்லுவர் வீணை நாதம்
பாடுவர் பலவினோதம் பயிற்றுவர் பலகாற் சூத
மாடுவர் வெல்வர் தோற்ப ரணிமலர் புனையவன்பால்.

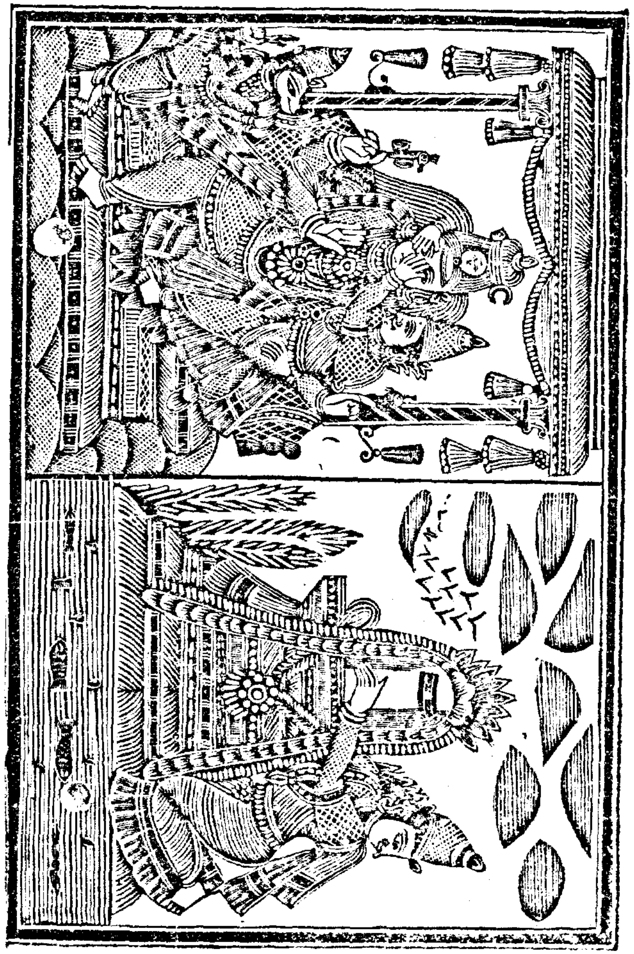

இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அந்த மறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச் சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் அதன்பொருளைச் சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதலியவற்றைவாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும் பலதரம் சூதாடியும், அதனால் வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்தும்அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள் எ-று. ௨

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென் னன்னை யையனை யிறைஞ்சி யையா
விந்துவு மிரவி தானும் யாவரென் றிசைத்தா ளெந்தை
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னே சுடர்களெம் மிருக ணென்றார்
கந்தனைப் பயந்தாளீசன் விழிகளை புதைத்தாள் கையால்.

இ-ள். அச்சமயத்தில் என்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியை வணங்கி ஐயா சந்திரர் சூரியர்கள் யாவரென்றுகேட்க அதற்குச் சுவாமி அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்களென்று சொன்னார் சிவசுப்பிரமணியரைப் பெற்ற தாயானவள் கேட்டு வேடிக்கையாக சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினாள் எ-று. ௩

கலிநிலைத்துறை.

ஈசனார்விழி புதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பூசி னாலென விருண்டன திசைகளும் புவியு
மாசு நீலமால் வரையெனக் கருகிய மலைகள்
காசு லாவிய நதியெல்லாம் யமுனைபோற் கறுத்த.

இ-ள். பரமசிவத்தின் கண்களைப் பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தையுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டதுமலைகளெல்லாங் குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல். கறுத்தது மணிகள் பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல் கறுத்தது எ-று ()

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மறையவனு நாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும் வானோ, ரிறையவனும் விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங் குருடரென விருந்தார் மற்றைக், கறவைநிரை முதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணதான, அறவறமும் பிறவறமுந் தொலைந்தன மற்றுள தொழிலுந் தொலைந்ததன்றே.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணும்முனிவர்களும் அஷ்டவசுக்களும் நான்குவேதங்களும் தேவர்களும் இந்திரனும் கண்கள் பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள் பசு காளை முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றன துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்தன மற்ற எல்லாத்தொழில்களும் கெட்டது எ-று. ௫

கலிவிருத்தத்துறை.

தேவர் மானிட ரிராக்கதர் நிறமெனத் திரிந்தார்
கோவி லிந்திரன் வெண்கரி கருநிறங் கொண்ட
தாவி லம்புயன் கொடிகொடி யானதவ் வளவின்
மூவர் தேவனுக் கனைவரு முறைசொலிப் புகன்றார்.

இ-ள். தேவர்களும்மனிதர்களும் இராக்ஷதர் நிறம்போலக்கறுத்தார் ஆகாயத்தில் இந்திரன் வாகனமான வெள்ளையானை கரிபோலக்கறுத்தது கெடுதலில்லாத பிரமன் கொடியாகிய அன்னம் காகம்போல் கறுகியது அப்படி எல்லாப்பொருளுங் கறுத்து மயங்குகிற காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வரான சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டுத் தங்கள் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டார்கள் எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்,

அஞ்சலென வமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனியேழுங், துஞ்சுமிருளகன்றதுபன் னிருகோடி சூரியர்தந் தோற்றம்போல, வஞ்சியுமை யிறைவன்விழி புதைத்ததிருக் கரமலரை வாங்கினின்றாள், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்குங் கனல்போல விழிமூன்றும் விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். சிவபிரான் பயம்வேண்டாமென்று கையமைத்துப் பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்க ஏழுலகமும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது பார்வதி பொத்திய கையை வாங்கிநின்றாள் பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கின எ-று. ௭

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பா ணெடுஞ்சூலப் படையாய்காலன், மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்தசடாடவியாய் வையமேழுங், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்த கொடும்பாவங் கழலுமாறு, நீர்புதைத்த பாரிடத்திற் றவம்புரிதற்கான விட நிகழ்த்துமென்றாள்,

இ-ள். எல்லாஜீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தை யுடை

யவரே எமனை மார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவரே! ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினை யுடையவரே! ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிக நிறமான இருளுண்டாக உமது கண்களை மூடிய கொடியபாவம் போம்படிச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்லவிடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்டாள்.

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தணுகாதே யெனினும்யார்க்கு, மாசகலும் படிக்கரிய தவம்புரிய விரும்பினையேன் மதுரைமாயை, காசியவந்திகை துவாரை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடைய காஞ்சிமேவிப், பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

இ-ள். அப்படிப் பார்வதிகேட்கச் சுவாமி பெண்ணே உன்னைப் பாவம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப் பாவம் நீங்கும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி, அவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திற் போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டாள் எ-று. ௯

விசையமகள் குடையெடுப்பச் சயமகள்பொன் னடப்பைகொடு விரைந்துமேவ, வசையுமணிக் கவரியிரண் டருந்ததியுங் கமலினியுமடுத்துவீசத், திசையிலிள நிலவெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற் சென்றபோது, நசைபெருகுமறம்பெருகப் புனல்பெருகும்புகழ்க்கங்கா நதியைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதியம்மை வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க ஜெயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச் சீக்கிரத்தில்வர இரத்தினங்களிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டு பக்கங்களில் நின்றும் சாமரைவீச நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போல பிரகாசம்வீச முத்துப்பல்லக்கிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம்பெருகச் சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள்.

இறந்தவுயிரினிமீளப் பிறவாமலிறவாம லிறைவனார்தஞ், சிறந்த திரு வுருவாகுந் திருக்காசித் தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைக் குருதுமந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், நறுத்தொடையி னரசன்விடை கொண்டுநிற்பத் தொண்டைவளநாட்டைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன உயிர் இனிதிரும்பிப் பிறக்காமலுமிறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்விய சொரூபமான காசிபதியைச்

சேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அந்தத்தலத்தில் தருமத்தைப்பலநாள் வளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத்தரித்த அத்தேசத்தரசன் விடைபெற்றுநிற்கத் தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி எ-று. கக

மழைதவழுந் தலைப்பலவின் பழமதுவாய் விரிந்தாலு மகரவா
ழைப், பழமதுவாழ் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய் விரிந்தொழுகும் பழ
னநீங்கிக், குழையளவு நடமாடும் விழிமாதர் நடமாடுங் குறிப்புநோக்
கிப், பொழிலதனின் வடமயில்கணடமாடுந் திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்
சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் வாய்விண்டாலும், மகரவாழைபழங்கள் அழிந்தாலும் புதிய தேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஓடிவிழுகின்ற கழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளி லிளமையாகியமயில்கள் நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சீபுரத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி எ-று. கஉ

தாவரத்தையறிவாக்கி மணிதரையுள்ளறிவழிக்குந் தடங்கண்
மாதர், நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேற விழைமருங்கு நுடங்க
வேறு, மாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையர்க்குவிளையாட மலைகளா
குங், கோபுரத்தி னெடுங்கொடிகள் காமவல்லி யெனுங்கொடிக்குக்
கொழுக்கொம்பாகும்.

இ-ள். கல்லுகளையும் மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக் கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க நூல்போலும் இடைவளைய ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகை அரம்பைமுதலாகிய பெண்கள் விளையாடுதற்கு மலைகளாகவிருக்கும் சிவாலயத்தின் கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிறகொடிகள் கற்பகவிருட்சத்திற் படர்ந்த காமவல்லி என்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்கொம்பா யிருக்கும் எ-று. கங

பாதநாடகமாடு மயில்போலுங் கயிற்றுவழிப் பாவைபோலும்,
சூதநாடகமாடுந் துடியிடையார் கணவருடன் றுவளும்போது, மரக
தாதிகளுறுத்த விழுத்துமணிமேடையினும்வாரிவீச, வாரதநாகரமான
தன்றமுத லின்றளவு மாழிதானே.

இ-ள். பாதநாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமானமாகவுல்கயிற்றுவழியாக ஆடுகின்ற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும்சூத

விளையாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள் புருடர்களோடு படுத்துப்புரளும்போது மரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்களறுத்துக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையில் நின்றும் எடுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலே விழுந்ததனாலே தான் இரத்தினாகரமெனப் பெயர்பெற்றது. எ-று. கச

அனையமருங்ககன்றுவஞ்சிபொருமாவின் கீழிருக்குமானைப்போற்றிக்
கனலனையவினைகளையுநடுங்குவிக்க நடந்ததிருக்கம்பைமேவிப்
புனையமணல்குவித்திலிங்க வடிவாக்கியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ
தெனையுடையவனவடாத்திறுதிநினைத் தரியகங்கையேவினனே.

இ-ள். அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போக வருகின்ற கம்பைநதி யருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடைய சுவாமி அவள் தவத்தின் உறுதியையறியக் கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார். எ-று. கரு

பூதலமேதுறுமுனிவன்குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னிதானோ
ஆதியிலேயந்தமுனிபாசமித்தே யுமிழ்ந்தவலையாழிதானோ
ஏதமறத்தவம்புரியும்பகீரதற்காக சன்னுமுனியிரக்கத்தாலே
காதின்வழியொழுகவிடப்பரவிய கங்காநதியோகம்பையாறு.

இ-ள். பூமியில் அகத்தியமுனிவர் கமண்டலங் கவிழ்த்ததனாலே வருகிற காவேரியோ அந்த முனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ குற்றமற்ற தவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின் வழியாகவிடப் பெருங்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி. எ-று. கசு

வேறு.

கங்காநதியின் மணலிலிங்க மழியா திருக்கும் வகையுமையாள்
வெங்கா தலினா லணைபவள்போல் வெற்பாரிமைய வெற்பாடன்
சங்கார் கரத்தா லிருதனத்தா லிறுகவிறுகத் தழுவுதலுங்
கொங்கார் களபத் திருமார்பு முருகி யுருகிக் குழைந்தானே.

இ-ள். பார்வதி கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போது மணலாலேசெய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து

காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைபவள்போல் பர்வதராஜகுமாரி வளையளையணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும் இறுக இறுகத்தழுவுதலும் வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தையணிந்த திரு மார்பு உருகிக்குழைந்தாள். எ-று. கஎ

மனத்தா னினைந்த பெருந்துயரு மணக்காப்பிரிவுடமுன் றீரத்
தனத்தா னெருங்கி முகமழுத்தித் தலைநாட்போலத் தழுவுதலு
மனத்தால் விளங்குங் கம்பைநதி யருணாசலத்தை யொருபொழுது
நினைத்தார் வினைக ளிரண்டுபோ லிரண்டாய்ப் பகுத்து நீங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடைய தவத்துக்குப் பின்னம்வராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும் சுவாமி கூடாமற்பிரிந்த துன்பமும் நீரும்படித் தனங்களிலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னாள்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள் சூழ்ந்த கம்பைநதியானது அருணாசலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினை பிரிந்துபோவதுபோ லிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச் சுற்றிப்போனது. எ-று. கஅ

வே று.

விடுத்தனள் கரத்தைப் பாங்கர் விளங்கிழை யவர்கள்சூழத்
தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து மணிந்தவள் தொழுதா ளந்த
வடுக்கணாள் தனதுகேள்வன் மார்பினைத் தொடாது நாணித்
தடுத்திடுங் குறிகள் போல விளங்கிய தழும்ப ரம்மா.

இ-ள். பார்வதி சுவாமியை தழுவிய கைகளைவிட்டாள் அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள்சூழப் புட்பமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் வடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமி மார்பை மற்றப் பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிகள்போல தழும்புகள் விளங்கியதுகள். எ-று. ககூ

அப்பொழு தானுமாற னடித்தழும் பிருக்குந் தோளு
முப்பொழு திறைஞ்சுந் தெவர் முடித்தழும் பிருக்குந்தாளு
மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை வளைத்தழும் பிருக்கு மார்பு
மெய்ப்பொலி நீறுமாகத் தோன்றினார் விடையின் மீது.

இ-ள். அக்காலத்தில் பரமசிவன் பாண்டியராசன் அடித்தழும்பிருந்த திருத்தோள்களும் மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் தழும்பிருந்த திருவடிகளும் மேகம்போல் விளங்குங் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு

மிருக்கின்றமார்பும் தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். எ-று. உ0

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானத்
துந்துமிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன் றிருமாற்றேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள்முழங்கின தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும் பார்வதியைத் தொழுதார்கள் அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மையும் பரமசிவனை வணங்கி நின்றாள். எ-று. உக

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
னெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

இ-ள். விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மை ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெய்து தாழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் யாதுசொல்லென்றார் அதற்கு அம்மையும் யாதுவேண்டிலேன் உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள். எ-று. உஉ

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னை நினைந்தபேர்க்களிக்குமுத்தார்.

இ-ள். அதற்குப்பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களை மூடியதினாலே அடைந்தபாவம் இந்தத்தலத்தில் இனிமையான பூசைசெய்தலினால் நீங்கியது இந்த மேன்மையான தலத்துக்குத் தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கும் அதைநினைத்தால்முத்தியுண்டாம். எ-று.

ஆரணன் றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்பேர்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணி முலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

இ-ள். பிரமனும் விஷ்ணுவும்தேடப் பாதமும்சிரசும் அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியாய் மேல்

கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம் பூமியிலிருப்போர்க்கு மலை யுருவமாயிருப்போம் அவ்விடத்தில்வந்தால் கச்சணிந்த தனத்தை யுடைய பெண்ணே இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாருமென்றார் பரமசிவன். எ-று. ௨௪

என்னிலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்தீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரூர்.

இ-ள். பரமசிவன் அப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதி சொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்த கைலாயம் காசி இவ்விரண்டு தலங்க ளிலும் இக்காஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் இந்தக்ஷேத்தி ரத்தைப்பார்க்கிலும் அருணாசலக்ஷேத்திரம் அதிகமென்கிறீர். அத் தலத்துக்குச்சமானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறொன்றுண் டோவென்றாள் பார்வதி எ-று. ௨௫

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோமா னருணைவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோலே
வெவ்வினைதவிர்க்குமூரு மில்லையெனவிளம்பிப்போனார்.

இ-ள். அப்படிபார்வதிசொன்ன வார்த்தையைச்சுவாமிமறுத்து நமக்குச் சமமான தெய்வமும் பஞ்சாட்சரத்திற்கொப்பான மந்திர மும் சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும் பொல்லாத பாவங்களைத்தீர்க் கும் அருணாசலத்திற்குச் சரியானதலமும் உலகத்திலில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார். எ-று. ௨௬

கொம்பனாள்பொறுப்பாயென்றன் றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றி
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்
செம்பொனார்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

இ-ள். புட்பக்கொம்பையொத்த பார்வதி சுவாமி நான்தெரியா மற்சொன்ன வார்த்தையைப்பொறுத்துக் கொள்ளுமென்று இரண்டு கைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சீபுரத் தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர் கணபதி சப்தகன்னிகள் வயிரவர் சிவ கணங்கள் சூழவும் இலட்சுமி கவரிவீசவும் பல்லக்கில் எழுந்தருளி னார். எ-று. ௨௭

மண்மகள்மகிழப்பட்ட மாக்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளும்கரைந்துசோர

வெண்மலர்மடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தான்மற்றோர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மர ங்களும் தளிருண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடும் புட்பங்களைச்சொரி யப் பாறைக்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தா மரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ் செய்ய இரண்டு காததூரம்போய்ச் சந்திரனைபொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒரு வெளியிடத்தி லிறங்கினாள். எ-று. ௨௮

வெய்யவனமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மாகதத்திற் கரியவன்கரமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினாளென் றறிந்துயர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தான் குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

இ-ள். சூரியன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைக் கேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும், மாகதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப்பூப்போ ன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மை சாபத்தி னால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டு விடுகிறவன்போல மெள்ள மெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான். சுப்பிரமணியர் அம்மையிருக்கிறதாக ஒருபந்தல்போட்டு வைத்தார்.

அத்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவ ருகின்றது.

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாம்பந்தல்செய்து
பன்னிருகரமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைக்கிறைவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்.

இ-ள். அதன்பின்பு பார்வதி சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழை மரத்திலே பந்தல்போட்டு பன்னிரண்டு கைகளும் சிவக்க வருத்த த்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர் வேலை யிருக்கின்றது அதுஎன்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலா யுதத்தையேவி அழைப்பியென்று சொன்னாள். எ-று. ௩௦

காதலாளிரைஞ்சிக்கந்த னேவினான்கைவேலவ்வேல்
போதவான்புத்திரரண்டன் புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவிட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன அளவில் அதிக பயத்தோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தையேவினார் அதுபோதவான் புத்திராண்டனை புருகூதன் போதன் பாண்டரங்கன் சோமன் வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவி நல்ல தண்ணீர் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டுவந்தது அந்த நதிக்குச் சேயாறென்று பெயர். எ-று. ௫௧

கந்தவேளழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ துமைபாதம்பணிந்துவாற்றிற்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறு திருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிலிருந்தாள் அப்போது அம்மையைவணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க அந்த விவரத்தை சுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகின்றாள் பார்வதி. எ-று. ௫௨

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னா
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நாள்.

இ-ள். அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்த தீவினைகள்செய்து அதன்பின்பு நல்ல விவேகந்தோன்றி அதமமென்கிற அன்னத்தைத் தனக்கு வாகனமாகக்கொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாகவுண்டு பலநாள் தவஞ்செய்தார்கள். எ-று. ௫௩

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வரைகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேல்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமன்று
சதுர்முகனுரைத்துப்போனா னவருமத்தவமேசெய்தார்.

இ-ள். பிரமன் அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிகளே நீங்கள் ஏழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சுப்பிரமணியர் வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள் சடையோடுங்கூடிய சிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனார் அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவஞ்செய்தார்கள். எ-று. ௫௪

வேறு.

ஏழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துநீ யெறிந்தகூர்வே, லழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது காணுகையாலே, வழுவிலையுங் குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர்குருதியினாற் சிவந்ததுபோற் சிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

இ-ள். அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்கு மலைஏழையும் பிளந்து உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அதனால் வழிந்தொழுகுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு சலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது உனக்கொருகுற்றமு மில்லையென்றுசொல்ல அம்மைபாதத்தில், சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவம் செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப்பு நிறத்தையடைந்ததுபோலச் சிவந்தது செவ்வானம்.

வித்தகர்கண்புதைக்க முனம்பரந்தவிருண் மறுமையிற்சூழ்வினையைப்போல, வத்தலத்திலுமையவளை பின்பிடித்தா லெனப்பரந்ததந்தகார, முத்தமியோசிறுகதலிப் பந்தலின் கீழிருப்பவ ளென்றும்பரிட்ட, நித்திலப் பந்தரைநிகராய் விளங்கியது தாரகையா னெருங்கும்வானம்.

இ-ள். சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னே மூடினதினாலே உலகமெல்லாம் பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிறகு வந்து அம்மையைப் பிடித்ததுபோலிருந்தது, பார்வதியோ ஒரு வாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள் போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருங்கப்பட்ட ஆகாயம் எ-று

மாலையெனுங் குமரியிருண்மகிடமுக மகற்றியந்தி வானின்கோரிக், கோலமுடன்படிகலிங்கம்கொண்டதுபோன் மதியெழுந்து குடபாற்சென்ற, தாலமணி மிடற்றிறைவன் விழிபுதைக்க வளைந்தவிருளனைத்து நீங்கப், பாலமிசை வெடித்தெழுந்த விழியெனவே யெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

இ-ள். மாலைக்காலமென்னும் துர்க்கை இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டதுபோலச் சந்

திராகுதயமாகி மேற்குத்திக்கில் அஸ்தமித்தது, நீலகண்டராகிய பரமசிவன் இரண்டு நேத்திரங்களையும் அம்மைபுதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும்பரவிய எல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின் நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறம்பொருந்திய சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான். எ-று. ௧௭

வேறு.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற் காலைசந்திக்கடன்கழித்து
மங்கைசனகச்சிவிகையின்மேன் மறையோலமிடவழிகொண்டாள்
பங்கமலந்தீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக்
கங்கிமலைபாய்விளங்கியசீ ரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள்.

இ-ள். பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு என்கிற நதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷ்டமுழங்க நடந்து பங்கப்படுத்தும் மும்மலங்களை நீக்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள். எ-று. ௧௮

வென்றியினாற் கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவி பலியாடும்வேனிற்பாலைக், குன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம் பொதுவர்மின்னார் குரவையாடன், மன்றல்கமழிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக் கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினைச்சுறவு முன்னுணக்கியணங்காடு முந்நீர்க்கானல்.

இ-ள். வலிமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப் பறித்தபொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கின்ற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறுமீன்கள் காயப்போடுகின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச் செய்வார்கள். எ-று. ௧௯

சோதிபெறுசாணைகமறைவம்பு சொரிதையினாற்றாய்மையாய
மாதரையெலாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினாற் பொன்கலந்தாமருவுநீரால்
போதவரிசனங்கரையப்பெருகுதலான் மதுவுடையப்பொருதலாலே
சீதரனிகராகத்திருநதிகாற் றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்றே.

இ-ள். திருநதி ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடையயானைகள் மறையச் சலத்தைப் பெருக்கிவருவதாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரிய

பூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும் பொற்கொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும் மஞ்சள் பொடி கரையைப் பெருகினபடியினாலும் தேன் கூடுடைந்து மோதுதலினாலும் என்றாநதிக்குப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் கரனுடையதேகமறையப்பாணங்களைச்சொரிதலாலும் தூய்மை பொருந்திய கோபிகைகளைச் சேர்ந்திருத்தலாலும் வைஷ்ணவர் உருகத் தயைசெய்தாலும் மதுவென்கிற அசுரன்சாக யுத்தஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சிறந்தது எ-று. ௨௦

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச்சிலேடையணி என்க.

* இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்பு.

மேவுபுனல் பாய்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர் பொடித்தனபோல் விதத்திற்றோன்றிக், காவிலுறை பசுங்கிளியின் சிறகெனவே பசந்து தொண்டைக் கதிராய்முற்றிக், கூவுகுல வாரணத்தின்களம்போலநிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில்சாலி, பாவையுமை தவம்புரியுந் தலமிதெனப் பணிந்தனபோற் படிந்தமாதோ.

இ-ள். அந்நதியில்வந்த நீர்பாய்ந்து ஒழுகுகிறபடியினாலே குளிர்ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல் பச்சை நிறத்தையடைந்து தொண்டக்கதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதிதவஞ்செய்கிற தலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல் வளைந்து கிடக்கின்றன எ-று. ௨௧

சந்ததமு மேருழவர் பதம்பார்த்தங் கரிந்தவரி றடுத்துவாரி, இந்திரனுலகினொடு போர்செய்வா னெழுமலையா மென்னப் போர்செய், தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற் கடாவிடுத்தே யாற்றித்தூற்றி, மந்தரமா வெனக்குவித்து வழங்குகினுந் தொலையாநென்மருதவேலி.

இ-ள். எப்பொழுதும் உழவர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்த மலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களை விட்டு அடித்து வைக்கோலைத் தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியல்செய்து எல்லாமனிதர்களுக்குங்கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருநிலத்தில்.

கயலினமென் றழத்தியர்தங்கண்ணிழலைக்கண்டுகருங்கயல்வந்தேற்று
அயலிலிவர்கொடும்புருவ நிழலினைக்கண்டேசிலையென் றஞ்சிமீளும்
மயலுதவுமாவதனந் தாமரைப்போதெனமருவி வண்டுசேரும்
இயலுமவர்நாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவி யிரியல்போகும்.

இ-ள். வயலிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நம்மினமென்றுவந்துசேரும் பின்பு அருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்று பயப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாமரைப்பூவென்றுநினைத்து வண்டுகள்வந்து சேரும். அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசி நிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்.

பெரும்பழத் துழத்தியர்தங் கணைக்காலை வராலெனப் போய்ப்
பிடித்துமள்ளர், திரும்பவுமங் கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி மருதத் திணைகடோறும், குரும்பையெனு மூலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று, சுரும்பினுடன் கலுழ்வன போற்றாமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியுந்தானே.

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களைபிடுங்குகிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று மள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்று பிடிக்கு மருதனிலந்தோறும் தென்னங் குரும்பைபோன்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந் தோற்றுப் போனோமென்று வண்டுடனே சொல்லி யழுகிறதுபோல தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச்சொரியும். எ-று. சச

வேறு.

நிழலையுஞ்சுழிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருகவெண்டானத்தோடு
மழலவிர்மணிப்பூண்மள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

இ-ள். எருமை நீரிலேபோய் விழுந்து கலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய சோலையில் ஓடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினாபரணங்களுடைய மள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகிணையென்னும் வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும்படியாக ஊதும். எ-று. சரு

மூசுவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகட்பாதைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும் இரத்தினம்போலும் நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்றதாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிற பொருளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும் அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும் பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித்தன் கண்ணிருக்கின்ற பகவானைத்தள்ளிக்கொல்லுதலாலும் தேவேந்திரனேறுகிற ஐராவதமென்னும்யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது. எ-று. சசு

தேசுவாய்க் கவளம்பெற்று என்பதைப் பிரகாசம்பொருந்த நல் வளப்பங்களைப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையுடையகவளம்பெற்று எனப்பொருள்கொள்க தேறுகப்பாகை சிந்தி என்றதை சிறந்த தேனாகிய அமிர்தத்தை சிந்தி என்றுகொண்டு யானைக்குதேறித்தன் கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்று கொள்க.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோர்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடி நெடுந்தேர்வீதிகளின்மேவினாள்.

இ-ள். வண்டுகளிசை பாடுகின்ற தாமரைப் புட்பங்களுடைய மருதநிலத்தைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்குவீதியில் எழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்போய் வணங்க ஆகாயத்தை யளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்களிருக்குங் கிழக்குவீதியில் வந்தாள் பார்வதி. எ-று. சஎ

கலிவிருத்தம்.

நச்சுகோபுரத்துச் சிமேவியோர்
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
வச்சுமாமணிச் செம்மையாலினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின்சிகரத்தினருகில் சந்திரன் வரும்போது அக்கோபுரத்தில் இழைக்கப்பட்டிருக்கிறவைப் பற்ற வச்சிரங்களினாலே தனது களங்கத்தை நீக்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி லிழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும் பவளக்குதிரைகளாகத் தோன்றும். எ-று. ௪௮

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிர் புரிசைமீதினும்
தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானதி யமுனையானதே.

இ-ள். வேறு வேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள் மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள் மேலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்கை யமுனைபோல் கறுப்புநிற மடைந்தது. எ-று. ௪௯

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யரிவைமாதரா ரடரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவன்
புரவிகொளவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள் முழங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி லிழைத்திருக்கும் பச்சை ரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்து சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழுங் கொளவும். எ-று. ௫௰

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னையா ளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகள்தம்மோடு தலைச்சுரத்தைமேவினாள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத்தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமரை என்னையாட்கொண்டவரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபரைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலைச்சாரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மை. எ-று. ௫௧

ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியிலைசவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித்

தேசினமுதுருக்கித் தெள்ளமுதையுண்டுதவக்
கேசிகளைப்போல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

இ-ள். ஊசியிலே ஒருகாலின்விரலை யூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலை மடித்து மூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியை வளர்த்துப் பிரகாசமான அமிர்தசாரணைசெய்து பிரமதந்திரத்தின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அநேகங்கோடிபேர். எ-று. ௫௨

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிறந்து தானிழந்துதன்மயமாய்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கையிறிதில்லாமற்
கூடுஞ்சிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள், ஆணவம் காமியம் மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினையொப்புவந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங்கெட்டு உலகம் சிவசொரூபமாய் மோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள். எ-று. ௫௩

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டிமுடிசவு ராதியாய்ப்பூசித்
தணடர்பிரானஞ்செழுத்தை யோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

இ-ள். அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடைய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையோதி மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடிபேர்.

நேருமியமநிய மாதனவகையும்
பேர்பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணைதியானசமாதிவகை தன்னினுமெய்
கூறுமுயல்யோகியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளை யறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டுமுயல்கின்ற யோகியர்கள் அநேகக்கோடிபேர்கள். எ-று. ௫௫

---

* கோடானகோடிபேரென்பது கிராமியவழக்கச்சொல்.

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக்
கோதமனாசிரமந் தன்னிற்குறுகினாள்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையை ப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சிறப்பை யடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள். எ-று. ௫௬

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனும்வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைகௌதமனார்
முந்துமுனியெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மை போனவுடனே அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திராகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள் அம்மை ஆசீர்வதித்துவேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தர் தருப்பைகொண்டு வருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார்.

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதமையேன்புன்குடிலில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவணக்கொணர்வே னென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

இ-ள். மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசை வீட்டில்க்ஷணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக் கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்று பாதங்களைத் தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்போனார். எ-று. ௫௮

இங்கிவன்செல்போதி லிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனங்கற்பகம்போற் றோன்றுதலாலிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினான்.

இ-ள். இப்படிசதானந்தர்போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பைக்கொய்து அநேகமுனிவர்கள்சூழ் கௌதமர் வருகிறதற்கு முன்னே இவ்விடத்தில்எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக்கற்பகவிருக்ஷம்

போலக்காணுகிறபடியால் நம்முடைய வானமல்லவேஇதுயாருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார். எ-று. ௫௯

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரென்றுரைத்துமாதவர்க்கும்
பத்துருவந்தந்த முனியும்பராசரனு
மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டுவர வென்னபுகலென்றான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவுக்குப் பத்துதாம் பிறக்கச் சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும் பாராசரும் அத்திரியும்அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்றுகேட்டார். எ-று. ௬0

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவர் தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தின ளெனத்தொழுதுசொன்னா
னாதமறைதேடுமவ ணங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

இ-ள். சதானந்தனர் தன்தகப்பனாராகியகௌதமரைப்பார்த்து ஐயாபிரமன்முதலாகிய ஐவரையுந்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேசோமயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச் சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடைய குடிசையில்வர என்னதவம் செய்தோமென்றார் கௌதமர்.

ஓடினனணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மார்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுத்தகுசை பார்மிசையெறிந்தான்
வீடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன சதானந்தரைக்கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்து ஓடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார் தருப்பையைப்பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார் என்னுடைய பாவம் வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்னார். எ-று. ௬௨

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லா
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்.

இ-ள். அத்திரிரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லா மிரண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத் துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தை யடைந்து எதிரேகண்டு பத்தி யாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத் தில் நமஸ்கரித்தார்கள். எ-று. ௬௪

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றிமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைகளெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்.

இ-ள். தாயேநீயோ கன்னிகை சுவாமியோ நித்தியபிரமசாரியெ ன்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல் லிக்கொண் டிருக்கின்றன அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களி லிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுக்குந் தோன்றித் தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை யாரறியப் போகிறார்கள். எ-று.

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கின்ற சிவபிரானை முதலில் உண்டா க்குவாம் அச்சிவனிடத்தில் சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னையாரறியப் போகிறார்கள். எ-று. ௬௫

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியானால்
மைப்பெருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்.

இ-ள். பரமசிவன், மகேசுவரர், உருத்திரர், பிரமன், விஷ்ணு ஆனால் நீமகேசுவரி, உருத்திரி, சரசுவதி இலட்சுமியாகிய சத்திகளா ய் இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொ ண்டனரோ அதற்குத் தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை யாரறியவல்லார்கள். எ-று. ௬௬

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ளின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகௌதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின்
கஞ்சமலரென்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்.

இ-ள். மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின் று இப்படி தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அச்சமயத்தில் பார்வதிசமீபத் தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டு கைகளையுஞ் சிரத்தில்வைத்து க்கூப்பித் தாமரைமலரையொத்த அம்மையினது இரண்டு பாதத்தி லும் நமஸ்கரித்தார் எ-று. ௬௭

அன்பினுயர்கௌதமனு மன்னையைவணங்கி
யின்புறவுரைப்பரய னெண்டிசைபுரப்போர்
தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளென்றன்
புன்குடில்குதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்.

இ-ள். பக்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மை யை வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலே வைத்ததற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மை பொருந்திய சிறுவீட்டில் மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன்.

இந்தமொழிசொற்றனு மிளங்கொடியும்வேலன்
றந்திமிடைசென்றிடுவ னங்குதவிர்ந்தால்
சிந்தைமகிழுன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தனெனவோதினன் மறுத்துமிவைசொல்வான்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்னவளவில் இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ்சென் று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடி யுஞ் சொல்லுவாள் எ-று. ௬௮

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளெவர்க்குந்
தாயிவைமொழிந்தன ளினிற்சரமகற்கண்
ணாயிரம்விழித்திர னளித்தமுனிசொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில் வந்ததான் அச்சமாச் சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல் முறையாக விரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவே ந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர் சொல்வார்.

இத்தலமுதற்றல மிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமமிதிற்றரும மொன்றுப்பலவாகும்

மெய்த்தவமியற்றிடில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையான தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இதும்கவுமுத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தால் ஒன்று பலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு நீமெய்ம்மையாகிய தவம்செய்தால் வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிய பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர் எ-று. ௭௧

மாலயன்வசுக்கண்மக வான்முனிகணத்தோர்
சாலைகள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடனன்றுசெயல் கைப்பலமிதென்றார்
மூவ்முதல்வல்லியு மூடிப்பணிதுவென்றாள்.

இ-ள். அம்மையே விஷ்ணு பிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார் நீ வந்தகாலமுமிடமு நன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீ தவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப் பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து என்கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்றாள் எ-று. ௭௨

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கோதமனேமுதலாய் முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழிபகர்ந்
துவிடைகொடுத்துச்சோண, பூதரமாமதன்குணபாற்பன்னசாலை புதி
தமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரெழுவரையழைத்து நா
லுபாலின் வாயிலையெண்வயிரகண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவினிறுத்தி
மைந்தர் மருங்குகாக்க வரிதரியுட்புறங்காக்கவமைத்தாள்மன்னோ.

இ-ள். கௌதமர் முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்திரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்கு கிழக்குபக்கத்தில் பன்னகசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக்காவலாக வைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர்சுப்பிரமணியர் தன் இரண்டுபக்கமுங் காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி எ-று. ௭௩

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்து விரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்
திற் கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி யுந்துமரவுரிநிகர்ப்பட்டாடைநீக்கி

யுருத்திரமாவுரிசாத்தி யுத்தூளத்தால், விந்தைதிரு நீறணிந்தனற்
குட்காய்ந்து விளங்குமூ சியிலொருகால்விரலையூன்றி, யந்திபகலிறை
பதத்தின் மனத்தையூன்றி யரியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றாள்

இ-ள். புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள்கழுத்து காதுகளில் உருத்திராக்ஷமாலைகளைத் தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோ லிருக்கிற பட்டாடை யுடுப்பதுவிட்டு மாவுரிதரித்துஜெபத்தைக் கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலையூன்றி இராப்பகலாகமனத்திலேபரமசிவத்தைத் தியானமாகநிறுத்தி அரிதாகிய பெரிய தவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப் பெற்ற பார்வதி எ-று. ௭௪

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியிறைப்பனியதவ மியற்றுதல்
கண் டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணிக்
கண்ணீரின் மூழ்கினாள் கமலத்தாளு, முளைத்துமனந் தளர்ந்தழு
துவிழுந்தாள்மற்றை யுயிர்களெலாங் கரைந்துகரைந் துருகாநின்ற,
வளைத்துவளைத் துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றிலுள்ள
கருப்பமெலாம் வருந்திடாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான கவசத்தைச் செய்வதைப் பார்த்து இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து மனம்துடித்து இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதி கண்ணீரால் முழுகினாள். இலட்சுமி மனம்வருந்திச்சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள். மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகின நானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதனால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ எ-று. ௭௫

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போலமுகந்தோன்றப்பனிகயத்
தூண்மூழ்கிநிற்கும், பின்பணியிலதிசீத விடத்திற்சேரும் பெருமழை
க்குண் மீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மது
போல்வேண்டு மரியதவம் புரிந்தானவ்விடத்துவேதன், வன்பனியிற்
றுயிலெடுமான் முதலாந்தேவர் மறைபுகுந்த தவச்சாலை மருங்கிற்
சார்ந்தார்.

இ-ள். முன்பனிக் காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல முகமாத்திரந்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிக சீதளம்பொருந்திய இடத்தி

லேயிருந்து மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒரு மீன்போலச் சஞ்சலப் படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கும் இதுபோல வேண்டிய தவத்தைச்செய்தாள் அவ்விடத்தில் பிரமனும் வலியசர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களும் வேதகோஷ்டம் பொருந்திய தவச்சாலையை வந்து அடைந்தார்கள்.()

அந்தரியுமாயவனார் முதலாந்தேவரனைவருக்குமுபசார மளித்து நீங்கள், வந்தவாறையியம்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுந்தளர்ந்தது வும் வகுத்துச்சொன்னார், சுந்தரியுங்குமரியுடன் சுடரும்வாளரற்றெ டுகளத்தின் மகிடனுரந் தொலைப்பாயென்றாள், விந்தையது புரிவனெ னப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண் டாரே.

இ-ள். பார்வதி விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுப சாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்கு வந்தவகைசொல்லுங்களென்று கேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலே தாங்கள் துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சி யடைந்தவகை விவரமாகச் சொன்னார் அதற்குப் பார்வதி துர்க்கை யைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன் வல்ல மைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத்துர்க்கை அப் படியேசெய்வேனென்று பணிந்தாள் தாயாகிய பார்வதி இந்தவார்த் தையைச் சொன்னவளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள் எ-று. ௭௭

கலிவிருத்தம்.

கோதமாச்சிர மந்தனிற்கோல்வளை
தீதிலாத்தவஞ் செய்ததுசெப்பினேன்
மேதிமாமுதங் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாகமடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

இ-ள். சத்தி கௌதமருடைய ஆசிரமத்திற் குறைவில்லாத தவம்செய்ததுஞ்சொன்னேன் பிறகு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும் ரிஷப வாகனத்தை யுடைய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்வதி அடைந்ததுஞ் சொல்வேன் எ-று. ௭௮

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

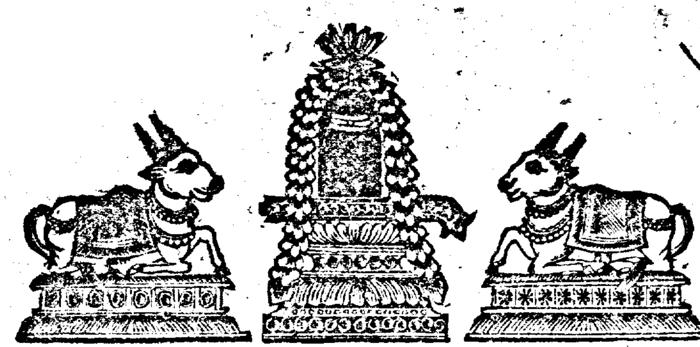

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனகிரியில்வாழு மசுரன்றானர்க்குந்தீர
னஞ்சனேயனையானந்த நமனுக்குநமனுய்வந்தோன்
அஞ்சிகைபெரியைத்தீய்க்கும் தீமையாளளகைநாட்டில்
விஞ்சையான்வருத்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தவீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன்எல்லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷத்திலுக்குச் சமானமானவன் அந்த எமனுக்கும் எமனானவன் சிவப்பாகி மேலேயெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அங்கேயிருக்கிற வளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன் எ-று. ௧

தாமரைக்கண்ணன்றாங்கு மரவிளைத்தலைவால்காட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் மன்னிவாகனத்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்மைந்தர்க் குதவுவன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்தமுதருந்துஞ்சூரன்.

இ-ள். விஷ்ணு நித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும்
வாலையும் ஒருசையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன்சிரமணியைக்
கவண்கல்லாக எறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு
அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய
தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிறவிமா
னத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அமிழ்தமயமாயிருந்து வரு
கிற தேவாமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற சூரன் எ-று. ௨

கருதியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதோதனிற்பச்சைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறவனிணத்தின்மூழ்கிக்
குருதிகொப்பளிக்குவாளொன் றெடுத்ததுயிரனைத்துங்கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை
யானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொ
ண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிரு
தியைச் சுமக்கின்ற யாளியின்மே லேறிக்கொள்ளுவான் நிணங்களா
லே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெ
டுத்து சர்வசீவன்களையுங் கொல்வான் எ-று ௩

அன்னவன்மகிடமான வாற்றினாலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறுன் காலினாற்றிரிந்தானென்று
லென்னவன்கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்கவாரிதூர்த்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடை
யவனானபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற எமன் எருமைக்கடா
விலேறாமற் காலினால் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனு
டைய கொடுமை நம்மாலெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமா
கிய சிவபிரானிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன்வே
ண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான் எ-று. ௪

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்னா
னயனாறுகரிசிதல்ல விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாக்கானிற்சென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்ய
ப்பட்டமகிடபுரத்தில் அந்தவசுரன்பிரமன்நித்தியம் அறுகும் அக்ஷதை
யுங்கொடுக்க வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிறநாளில் அந்தஅசுரன்தின்னு

கிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமு
தலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்
போனார்கள். எ-று. ௫

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்ட வயிரவர்தொலைத்தாராவி
போனவராறிந்தவாறும் புரிகுழறவமுந்தூத
ராணவரவுணர்கோவுக் கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படி வேட்டையாடவெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும்
வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொ
ள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவ
யிரவர்களும் அந்த ஆயிரம்பேரையுங் கொன்றார்கள் அவர்கள் இற
ந்துபோனதும் அம்மை தவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன்
பாதத்தை வணங்கித் தெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புகைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிருகனண்டை கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றியதிசையின்வேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அளவில் புகையும் சிரி
ப்புமுண்டாயின இரண்டுகண்களும் நெருப்புகள்பறக்கவீசின அண்
டகோளமும் கிறுகிறென்று சுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைக
ளும் தலையைத்தொங்கப்போட்டன. தேவர் கூட்டம் நடுக்கத்தை
யடைந்தது எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்
ந்தது. எ-று. ௭

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினினிரும்பனென்போன்
செப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரொன்னு முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வே னெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்,

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்பாசுரனெ
ன்கிற படைத்தலைவன் அரசனே உம்முடையகோபத்தை அற்பமான
வர்கள் ஆர்பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லி இளநீர் ஒத்த தனமு
டைய பார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கி
ன்ற வாளால் கொன்று வருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்
போனான். எ-று. ௮

குடதிசைக்கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ன
நெடியதோர்கரிமாசேனை யெழுந்தனநிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடையொருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச் சமுத்திரத்தின்மேற் கோபித்துக்கிழக்குகடல் சண்டை செய்யப்புறப்பட்டதுபோல பெரியதேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டார்கள் நிகும்பாசுரன் மகாமேருவுக்கும் அகத்தியரிருக்கின்ற பொதியமலைக்கு மத்தியிலேநிறைந்த ஒருபெரிய மேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாய்ப்போனான். கூ

வேறு.

எழுந்தவனுமரகதத்தேர் துரகதமாயிரம் பூண்டவிரதமேறி
வழிந்தகரிமதக்கடலையெழுந்ததுக ளடக்கவுமைவனத்திற்சென்றார்
கொழுந்துவிடுங்கனலனையார்வரவுகண்டு பலகோடிகுன்றம்வீசித்
தழைந்தபடைத்தாக்கணங்குநோக்கணங்கும்பொருதெதிரேதடுத்தா
[ரன்றே.

இ-ள். இப்படி நிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு அணுக்கள் முன்போகின்ற யானைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேக மலைகள் விட்டெறிய இவர்கள் வருவதுகண்டு அம்மையிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரே தடுத்தார்கள். எ-று. கO

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிநிகர்சங்கரன்கோதண்டன்வீர
னெண்டகைசித்திராங்கதனென்னும் வயிரவர்களிருநால்வோரு
மண்டமுகடுடையநகைத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகள்போலக்
கண்டகனுஞ்சாரதியுந்தேருமன்றிசேனையெல்லாங்கனத்திற்சாய்ந்தார்

இ-ள். ருத்திரன் சோமன் கபாலி தனக்குத்தானே ஒத்த சங்கரன் கோதண்டன் வீரன் சித்ராங்கதன் இவ்வெட்டு வயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக் கர்ச்சித்து நிகும்பாசுரனும் அவன் சாரதியும் தேரும் தவிர மற்றச் சேனைகளையெல்லாம் கொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். எ-று. கக

அட்டவயிரவர்படையாலணங்குகளாற் றனதுபடையழிதனோக்
கி, வட்டநெடுந்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணில் வா
ளிதோத்தான், விட்டகணைகளைவிலங்கித்தேருருட்டுஞ்சாரதியைவீழ்
த்திவாளிதொட்டகரங்களைபிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தசூரமாது

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலுந் தன்னுடைய படைமுழுதும் இறந்துபோவதைப்பார்த்து நிகும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரை விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டான் அப்பாணங்களை விலக்கித்தேர் நடத்துகிற சாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளையறுத்து அவனுடைய தலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு. எ-று கஉ

ஓடினசெங்குருதியுடலிழந்து விழுமவுணருயிர்கள்போல
வாடினவெங்குறைத்தலைகளனுதினமு மருந்துகின்றவலகைபோலச்
சூடினர்கள்வயிரவரும்தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந்தும்பைவாகை
வீடினர்களவுணரெனமகிடமுகற் குறைத்தனர்போய்விரைந்துதூதர்

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறுபட்டுச் சீக்கிரத்தில் போகும்அசுரருயிர்போல இரத்தநதி ஓடியதுசித்தியம் மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிற பேய்போல கவந்தங்கள்கூத்தாடினவயிரவர் முதலானவர்கள் தும்பைவாகைமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச் சொன்னார்கள். எ-று. கங

கேட்டளவின்மகிடமுகன் கயிடவன்றன் முகநோக்கிக் கிளத்துவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுங் கணங்களுநம்பெரும் படையைக் கடிந்தவென்றால், நாட்டனுதலயனரியு மெனக்கினிமேற்றிறை கொடுக்கநாணுவாரென், றீட்டிநகைபுரிந்தெழுந்தா னேறினனாயிரங்கரி சூழிரதமீதில்.

இ-ள. மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னருகிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரிய சேனைகளைக்கொன்றனவென்றால் சிவன் பிரமன் விஷ்ணுமுதலானவர்கள்சொன்னபடி கேட்கார்களோவென்று அதிகமாகிய நகைகொண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம் யானைகள்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராங்காந்தனீலன்
முதுகான்குருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்னுந்
துதிகொளாதிரண்டுபேரும் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடனே பதினொருகோடி யானைப்பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன் நீலன்முதுகரன் குருதிஅண்டன் நீசகன் சண்டன் முண்டன் மதுகயிடன் தீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன் மாலியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் ரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள். எ-று. கரு

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேநிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழும்புலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமுகத்தையுடையவர்கள் நெருப்பெரிந்து கொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத்தை யுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம் வெள்ளம் நடந்தது. எ-று. கசு

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்.

இ-ள். இப்படி ஆயிரம் வெள்ளங்காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே நூறுவெள்ளங் குதிரையும் இருநூற்றைம்பது வெள்ளம் யானையும் நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம் தேரும் நடக்கப்பேய்களும் காக்கைக்கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாட புள்ளாங்குழல்பேரிகை இவைமுதலான வாத்தியமுழக்கி மகிடாசுரன் அம்மையிருக்கிற காட்டில்வந்து சேர்ந்தான். எ-று.

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கள்கூற வுமையவள்பயங்கடீர்ந்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கிக்
கடகங்கொண்டடுவாயென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாளனள்.

இ-ள். வல்லமைபொருந்தியமகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்துபயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல அம்மை அவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத்தன்சமீபத்தில் நின்ற பெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினாலே அவ்வசுரனைக் கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்திரவுபெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை. எ-று. கஅ

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேற்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தூளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிச்சென்றார்.

இ-ள். துர்க்கை ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோக அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமி என்கிற இருவரும் பின்னேபோகவும் பார்வதியின் கணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத் துகளெழும்பப்போனார்கள். எ-று. க௯

கொன்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றியமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னிப் படையெலாந்துரத்திச்சென்றார்.

இ-ள். இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினாலும் மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் மகிடாசுரனும் அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து துர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந் துரத்திச்சென்றார்கள். எ-று. உo

துந்துமிமுதலாநால்வ ரிடைந்தனர்சூலியான
சுந்தரிவராகியாறு முத்தவடிகிரிக்கையா
ளிந்திரமறையாளென்னு மெழுவருமறைந்தார்ஞாளி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளர்ந்துமையேயென்றாள்.

இ-ள். அரசனதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அளவில் துந்துமி காளி மதங்கி கண்டிஎன்கிற நான்குசத்திகளும் தோற்றார்கள் சூலிநீலகண்டிலிவராகி சண்முகி திகிரிகையாள் இந்திரை மறையாளென்கிற ஏழுமாதரும் யுத்தஞ் செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள் சுவானவாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும் தோற்றார்கள் துர்க்கைமனந்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்று தியானித்து நின்றாள். எ-று. உக

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதிலேயோகினிகள்வானி
லறுபதுநாலுகோடி யதிர்ந்தெதிர்ந்தழலின்மாரி
இறுதியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

இ-ள். துர்க்கை அம்மையே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோனிகள் ஆகாசத்தி லார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையும் இடிமழையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோயின அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச் சண்டைசெய்தார்கள். எ-று. உஉ

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
கரனைவென்றனள் வேலுடைக்காரணி
நரகனுருயி ருண்டனன்னாரணி.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்றாள் வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் நரகனென்னும் அசுரனை நாரணியென்பவள் கொன்றாள். எ-று. உங

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரைநீக்கினள்.

இ-ள். சூலக்கையா ளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வாராகி கண்டனென்பவனையும், நீலகண்டி மதுவென்னு மசுரனையும், இந்திரை நீலனென்பவனையுங் கொன்றார்கள். எ-று. உச

துந்துமிக்கொடி சோணிதவூணனைக்
கந்துமிக்கும்படிக்கதை காட்டினான்
நந்துமிக்க நிகர்த்தருணாசலை
வந்துமிகக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினாள்.

இ-ள். துந்துமிக் கொடியை யுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை கையிலே தரித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக் கொன்றாள். எ-று. உரு

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளுறச் சிந்தினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க நிணமிடுவேலினன்
மயிடவன்முகங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையுங்கொன்றாள், நெய்யைப் பொழிகின்ற நிணம்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள்.

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தியவ னெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையூதினன் மேருசலிக்கவே.

இ-ள். வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சப்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்கையவனுக் கெதிரேபோய்த் தன் கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள். எ-று. உஎ

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினர்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந்தார் மழையென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தை யுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையான வரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இருவருமழைபோலச் சொரிந்தார்கள். எ-று. உஅ

எந்தவெந்தக் கணையிவளேவினும்
அந்தவந்தக் கிணையாலறுத்தனன்
விந்தைவிண்டிரு வெம்பிறவாய்க்கணை
சிந்தினாளவன் சென்னியழுந்தவே.

இ-ள். எந்தெந்தபாணங்களைத் துர்க்கைவிட்டாலும் அவைகளை அந்தபாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடைய சிரத்தில் அழுத்தும்படியாக விட்டாள். எ-று உகூ

வெம்பிசெம்புனல் வெள்ளமுருக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலவிருக் கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினதோன்றியே.

இ-ள். இரத்தவெள்ளம் உருகின செம்புபோல் சிதற விழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்த கொப்பிரண்டுபோல் தலையிலே வைத்து அழுந்திவளைந்து தோன்றின. எ-று. ௯௦

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
னுற்றவம்பிற் சிலைநுதலூன்றினாள்
கொற்றவம்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

இ-ள். ஜெயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்த வில்லையிரண்டாக முறித்தான்; அந்தவில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே அடித்தாள் மிகப்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தமகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்நெருப்புப்போலச் சுருக்கென்று தாக்கியது. எ-று. ௯௧

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுகூற்றத்திற்
றீபமென்னத் திகிரியொன்றேவிய
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்.

இ-ள். துர்க்கை வில்லொடிந்தும் பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்ராயுதம்விட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரன் தலையறும்படி செய்தாள்.

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்மையின்மும்மதந்
துன்னுமால்கரியா யெதிர்தோன்றினான்.

இ-ள். துர்க்கை சக்ராயுதத்தை விட்டெறிய மகிடாசுரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாயுஞ் சாகாதவனாகிப் பூர்வகாலத்திலே செய்த தபோபலத்தினால் மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற பெரிய யானையுருவங்கொண்டு எதிராக வந்தெதிர்த்தான். எ-று. ௯௩

ஆளியேறுசென் றங்கதனுச்சியின்
மூளைவாரிநுகர்ந்தது மொய்ம்பினான்

மீள வுங்கதை கொண்டெதிர் வீசினான்
சூளிநாயகி கூர்மைவேலையினாள்.

இ-ள். அப்படி யானையுருவங்கொண் டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கை யேறுகின்ற ஆளிபோல் அந்தயானை யுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையை கையினாலே அறைந்து தோண்டி யெடுத்துத்தின்றது அதனாலேயுஞ் சாகாமற் கையினாலே திரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண் டெறிந்தான் பேய்களுக் கதிகாரியாயிருக்கிற துர்க்கை கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை விட்டாள் எ-று. ௯௪

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடைந்ததும்பி முகனுமிறந்தா
னடைந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
குடைந்ததும்பி மரமெனக்குன்றியே.

இ-ள். விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில் நின்ற யானைமுகன் அதைச் சகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம் வண்டுகள்குடைய உள்ளேயொன்றுமில்லாமற்றொளையோடுகூடிய அத்திமரம்போல் குன்றினான். எ-று.

வீழ்ந்த பின்பரி வேடம தாயெதிர்ப்
போந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தனன்
சேர்ந்தவன் கதையுமவன் சென்னியு
மாய்ந்த கங்கொண்டறுத்தன ளாரணி.

இ-ள். அப்படிவிழுந்து இறந்து போனவுடனே குதிரைமுகமுள்ள அசுரனாகி யெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத் தள்ளினாள் துர்க்கையும். எ-று. ௯௬

அங்கதன்பின் னழலுரு வாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைநாய னாயினன் மாயையால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருவங்கொண்டு வந்தான் அதன்பின்பு சலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும் தாமரைப்புட்பத்தி லிருக்கின்ற பிரமனாகியும் இலட்சுமிநாயகனாகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே. எ-று. ௯௭

ஈதுகண்டவ னென்செய்வன் மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்று தளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

இ-ள். அப்படி அசுரன் பலபல வடிவங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகின்றான் என்ன உபாயஞ்செய்தாலும் சாகிறதில்லை இதற்கென்ன செய்வேனென்று துர்க்கை பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டு பாதங்களையும் மனதிலே தியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில் நின்றும் அசரீரி ஒரு வாக்கியஞ் சொல்லிற்று. எ-று. ௰௮

மாயவேடங்க ளன்றி மகிடமே
யாயபோதி லவன்றலை தள்ளியே
தூய தாளின் மிதிக்கத் தொலைந்திடுந்
தீயமாயை யெனச்சொலத் தேறினாள்.

இ-ள். அநேகவிதமாக மாயவேஷங்க ளில்லாமல் சுபாவமான எருமைமுக ரூபங்கொண்டபோது அவன் தலையை யறுத்துக் கீழே தள்ளி உனது பரிசுத்தமாகிய காலினாலே மிதித்தால் தீமைபொருந்திய மாயை தொலைந்துபோமென்று சொல்லத்தேறினாள். எ-று. ௰௯

மட்டின் மாயை வடிவின் மலைந்துபின்
னெட்டி லைத்தலைச் சூலத்தி னீக்கினான்
துட்டன் மேதிய தாய்ப்படை தொட்டனன்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின் மிதித்தனள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டுவர நெடுமையான தகடுடைய சூலத்தினாற் குத்திக்கொன்றாள்பின்பு அந்தத்துஷ்டன்பழைய எருமைக்கடா முகத்தையுடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பிரயோகஞ்செய்த அளவில் அவைகளை விலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலே மிதித்துக் கொன்றாள் துர்க்கை. எ-று. ௨௰

ஒப்பி லாப்பத மொன்றி மிதித்திடில்
தப்பின்மாயை தவிர்ப்பது பாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினு மாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந் தீர்க்குமே.

இ-ள். துர்க்கை பாதத்தை நினைத்தாலும் அதை நினைத்தவருடைய ஆணவமமாயை காமியம் என்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்

அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாதம் பரிசமாகும்மடி யொன்றிமிதித்தால் பொய்யாகியமாயை மாத்திரந்தவிர்ப்பது பெரிதோ. எ-று. ௨௧

போத வானவர் பூமழை பெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதி யுற்றனன்
தீதிலாவவன் செங்களந் தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்தது தோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள் மிகவும் புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மை கையினாலிறந்ததனாலே மெய்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவன்சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்க மிருந்தது. எ-று. ௨௨

கண்ட மட்டிலக் கைகொளக் கார்நவ
கண்ட மட்டிற் புரந்த கடாமுகன்
கண்ட மட்டி லிருந்த கடவுளைக்
கண்டமட்டி லெடுத்தனள் கன்னியே.

இ-ள். நவகண்டமட்டும் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் துர்க்கை அறுக்க அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிங்கத்தைக் கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். எ-று. ௨௩

கொண்டு சென்றுமை கோகந கப்பதங்
கண்டு போற்றிக் கடவுளை யீந்தனள்
வண்டு வார்குழல் வாங்கினள் செங்கையை
யண்டர் நாயகன் விட்டில னாகையால்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவி பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாஞ்சொல்லிச்சுவாமியைக் கொடுத்தாள் வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதி கையினால் வாங்கினாள் தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராகவிருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மை கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையைவிடாமற் கெட்டியாக விருந்தார். எ-று. ௨௪

தாயு மங்கது கண்டு மகிழ்ந்திறை
ஏய வென்கரம் பற்றிய தேதென
வாயை பங்கை புதைத்து மகபதிக்
காயி ரங்கண் ணளித்தவன் கூறுவான்.

இ-ள். பார்வதி அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமி என்கையை விடாமலிருந்தது எதனாலே யென்று கேட்க,

தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண் கொடுத்த கௌதமர் வாயைக் கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முன்னமகத்தியன் முதலாமுனிவர்களைம்பதின்மர் வரமுனிபாற்சொல்ல, வன்னவன்றன் றவமதிப் பாலவமதிப்பா யிருந்திடவவனை நோக்கிப், பொன்னனைய தவமுனிவர் வெகுண்டுரைப்பா ரெமையிகழ்ந்த புன்மையாலே, உன்னரியகருங்கடவா யினிப்பிறக்கக்கடவா யென் றுளையச்சொன்னார்.

இ-ள். முற்காலத்திலே அகத்தியர் முதலான ஐம்பது ரிஷிகள் கூடிவர முனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்த வரமுனி தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரம் செய்யாமலிருந்தார் அப்போது அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரிய தவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களை அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராகிலும் குறைவு சொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடாவாகப் பிறப்பாயென்று அவர்கள் வருந்திச்சபித்தார்கள். எ-று. சசு

அருந்தவரைம்பதின்மருகன் றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக் கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்து பணிந்தெனதுபிழை பொறுத் தருள்வீரென்றானந்தப், பெருந்தவான்புடனுரைப்பார் மகிடமுகத் தவுணனெனப் பிறந்துபின்னர், திருந்தவரனிடம் வேண்டித்தவம்புரியு முமைகணத்திற் றீர்ப்பாளென்றார்.

இ-ள். அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களுமன்றுசொல்லிய சாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்ய வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே தெரியாமல் நான்செய்த பிழையை பொறுத்துக் கொள்ளுங்களென்றார் அதற்கு முனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம் பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமி இடப்பாகம் பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள். எ-று. சள

ஆங்கவர் சொற்படியிலவ ணசுரர்பெருங் குலத்தினுதித்தரசனாகி, யோங்கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை புரிகுதலுமொரு நாள்வேட்டைத், தீங்குசெயவனத்தி லடைந்தழற்பசியா லிளைத்தோடித்திரிந்தானங்கே, நீங்கரியவருச்சனைசெய் மன்னதனென் றொருமுனிவ னேர்ப்பட்டானே.

இ-ள். அந்த முனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரகுலத்திற் பிறந்து அரசனாகி மகிடாசுரனென்கிற பெயரையடைந்து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவம்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்பவன் எதிர்பட்டான் எ-று.

மன்னதனுமவனை யிவன்கரத்திலிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனாலவன்மிடற்றிற் சிவனுருவமிருந்தந்தப் பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனு முருத்தருத்த வுடனுமிறையுருவமன்றோ, வன்னதனால் வினையடர்ந்த ததுதவிருநவ தீர்த்தமாடிலென்றான்.

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிற ரிஷியைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்பு அவன் கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டபடிகலிங்கமிருந்ததினால் மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம் சம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால் அப்பாவம் போமென்றார் கௌதமர். எ-று. சஅ

அன்புமுனியுரைத் தளவிலொருமொழியந் தரத்திலெழுந்தரிய தீர்த்த, மொன்பதுமிவ்விடத்தில் வருமவைவருமாறியற்றுமெனவுமையும் விந்தை, தன்பதுமமுகநோக்கியுனதுகைவா ளெறிந்துகங்கைதருவாயென்றாள், வன்பணிலமெடுத்தாளுந் தொழுதுகை வாணிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

இ-ள் மிகவும் பக்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் அவ்விடத்தில்வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தை பிறந்தது அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும் துர்க்கை மலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கின்ற வாளினாலே பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல ஐயசங்கை கையிற்றரித்த துர்க்கையும் வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியில்வீசி யெடுத்தபோது.

நவநதியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர்நல்லதான
சுவையதிகமுதவுபலதடங்களுமங் கெழுந்தவச்சுனையினூடே
பவமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள் காத்தைப்பற்றிநீங்காச்
சிவவடிவுமகன்றதுதன் னுளமகிழ்ந்து கரையில்வந்தாடேவர்போற்ற.

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடாயாறும்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகங்களும் வுண்டாயின அந்நதிகளில் ஒருமாதம் வரைக்கும் அம்மை குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் நீங்கிற்று அப்போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சந்தோஷித்து அம்மை கரையில் வந்து சேர்ந்தாள் எ-று. ௫௧

அறிவுருவாமொரு சிவனையதன்கரைமேற் புறத்திருத்தி யருச்சித்தாணம், விருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்தீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திருப்பேரிட்டாள், குருமணியை யருணகிரிப்பெருமானைத் தொழக்கனகக்கோயில் சார்ந்தாள்.

இ-ள் அருவமாயும் உருவமாயும்விளங்கும் ஒப்பற்றசிவனை அக்கரையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள் நம்முடைய நல்வினைதீவினை இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்பாவந் தீர்த்தாரென்று பேரைத்தரித்து அழகிய அர்ச்சனைக்குக் கட்கதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்திய மணியொத்தவரை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனாள். எ-று. ௫௨

முருகுமலரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீ றணிந்துசெங்கைமுடியிற்கூப்பி, யருகுவருங் கௌதமன் சொற்படி தொழுதுட் புகுந்துதண்ணாரமுதைக்கண்ணுற், பருகிநிலமுறவிழுந்து பணிந்தெழுந்து பரவசமாய்ப் பாடியாடி, யுருகியுவந்தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்து தனதுகுறை யுரைத்துப்போற்றி.

இ-ள் வாசனையுள்ள தாமரை மலரிலிருக்கிற பிர்மதீர்த்தத்தில் முழுகி விபூதிதரித்துச்சிவந்த கைகளைச்சிரமேல் வைத்துத் தெண்டனிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதமர் சொன்னபடிஉள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணாலே தரிசித்துப் பூமியிலே தேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்துஎழுந்திருந்து பரவசமாகிப்பாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தகண்ணீர் பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினாள். எ-று. ௫௩

கார்த்திகைத் திங்களிற்றிரு நாளாகமத்தின்படி நடத்திக்கனற்கண்ணனைத், தோத்திரம்பண்ணிதலு மொருசுடர்மலைமேலெழுந்தந்தச்சுடரினூடே, யத்தரியபலகோடி யிரவியென வொருசோதியெழுந்துமின்னே, வாய்த்தவலைவலமாகநடத்தி யெனவுரைத்துடனேமறைந்ததன்றே.

இ-ள் கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில் மலைமேல் ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிற்சொல்லுதற்கரிய பலகோடி பாலசூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே! இம்மலையை வலமாக நடந்து வாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார். எத்தரியபலகோடி, யிரவிநின்றது இளஞ்சூரியர் பலகோடி என எ-று. ௫௪

நாரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப்படி வலமாகநடத்தியென்றான்
வாரியெனமறைகழக்காரிகையு நடந்தனடன்மலர்க்கைகூப்பிப்
பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியுமல்லரியும்பெரியவானிற்
றூரியமுந்துந்துமியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள் அகலிகையாகிய பெண்ணைக் கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்று சொல்லச் சமுத்திரம் போல வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முரசு துந்துமி மத்தளம் குடமுழா இவை முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்கொண்டு நடந்தாள். எ-று. ௫௫

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட் டரிவையர்க ளாடல்காட்டக், குரும்பையென நெருங்குமுலை வரையரமங் கையர்மலரின்குப்பைகொட்டக், கரும்புகனிந் தனையமொழிப் புனலரமங்கைய ரிரட்டிடுங்கவரியாட்ட, விரும்புருக நகைபுரியு மரவமினார் மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

இ-ள். இப்படி பார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பை ஊர்வசி முதலான தெய்வலோகத்துப் பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னங்குரும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மை நடந்து வரும்போது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புட்பங்களைக்குப்பையாகக் கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீரரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச இரும்புமுருகும்படி நகைசெய்கின்ற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங்கள் கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர. எ-று. ௫௬

[இவைமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.]

முண்டகமண்டபமயிலும்புலோமசையு நறுந்தவளமுளரிமானுங்
கண்டகமும்வழிப்பாலுமொழிந்துவர நிலமகடன்கைகணீட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருமுனிவர்குல வனிதையருமருவிப்பூந்தேன்
வண்டவிடுஞ்சேறகற்றமலரி ன்றுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக்க.

இ-ள். தாமரைபுட்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமியும் இந்திராணியும் வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிற

வழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையும் கல்லுகளையும் தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் புட்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புட்பத்துக்குள்ளிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக் கொட்டி நல்வழியாகச்செய்ய. எ-று. ௫௭

கன்றின துன்னிருசரணம் பொறுத்தருள்வாயெனவங்கைகங்கை கூப்ப, மன்றனலத்திசையணுகியழற்கிரியை யெதிர்முகமாவணங்கிப் போற்றி, தென்றிசையுநிருதிபெருந் திசையினையுங்கடந்து குடதிசைக்குச்சென்றாள், குன்றரிய புகழாணுமழவிடை மீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

இ-ள். கங்கை அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டன பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டு கைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிமலையை எதிர்முகமாகத்தொழுது தெற்குத்திசையும் நிருதிமூலையும் தாண்டி மேற்குத் திசையிற்போனாள் குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமையான ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்து மறைந்தார். எ-று.

காற்றிசையும் போற்றிசெயும் புகழணியண்ணாமலையா னடித்தாள்போற்றி, மேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடந்து வடதிசையணிகிவிரும்பியேத்தி, யேற்றிசையு மிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுண திசையடைந்தாளிமயவெற்பிச், சேற்றிசையுமணவழலை வலம்புரிந்த செயல்போலச்செறிந்ததன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும்வணங்கும் கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசர்து நடனபாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதிசையுந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எருதிலேறுகின்ற ஈசானனுடைய திசையைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமோற்பருவதத்தில் சுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியை வலம்வந்தது போலிருந்தது. எ-று. ௫௯

கலிநிலைத்துறை.

பானுகம்பன்கைச் சங்கொலிகெடியமால்பனிலத்
தானுகம்பலை நாரதர்வீணையினாவல்
வானதுந்துமிகம்பலை திசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடுமலர் மழையிமையவர்சிதற.

இ-ள். பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும் விட்டுணு தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிற சத்தமும், நாரதர் வீணையை வாசிக்கிற சத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும் திசைகளெல்லாஞ் செவிடுபடச்செய்தன தேனிறைந்த புட்பவருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய எ-று. ௬௦

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்களுங்குளகம்.

கற்றை வார்சடை யிளம்பிறை நெடுநிலாக்கமழப்
புற்ற ராமணி யிளவெயில் விரித்திடப் புவியைப்
பெற்ற மாதினுக் கொருபுற மளித்திடப் பிடித்த
வெற்ற நூலெனப் புரிபூணூன் மார்பகத் திலங்க.

இ-ள். கற்றையாகிய நீண்ட சடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையின் நெடுமையான சந்திரன் பிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பிடித்த ஏற்றநூல்போல் புரியாகிய பூணூநூல் மார்பிற் பிரகாசிக்கவும் எ-று. ௬௧

பிறப்பி லாமுதன் மறையெலா மளவிடாப் பெரியோ
னிறப்பி லாவிறை விடையின்மே லினிதெழுந் தருளு
வறத்தி னையகி யடிபணிந் திறைஞ்சின ளனைத்துந்
துறக்கு மண்ணலு மவளுட னிவையிவை சொல்லும்.

இ-ள். பிறப்பில்லாத மூர்த்தி அநேக வேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாத பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத் தருமம் வளர்க்கின்ற பார்வதி அச்சுவாமி பாதத்தைத்தொழுது வணங்கினாள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிய கடவுள் அவ்வம்மையோடு சொல்லுவார் எ-று. ௬௨

பெண்ணு மாணுமா யுலகுயிர்ப் பொருளெலாம் பிரித்தோ
மண்ணி தாகிய பீடமு மிலிங்கமு மானோ
மெண்ணு நீயென நானென விரண்டிலை மாமு
முண்ணி லாவிய வயிரமு நிகர்த்துட னுறைவோம்.

இ-ள். உமையே நீயும் நானும் பெண்ணு மாணுமாகி உலகத்தில் அனேகம் சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீபமாய் ஆவி

டையாரும் இலிங்கமுமானோம் நீயென்றும் நானென்றும் வேறுபேத மில்லை மாழும் அதற்குள்ளே யிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம் எ-று. ௬௩

அங்கம் யாவுநம் பொருட்டுவிட் டிமயவெற் படைந்தா
யிங்கு நாமுனக் கொருபுற மளிப்பதே யியற்கை
மங்கை யேநம திடப்புறத் துறையென மகிழ்வுற்
றங்கை யாலணைத் தருளின னுருகியொன் றானார்.

இ-ள். தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமய பர்வதத்திலே வந்து பிறந்தாய் இவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமேபெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டு தேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மையும் சுவாமியும் எ-று. ௬௪

அடுத்த செஞ்சடை யொருபுற மொருபுற மளகந்
தொடுத்த கொன்றையோர் புறமொரு புறநறுந்தொடையல
வடித்த சூலமோர் புறமொரு புறமலர்க்குவளை
திடத்தி லார்கழ லொருபுற மொருபுறஞ் சிலம்பு.

இ-ள். அப்படி இருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மையினுடைய பாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற் சிவந்த சடையும் ஒருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும் ஒருபக்கம் புட்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமும் ஒருபக்கம் நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம் சிலம்பும் தோன்றின எ-று. ௬௫

பச்சை வண்ணமற் றொருபுற மொருபுறம் பவளங்
கச்சு லாமுலை யொருபுற மொருபுறங் கவின்மார்
பச்ச நீக்கிய வரமுமொன் றபயமொன் றங்கை
இச்சை யாமிவ ருறுதல்கண் டிறைஞ்சின ரிமையோர்.

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் ஒருபுறம்பவளநிறமும் ஒருபுறம் கச்சணிந்த தனமும் ஒருபுறம் அழகானமார்பும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒருபுறம் வரதமுமாகிய கைகளாக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள் எ-று. ௬௬

இவ்வாறு இருவர்நின்ற கோலத்தைச் சேரமான் பெருமானும், "வலந்தான்கழலிடம் பாடகம் பாம்புவலமிடமே, கலந்தான் வலநீறிடஞ்சாந் தெரிவலம்பந்திடமென், பலந்தார்வலமிட மாடகம்வேல் வலமாழியிடஞ், சலந்தாழ்சடைவலந் தண்ணங்குழல்வலஞ் சங்கரர்க்கே" எனப்பொன்வண்ணத்தந்தாதியில் அருளிச்செய்த லானுமறிக.

155

இந்த மாக்கதை படித்தவர் செவிகளிற் கேட்டோர்
சந்த னாசல முனியினிற் றமிழ்க்கடல் கடப்பார்
மைந்த ரேமுதற் கிளையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்த பாசமற் றழிவிலாப் பரகதி பெறுவார்.

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும் செவியிற்கேட்டவர்களும் சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகத்தியர் போல் தமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள், சந்தான பாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தீவினையைத்தள்ளி மோக்ஷம் பெறுவார்கள் எ-று.

முனிவனே யெனைப் பயந்தவ னுரைத்ததிம் முறையென்
றனைய மாமுனிக் குரைத்தலு மவனெழுந் திறைஞ்சிக்
கனக வச்சிராங் கதனுயிர் கதிபெறுங் கதையை
வினவி னன்முனி வினவலு மகிழ்ந்திவை விளம்பும்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப்பெற்ற பரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அம்மார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்து தண்டம்செய்து பின்பு சுவாமி வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகிய மோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்து சொல்லத் தொடங்கினார் எ-று. ௬௮

ஐந்தாவது

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௦௦.

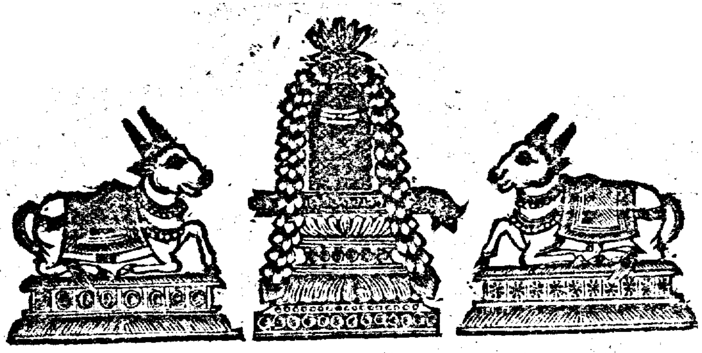

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது,

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தோடுகமழ் சந்தன வனத்தினிடை துணைந்தே
நீடுதமி ழின்சுவை யளைந்துநெடு நாளா
யாடுமயி லன்னவர்க ளன்னநடை போலே
வாடையிசை தென்றல்புகும் வையைவள நாடு.

இ-ள். பூவிதழ் மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே சஞ்சரித்து என்றும் வளர்ந்தோங்கும் தமிழின்மதுரம் அலைந்து நெடுநாள் ஆடுகின்ற மயில்போன்ற பெண்கள் நடைபோல வாடைக்காற்றோடு சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்று வருகின்ற வையையாறு பொருந்திய பாண்டியநாடு எ-று. க

செவ்விருக ணாரிடையை மின்னென மருண்டே
செவ்விபெரு கேதகை செறிந் தலருநாடு
நவ்வியனை யாரளக நள்ளிருள தென்றே
மவ்வரு கேயலரும் வையைவள நாடு.

இ-ள். விருப்பம் செய்யும் கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்கள் நடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகுபொருந்திய தாழம்பூ புஷ்பிக்கும் நாடு மான்போன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்று நினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும் வையை ஆற்றினால் வளம்பொருந்திய நாடு எ-று. உ

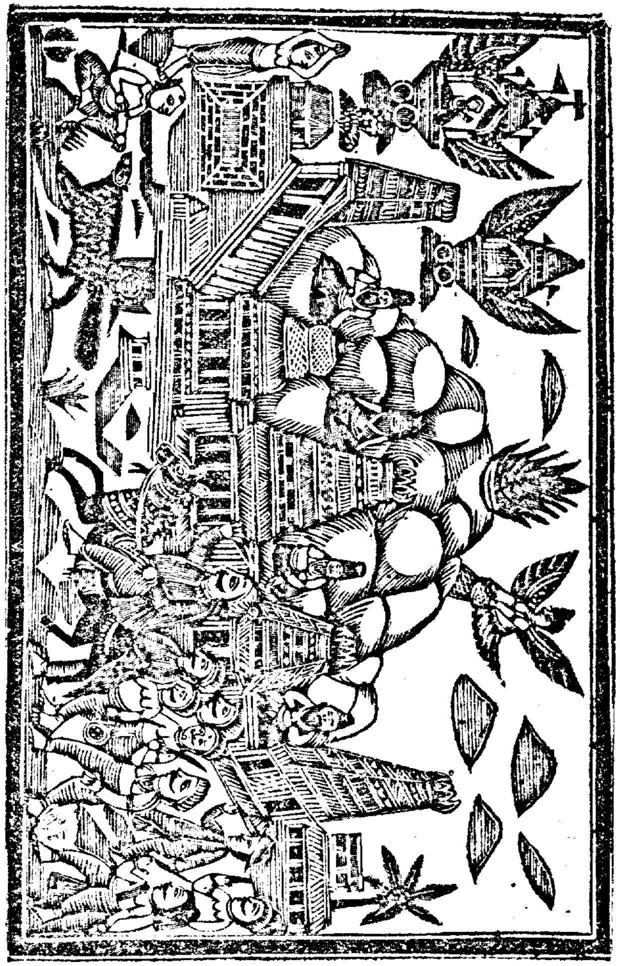

அந்தவள நாடர்பெரு மானரசர் கோமா
னிந்திரன் முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர
னிந்தைய றுதென்கயிலை நெற்றிவிழி போல
முந்திய திசைக்கரி முகத்தெழுதி வைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிய நாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன் தேவேந்திரன் முடிசிதறும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதத்தைப் பிரவேசித்தவன் குற்றமற்ற தென்கைலாயத்துக்குநெற்றிக்கண்போல் அஷ்டதிக்கிலு மிருக்கிற யானைகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன் எ-று. ௩

ஆக மாதி மதனி னழகினு
னாக மாதி தெளிந்த வறிவினன்
பாக நாரியர் பத்தியினன் மொழிப்
பாக நாரியர் பற்றிய தோளினன்.

இ-ள். தேகத்தி னுதியந்தமாக மன்மதன்போ லழகுள்ளவன் ஆகம முழுவதுந்தெரிந்த விவேகத்தையுடையவன் பக்கத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தியையுடையவன் பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்புகின்ற தோளையுடையவன் எ-று. ௪

வானகத்திலு மண்ணிலு மண்ணிய
வானகத்திலும் வைத்த புகழினன்
கானகத் தொளி யார்சடைக் கண்ணிதன்
கானகத் தொளி யாமனைக் காப்பவன்.

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணத்தக்க இமயபருவதத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன் சுவாமி தரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன் எ-று. ௫

தங்களுயக னத்தலை சூடிய
வெங்களுக ரடித்தலை யேத்தினன்
பொங்குநன்றி யறிந்தது போற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணை யாவரு மில்லையே.

இ-ள். தங்கள் குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை முடியிற்றரித்த எங்கள் நாதரது பாதங்களைத் தலையினால் வணங்குகிறவன் மிருந்த நன்றியை யறிந்து அதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்கொப்பானவ ரொருவருமில்லை எ-று. ௬

பத்து வார்திசை மீதும் படர்புகழ்
வித்து வாரி யிறைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
முத்து வாரி யிறைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்ட பத்துத்திக்கிலும் பாவகீர்த்தியாகிய விரையை வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைந்துகிடக்காநின்ற முற்றத்தை யுடையவன் எ-று. ஏ

ஆடலர்ந்தவா சன்பு கழ்க்கடற்
கோடுகின்ற கலங்கதி ரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கர் பவளக் கொடிகளே
நீடுதிக்கினர் நீரின் மனிதரே.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலிற் படர்ந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர்கள் எ-று. அ

எச்சரா சரமுங் களிப் பெய்தவே
நச்சராவுல காளு நலத்தினன்
கச்சராவு கழற்பொழி காலினன்
வச்சிராங் கதனென் றொரு மன்னவன்.

இ-ள். அசையும்பொருள் அசையாப் பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கியவுலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான் எ-று.

படையிற் றோற்ற வரசரைப் பல்சிறை
யிடயிற் போட்டன னென்கை வியப்பதோ
கொடையிற் றோன்றிடுங் கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்ற திருக்கவே.

இ-ள். அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராசாக்களைச் சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்! தன்கொடைக்குத் தோற்ற மேகத்தையுஞ் சிறையில் போட்டானென்னும் வார்த்தை யிருக்கும் போது எ-று. க௦

நாட்டு மவ்வர சன்னொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விரும்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
ஓட்டி னன்பரி யுத்தர திக்கிலே.

இ-ள். இப்படிச் செயத்தை நாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை சேனை சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு உத்திரதிக்கில்நடந்தான்.

துங்க வாம்பரி மீதிவன் றேன்றலு
மங்கை வேழ மகன்றகன் றோடின
திங்களி னகுலச் செல்வனென் றஞ்சியே
எங்கு மோடு மிருட்கண மென்னவே.

இ-ள் சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன் தாவுகின்ற சிறந்தகுதிரையின்மீதேறின மாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின எ-று. கஉ

வீறு மம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீறு மம்புலி யின்குலம் வீட்டினா
னாறி லொன்று கடமைகொண் டாள்பவ
னாறி லொன்று கடமைகொன் றானரோ.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகிய புலிகளைக்கொன்றான். ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்ட கடம்பை மிருகங்களைக்கொன்றான் எ-று.

சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தவன்
சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரமாய் கலைச் சங்கம் வளர்த்தவன்
வாரமாய் கலைச் சங்கம் வளைத்திட்டான்..

இ-ள். சேரமானென்னும் பேரையுடைய சேரனது சேனையை சயித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியா சங்கத்தை வளர்த்தவன் அநேக கலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான் எ-று. கச

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்
யானை தேர்பரி யாண்முத லாகிய

தானை பின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்
கான நாவியைக் கண்டு தொடர்ந்தனன்.

இ-ள். சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச் சொரிகின்ற யானைதேர் குதிரை ஆள் இவர்கள் பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகக் குதிரைமேற்கொண்டவனாய் ஒரு புனுகுபூனையைத தொடர்ந்தான் எ-று.

அந்த நாவி யகன்றரு ணாசலத்
துந்தி யேவல மாய்விரைந் தோடலு
முந்தி வாசிய தன்பின் முடுக்கினான்
கந்த நாவி விழுந்தது கண்முனே.

இ-ள். அப்படி ராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகு பூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி யோடினவளவில் வேகத்தோடுங் குதிரையை நடத்தினான் அந்தப் புனுகுபூனை வந்து கண்முன்னே விழுந்தது எ-று. கசு

பச்சை நாவி பருகினர் போல்விழுந்
தச்ச நாவிதன் னாகம் விடுத்தெழில்
விச்சை வேந்தர் துதிக்க விமானமே
விச்சை மேனிகொண் டேகி யெழுந்ததே.

இ-ள். நாவியென்கிற விஷம் சாப்பிட்டவர்கள்போல் விழுந்து பயத்தையுடைய புனுகுபூனை தன்தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர்முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகம் பெற்றுக் கொண்டெழுந்தது எ-று. கள

மேவு மந்த வரசன் விழுந்திட
மாவும் வீழ்ந்து வடிவுதனைத் துறந்
தோவியர்க் கெழு தாவுருக் கொண்டொரு
பூவி மானம் தேறிப் பொலிந்ததே.

இ-ள். தற்செயலாக ஏறின வாசன் விழவே குதிரை இடறி விழுந்தது தன்தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாத, திவ்விய ரூபம் பெற்று ஒரு புட்பவிமானம் ஏறிப் பிரகாசித்தது எ-று. கஅ

கைவி லங்கனை யான்பரிக் காலின்வீழ்ந்
தவ்வி லங்கை யரசனைப் போலவே
செவ்வி லங்க வடியினிற் நேர்பினான்
வெவ்வி லங்குட னோடின் விழார்களோ.

இ-ள். யானைபோல்பவனான வச்சிராங்கத பாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில் விழுந்து அதில் இலங்காபுரியையாண்ட இராவணன் போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார்தான் விழார்கள் எ-று. க௯

பாய்ந்த நாவி பரிப்பெயர் போய்ப்பழங்
காந்தி சாலி கலாதாரப் பேர்படைத்
தாய்ந்த நண்பொ டருவியங் கண்ணராய்
மோந் தணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினார்.

இ-ள். பாய்ந்து செல்லுகின்ற குதிரை நாவி யென்னும் பேர் போய் பழைய காந்திசாலிகலாதரனென்கிற பேர்படைத்தவராய் மிக்க நண்பராய் அருவிபோல் கண்ணிலிருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தினால் மூழ்கினார்கள்.

அன்ன வீரர்க ளவ்விட நின்றுழி
யொன்ன லர்க்கு முறுத்துய ருய்த்திடும்
மன்னர் மன்னவன் மற்றிது வந்தவா
றென்ன வென்னவென் றேங்கி யிரங்கினான்.

இ-ள். அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில நின்றபோது தன் சத்துருக்களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய் வருந்துகிறபாண்டியன் இது வந்தவகை யென்னவகையென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான் எ-று.

விஞ்சை மன்னர் விமானத்த ராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றன்புடை சூழ்ந்துநீ
யஞ்ச லஞ்சலென் றங்கை யமைத்தனர்
பஞ்ச வன்மகிழ் வோடும் பகருவான்.

இ-ள். வித்தியாதரர்களாகிய இருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில்வந்து நீபயப்படவேண்டாம் பயப்பட வேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள். அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடு சொல்வான் எ-று. உஉ

நீதி யாய்வரு நீரெவ ரெத்துயர்க்
காதி காரணம் யாதில் வருந்துயர்
யோது மாறெது போதியுமென் றவ
னோதவோதக் கலாதர னோதுவான்.

இ-ள். நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும்யார் உங்களுக்கு இப்படி வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்றுகேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்.

வாய்ந்த சாலி மதுரையின் மன்னனே
ஏய்ந்த விஞ்சையா யாங்க ளின்பெயர்
காந்தி சாலி கலாதர னென்பெயர்
ஆய்ந்த நண்பின ராய்விளை யாடினோம்.

இ-ள். நெல்விளைகின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாலி என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்த நேசராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம் எ-று.

மார வேளும் வசந்தனும் போலவே
யார வேபிரி யாதுறை நாளிலே
சேர வூழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச் சாரலின் மேவினோம்.

இ-ள். மன்மதனும் அவன் சிநேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யு நாளையில் முன்செல்ல வூழ்வினை வந்தடைய மகாமேருவின்சாரலிலே போய்ச்சேர்ந்தோம் எ-று.

வேறு.

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனி வாழு
மாச்சிரம மேருலகி லந்தமுனி தானே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகி நின்றமர மெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மீதினிடை புகுந்தோம்.

இ-ள். கோபமிக்க துருவாசமகாரிஷி வாழ்கின்ற ஆசிரமத்தினருகிலே அந்தரிஷிமனமுருகித் தண்ணீர் சொரியவளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புட்பங்களைச்சொரியும் நந்த வனத்திற்புகுந்தோம் எ-று.

புக்கனத் திற்சிறு புதர்க்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர் பறித்தே
அக்கண முணர்ந்துமுனி யங்கி விழியாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வந்தான்.

இ-ள். அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாலி அங்குள்ளசிறு புதர்களை மிதித்தான் மிகுந்த வினையையுடைய நானும் அவைகளிலிருக்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப்பறித்தேன் அக்கணமே துருவாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார் எ-று. உஎ

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தனைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வதை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழற்பொறி தெறிக்க விவைசொன்னான்.

இ-ள். முத்துகள்போல முகத்தில் வேர்வை யுண்டாகவும், பவளம்போன்ற மேன்மையாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப் பொறிதெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார் எ-று. உஅ

செந்தபனர் தங்கதிரு ருதுசிறு காலு
நந்துமாக றுலுமொரு காலுமிதை நண்ணு
முந்திலையு திர்ந்துயுல ராதுமுடி வெய்தா
திந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளி தாமோ.

இ-ள். சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே வரக்கூடாது தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோதும் இவ்வனத்தையடையமாட்டாது இலையுதிராது வாடாது நாசமடையாது இவ்வனத்தில் ஒருவர் வருவதற்கு எளிதோ எ-று. உகூ

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சேவினார்க்கினிய பூசைக் கணிமலர் செலுத்துங்காவில்
பாவிகாள் புகுந்தென்கோபக் கனலிடைப் பஞ்சதானீர்
மேவிய துரங்கமாகென் றிவரக்குரை விடத்தையீந்தா
னுவியாய்ப் பிறப்பாயென்று னுண்மலர் பறித்தயென்னை.

இ-ள். ரிஷபவாகனராகியசிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்காகச் சாத்தும் புஷ்பங்கள் இருக்கும் சோலையில்பாவிகளே நீங்கள் புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்டுப் பஞ்சானீர்கள் குதிரையைப் போவென்று விஷம்போல் இக்காந்திசாலிக்கு சாபங்கொடுத்தார் புட்பம்பறித்த என்னைப் புனுகுபூனையாய்ப் போவென்று சபித்தார் துருவாசரிஷி எ-று. ௩0

கோபமே தவமதாகப் பலித்திடுங் கொடியோனிட்ட
சாபமேல் வரவேநாங்க ளிருவருந் தளர்ந்துஞான
தீபமே யருளேயன்பர் செல்வமே யெனச்சென்றேத்திப்
பாவமே விடுமிச்சாப மொழியுநாள் பகர்தியென்றோம்.

இ-ள். கோபமே தவமாகப்பலித்த பொல்லாத ரிஷியிட்ட சாபமெங்கள்மேல்வர நாங்களிருவருந் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கேகிரு

யையே பத்தருடைய செல்வமேயென்றுவணங்கிப் பாவம் உண்டான தினாலே எங்கள்மேல் வந்தசாபம் ஒழியும் நாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம் எ-று. ௬௧

முனிவதுதவர்ந்துசாப முனிவனுமொழிவானிந்தத்
தனிவருஞ்சாபஞ்சோணா சலத்தினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனாலெய்துமென்றார்.

இ-ள். துருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கி நானிட்ட இவ்வொப்பற்றசாபம் திருவண்ணாமலையை வலமாகவந்தாற்போம் மனிதரும் தேவரும் வணங்கும் அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் சிறந்த பாண்டியதேசத் தரசனாலே கிடைக்குமென்றார் எ-று. ௬௨

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெம்பிரானவன்முன்னா ணெடுவனக்கடவுளீந்த
மன்றல்சேர்கனியைத்தன்சே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க [ன்.
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்களிப்பமென் றிறையுஞ்சொன்னா

இ-ள். இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார், அக்கினி மலையாய்நின்ற சுவாமி முன்னே வருணன்கொடுத்த வாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளையாகிய விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றி வந்தவர்க்கு இப்பழங் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார் எ-று. ௬௩

கந்தனுமயிலின்மேலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினான்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெல்லோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரிந்தான்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தார் யானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றி வந்தால் உலகத்தைச்சுற்றி வருதலொக்குமென்று யார்க்குந் தகப்பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தார். சுவாமி மகனைத் தழுவிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களும் பழமுங்கொடுத்தா.

வேலினன் கடிதுமேவிக் கனிதாவினவத் தம்மைக்
காலினால் வலமாயிந்தக் கரிமுகன் வந்தானேழு

15

தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையேபார்க்கில்.

இ-ள். முன்னால் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச் சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேஸ்வரன் காலால்நடந்து சுற்றிவந்தான் ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத்தைச்செய்தாலும் மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும் பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று. ௬௫

செம்மலை யுருவார்நம்மைத் தினம்வலம் புரிந்தோர்வேதன்
தம்மினு மதிகமாயோன் றனக்குமே லதிகம்பார்க்கி
லும்மினு மதிகரிந்த யுமையினு மதிகர்மைந்தர்
எம்மினு மதிகமென்றா லெவர்க்குமே லதிகமானோன்.

இ-ள். சிவப்பாகிய மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர்கள் பிரமனிலும் அதிகராவார் விஷ்ணுவிலும் அதிகராவர் பார்க்கிலும் உம்மிலும் அதிகராவர் பார்வதியிலு மதிகராவர் மகனே உம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்றார் எல்லார்க்குமேலாகிய சிவபிரான்.

மாசிலா நமதுமேனி வரைதனக் கமரர் தாமும்
பூசனை புரியமாட்டா ரதைவலம் புரிந்தபேருக்
காசையா யளிக்கும்பூசை நமக்கினி தளிக்கும்பூசை
கூசமா ரிழைத்ததீங்கு நமைச்செயுங் கொடுமையாகும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள். அதை வலமாகச்சுற்றி வந்தவருக்கு ஆசையுடனே செய்கிற பூசை நமக்கு இனிதாகச்செய்கிற பூசையேயாம், அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்த தீமை நமக்குச்செய்த தீமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று ௬எ

என்பது மொழிந்தானந்த னெனச்சொலி முனிவன்போனான்
பின்பதன் படியேநாவி புறவியாய்ப் பிறந்தோமென்று
தென்புவி யுடையாய்நின்னாற் றிருமலை வலமும்பெற்றே
மின்பொலி பழையகோலம் படைத்தெழில் விமானத்தானோம்.

இ-ள். இப்படிச் சுவாமிசொன்னாரென்று துருவாசரிஷி சொல்லிப்போனார் பின்பு அப்படியே குதிரையாகவும் நாவியாகவும் பிறந்தோம் இன்றைக்குப் பாண்டிய தேசத்தையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம் மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற பழைய உருவம்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம்.

எங்கடம் வாவின்பா லிடுக்கண்வந் தடைந்ததிந்த
வெங்கனல் வரையைமாவின் மிசைவலம் வருகையாலே
பொங்கிய ததுவும்பூசை புரிந்திடிற் போமென்றோதித்
தங்களூர் புகுந்தார்காந்தி சாலியுந் தானுமாக.

இ-ள். எங்களுடைய சரித்திரம் இது அக்கினி சொரூபமாகிய இம்மலையைக் காலினாலே வலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ்செய்தபடியினாலுனக்குத் துன்பம்வந்து சேர்ந்தது அதுவுஞ் சுவாமியைப் பூசைசெய்தாற் போமென்று சொல்லிக் காந்திசாலியுங் கலாதரனுந் தங்களூருக்குப் போனார்கள் எ-று. ௩௯

வேழமும் புரியந்தேரும் வீரருஞ் சுவடொடிச்
சூழமந் திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின் கமுகின்காடுந் தவளவான் கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங் கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும் வையைநாடன்.

இ-ள். அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும் தேரும் காலாட்களும் அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது விசனம் நீங்கினான் தென்னமரங்களும் கமுகவனமும் சந்திரனைத்தழுவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின் சாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டிய தேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் எ-று. ௪0

அரதனாங் கதனமைந்தன் றனைக்கடித் தழைப்பித்தாதி
பரதனா மெனவிப்பாரைப் புரவெனப் பகர்ந்தான்சில
விரதனாங் கதனைக்கேளா வதன்முனம் விடைபெற்றானை
யிரதமான் மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந் திறைமைசெய்தான்.

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கதபாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமது வமிசத்திற் பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்றுசொன்னான். இவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே விடைபெற்றுக்கொண்டு மகன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்தான் எ-று. ௪௧

முறையினா லிறையின்வந்த கனகமு முத்துந்தெவ்வர்
திறையினா லளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங் களிற்றின்மேலே
இறைவனாந் தனதுதாதைக் களித்திட லிறைவன்பேணிப்
பிறையினாற் கினியபூசை திருப்பணி பெரிதுஞ்செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொரு கடமைகொண்ட திரவியமும் கடலிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துகளும் சத்துருக்களால் திறையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும்யானையின்மேலேற்றி அரசனாகிய தன்தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையில் சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரிதாகச் செய்தான் எ-று. ௪௨

செய்தபின் றவமதாகிக் கௌதமாச்சிரமத்தோர்பா
லெய்தியபன்னசாலை யியற்றிநம்பாவந்தீர்க்கு
மைதவழ்மிடற்றாற்கன்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
கைதவற்கெதிரேவந்தான் கைவதர்க்கெதிரேவாரான்.

இ-ள். அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசைமுதலானவைகளும் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவஞ்செய்தற்கு நினைந்து கௌதமருடைய ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பன்னசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத்தீர்க்கின்ற நீலகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய்க் கிரிபிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக்கெதிரேவாராத பரமசிவன் எ-று. ௪௩

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்கறைமிடறுநாலு காங்களுமலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியும்விடையின்மீதி லிருப்பதுங்கண்டென்பாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோ வெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்.

இ-ள். அழகு அமைந்த சிறிய சந்திரனையும் மிகவும் கருணைபொழிகின்றகண்களையும் நீலமணிபோல் பிரகாசிக்கின்ற கண்டத்தையும் நான்குகைகளையும் மலர்போன்ற கையில் மான் மழுவுமுடையவராய் ரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பது பார்த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லி மிகவும் பாண்டியன் வணங்கினான் எ-று. ௪௪

கலிவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையாயெமை யுடையாய்நுதல்தழுவுங்
கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறிவரிதற்
கொண்ணாமலையுடையாயுமை யுண்ணாமுலைதலைவா.

இ-ள். அண்ணாமலை யென்னும் பெயரையுடையவரே! இளமையாகிய ரிஷபவாகனத்தை யுடையவரே! அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்த கங்கையையுடையவரே! எங்களை யாட்கொள்ள உடையவரே! நெற்றியிற் கண்ணுடையவரே! பாவிகளறியப்படாத கைலாயத்திலிருக்கின்றவரே! உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியம்மைத் தலைவரே எ-று.

மையாகியவினையேனுனை யொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேனிது தீரென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவுற்
றையானனமுடையான்மழ விடையானிதைவருள்வான்.

இ-ள். தீவினையை யுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒரு குதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாதகாரியம் செய்ததினாலே பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன்சொல்ல அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்தார்.

மன்னமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுலிச
மன்னாள்விடலுற்றாயத னாலேநார்வடிவா
யின்னாதனபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னாடணையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்கத பாண்டியனே! நீ பூருவஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய், அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியில்மனிதனாகப் பிறந்து துன்பமடைந்தாய், அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமிமறைந்தார் எ-று. சஎ

அருணைப்பதிவளம்பப்படி யருணாபுரிநினைவோர்
மரணத்துதளடையார்சிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் றனைவாட்டியதவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் வளப்பம் இத்தலத்தைநினைப்பவர்கள் மரணத்துன்பம் பொருந்தாமல் சிவசாரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல எமன் வாடும்படிசெய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே! உம்மாலே பரகதியடைந்தேனென்று அவர் பாதத்தில் வணங்கினார் எ-று. சஅ

இக்காதையின்பொருளானதோ ரெழுத்தாகினுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைவார்கள் திரிகாலத்திலுமிதைக்கற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டு முடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ எ-று. சகூ

ஆறாவது,

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சசகூ.

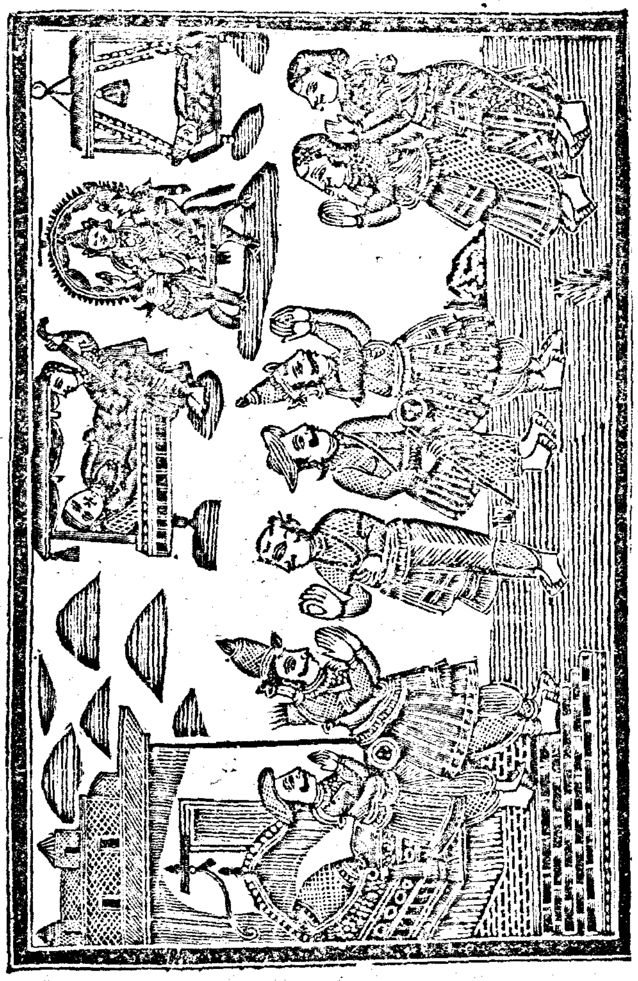

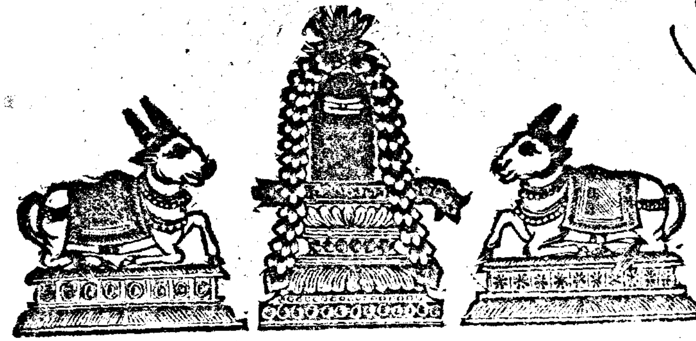

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன்சீரை
வாசமாய்க்கவின்றோமினி * நாம்வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஓசையாயருள்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

இ-ள். சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபதுமங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையைச்சொன்னோம். இனி வல்லாளமகாராஜனுக்கு பரமசிவமே புத்திரனாகித் தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுள் விசும்பின்கண் வெள்விடையின் மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்சுரந்ததையும் மார்க்கண்டேயமுனிவரே உமக்குச் சொல்லுகிறோமென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் எ-று. க

* ஆதியில் விஜயநகரத்தையரசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர் விஜயத்தாலும் பிரதாப உருவத்தாலும் மேற்படி வல்லாளமகாராஜன் வமிசந் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

மணிகொழித்திடு மாடமாளிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத்தினையுறு சிறப்பினையார்ந்த
கணிகைவாமவர் கற்பினையருந்ததிதனக்கே
யிணையெனச்சொலவிசைக்குமா வருணையம்பதியாம்.

இ-ள். மாணிக்கம் மரகதம் வயிரம் வயிடூரியம் கோமேதகம் புட்பராகம் இந்திரநீலம் முத்து பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் ஆகாயத்தை யளாவி யுயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை உதிர்க்குஞ் சோலைகளும் மலர்ச்சோலைகளெங்கும்நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக்கொப்பான வடிவமும் கற்பும்வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந்தலமாம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இத்தகைசிறப்பைவகித்திடுநகருக் கிறைவன்வல்லாளனென்றிசைக்கு [ம்
சத்தியமொழியா னற்குணமுடையான் தன்னுயிர்மன்னுயிராகப்
பத்தியாய்நாளும் பாதுகாத்திடுவோன் பகருஞ்சோனற்குலத்தோன்
அத்தனாரடியை நித்தமுந்துதித்தே யவர்திருப்பணிசெயவந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணாசலம் என்னும் தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாள மகாராசனென்பவன் மிகவும் சத்தியவாக்கியமுடையவன், நற்குணமுடையவன், சகல உயிர்களையும் தன்னுயிர்போலப் பாதுகாப்பவன், செப்புதற்கரிதாகிய சோனுடைய அக்கினி வமிசத்திலுதித்தவன், சகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபய சரணாம்புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந்துதி செய்பவன், அக்கடவுளினது திருப்பணி செய்யும்பொருட்டு ஓர்வடிவாயுதித்தவன் எ-று.

பிறர்பொருளாசை யற்றவன்றனது பெண்டிரையன்றிமற்றோரை [ன்
முறைப்படிமக்கை தங்கையெனவு மொழிந்திடுநன்னடையுடையோ
நெறியுடனாறிலொருபங்குகுடிக ணிலையுடன்றரப்பெறும்நெறியோன்
கறைமிடற்றண்ணலாலயப்பணியைக் கருத்துகந்தியற்றுநல்லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன் பொருளின்மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன் தன்மனைவியாரையன்றி மற்ற ஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும் தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற் பரிவுகொண்டு பேசுபவன் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆலாலமுண்டகண்டராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது ஆலயத்திருப்பணியை மனக்களிப்போடு நடத்து மேன்மைபொருந்திய பத்தியையுடைய யான்,

நீதியாய்புலியும்பசுவுமோர்துறையி னெருங்கியேபுனலுண்டுவசிக்கும்
போதனையருளும் வேதியர்மறையைப் புகன்றிடயாவருங்கேட்பார்
ஆதியாங்கடவு ளருள்பெறநகரை யலங்கரித்தற்புதஞ்செய்வார்
வீதியிற்புனலைத் தெளித்துமின்னார்கள் மேம்படுகோலமுமிடுவார்.

இ-ள். அரசன் ஆணையால் புலியும்பசுவும் ஓர்துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீருந்திக் களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்துவரும். வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள் செய்யும் வேதபாராயணம் யாவரும் பத்தியோடுங் கேட்பார்கள். ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயும் விளங்கும் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு அந்நகர்முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகரதோரணங்களும் மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந் தூக்கி எங்கும் சுகந்த பரிமளம் வீசும் புஷ்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனைகமழுஞ் சலந்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களை யிடுவார்கள் எ-று.

மாதமும்மாரிசொரிந்துவேளாண்மை மாறிலாச்செழிப்புறவிளையும் [ர்
சாதமென்போரையக்கணமழைத்தே தழைந்கவோரறுசுவையளிப்பா
மாதவர்க்கேவல் புரிந்தவர்கேட்கும் வகையெலாந்தந்தருள்பெறுவார்
நீதனாலயத்தி னெய்விளக்கமைத்து நிரந்தரம்பூசித்துவருவார்.

இ-ள். அவ்வருணையம்பதி யென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுங்குறையாது செழித்தோங்கிவிளைந்துவரும் அல்லாமலும் அந்நகருள் யாவரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுபவர்களை அக்கணமேயழைத்து சயித்யோபசாரஞ்செய்து கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் தித்தித்தல் என்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய உணவை திருப்தியாகக்கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். மேலும் தபோமகிமையுடைய குணமுடையவர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்துக்கேட்ட வஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் தந்து அவர்கள் அருளைப்பெறுவார்கள். இஃதல்லாமலும்நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசராலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம்பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை என்றும் பத்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்து வருவார்கள் எ-று.

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன்விதிப்படி
அந்தமாநக ரானதிலங்குநாள்
எந்தச்சீரு மிருக்கமன்பேர்சொல
சந்ததியில்லை யென்றுதளர்ந்தனன்.

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன்செங்கோன்முறைப்படி யாதுங் குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழித்தோங்கி யிருக்கையில் ஓர்நாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராசன் தனக்கு ஆண்டவனருளால் எல்லாச்சிறப்பும் பொருந்தியிருக்க. நாம் எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து முத்தமிடவும் அவை கூறும் இனிய மழலைச்சொற்களாற் சிரவணானந்தமுறவும் பின்னர் நம்பெயரைச்சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவும் துன்பமுற்றான் எ-று. ௭

ஐயன்பூசை யதிற்குறைவோவிந்த
வையநீதியின் மாறுளதோவன்றிக்
கொய்யுமலர்களிற் கோதுறச்செய்தனோ
செய்யவண்ணமென் செப்புமமைச்சரே.

இ-ள். சகதீசனாகியும் உமாமகேசனாகியும் எனையாட்கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருக்குப் பேதையேனாற் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங் குறையுளதோ, அல்லது இவ்வகை நீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுண்டோ, இதுவல்லாமலும் நங்கடவுளை அர்ச்சித்துப் பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களி லேதேனுங் குறையுண்டோ, என்செய்தேன் அறியேன் இனி யான்செய்யும் விதிபாது கூறுவீர்கள் மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராஜன் எ-று. ௮

அண்ணலேநமை யாதரித்தாண்டிடுங்
கண்கள்மூன் றுடை யானற்கருணையால்
நண்ணுமாதுலர் யார்க்குநல்லன்புடன்
றிண்ணமாயறஞ் செய்யின்மகவுண்டாம்.

இ-ள். எங்களிறைவனே ! நம்மை யாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளிய சகல புவனகர்த்தாவாயுஞ் சர்வாந்தரியாமியாயும் திரிநேத்திரமுடையவராயும் அடியார்களிடத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசரது மேன்மைபொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர் முதலிய அந்தணர்களும் இன்னுமற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்னாது அவர் மனங்களிப்புறும்

படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்றுசொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று. ௯

173

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே
வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீங்க ளழகியதுவசநாட்டி
எந்தனற்பெயர்விளங்க வெழின்முரசறையச்சொன்னான்.

இ-ள். சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர்வாழும் இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை விரும்பிகேட்டாலும் குறைவின்றித் தருகின்றோம் வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டி யழைப்பதுபோலும் இவ்வெல்லையுட்புக்க மாந்தர்களைக் கலியென்னும் பிணியணுகாமற்றுரத்த ஆகாயபரியந்தம் மளாவியுயர்ந்து படபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகிய ஓர் துவசம்காட்டி என்பெயர் எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங் கமனீகரித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலிகாட்டும் முரசமர்ப்பச் செய்யுங்களென்றான் வல்லாளராஜன். எ-று ௧௦

தாத்திரிமுற்றுநற்சீர் தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாத்திரம்புகழுமீசர் தாடொழுந்தொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிரவலோர்கள் தோன்றியவண்ணமீயப்
பாத்திரானோமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

இ-ள். நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச்செய்த எங்களரசே இருக்கு யசுர்சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும்புகழத்தக்க உமாமகேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணம்புயங்களைப்பணியுமெய்யன்பர் முதலியவர்களின் மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்து களிப்படையச் செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரரோநாம்இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். எ-று. ௧௧

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தாளல்கா ராதலாற்புகன்றவண்ணந்
தீவிரமாகச்செய்வீ ரெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவநாடாளவுமோங்கச் செயமுரசறைவித்தாரால்.

இ-ள் இவ்வுலகிலில்லாதபொருளைக் கேட்கப்போமோ அவ்வாறுகேட்டபோதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவராயினுங்கொடார் ஆகையால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பெனச்செய்வீர்களென்றந்த மொழியைக்கேட்டு மந்திரிகள் துவசத்தை நாட்டி வானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள். எ-று. கஉ

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணைநகரினில்வேந்த னட்டிய துவசத்தையோர்ந்து
பூதளத்துள்ளவிருத்தர்காவடிகொள் பூரியருடன்மிகச்சிறந்த
மாதவர்மறையோர்ஜோகிசங்கமர்கள் வாணவர்களியாசாரியாகும்
நீதமாய்த்திரளாய்ப்பெய்தினன்னேக்க ணிலைபெறப்பரிசினையடையார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசர்வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடிநாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத்தர் பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் கழைக்கூத்தர் யாசகர் முதலிய யாவரும்பக்தியோடுங் கூட்டங்கூட்டமாய் கூடிவந்து தத்தம்வறுமை நீங்கும்படியாய் வேண்டியவைகளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வோமென்று அரசனிடம் வருவார்கள். எ-று. கங

வதுவைசெயப் பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன் வழங்
கிப்பின்னும், நொதுவைமனை நிலம்பணிதிகொற்றவனே யதைமீட்டுக்
கொடுமென் றோர்க்கத், ததியிலீரா யிரம்பொன் றந்தவரை மகிழச்
செய்ததன்பின்னுங்கு. முதுமறையோருபநயன முடிக்கவென்றாலவர்
க்குநிதி முன்னூறீவான்.

இ-ள். விவாகஞ்செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலோடு அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்து பின்னர் ஆபரணாதிமுதலிய மண்மனை யாவுங் நொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்வதற்குஏதுவில்லாமல் மூழ்கிப்போன்ற அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள்கோவ தேவரீர் அவற்றைமீட்கும்பொருட்டுத் திருவருள் காப்பீராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமே இரண்டாயிரம்பொன் கொடுத்து அன்னவர் மனமகிழச் செய்வித்தும் அதன் பின்புவேதாகமங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர் வந்து அரசனை

ஆசீர்வதித்து மகாராஜனே உபநயனம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நூறுபொன் கொடுத்து மகிழச் செய்விப்பார். எ-று. கச

ஆலயத்திலுள்ள மணிமண்டபமுஞ்சூழ்மதிளுமவமாந்தன்னைக்,
கோலமுறை வமைப்பதனுக்கிறையவனே திரவியங்கள்கொடுப்பாயெ
ன்னச், சீதமுடனிருபதினாயிரம்பொன்னுந்தந்துசீர் செய்யென்றான்
பின்னாலமதின் மடந்தருமஞ் செய்யவைம்ப தாயிரம்பொன் னல்கி
னானல்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலுள் நவமணிகளினாலுஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினாலும் அமைத்தப் பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவழுஞ்சுற்றுமதில்களுங் கிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்திச் செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும் மகாராஜனேயென்றுகேட்குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியாயும் ஜகதீசன்திருப்பணி நிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம் பொன்கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ் செய்தும் பின்பு உலகின்மடம் புதுக்கவேண்டுமென்றாலவைகளுக்கு ஐம்பதினாயிரம் பொன்னுங் கொடுத்தான். எ-று. கரு

அந்தகர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவருக்கு மேழைகட்கு மாப்பத்
தென்று, வந்தவர்க்கு மாதுலற்குமாறாத சஞ்சலமும் வறுமைநோயா
ல், நொந்ததற்குசொலுமின்ன மற்றவர்க்குத்தினந் தினமும், றுவன்
றவாறு, சந்தமொடு பரிசளித்தில் நாரதரு மோர்ந்தாங்கண் சார்ந்தி
ட்டாரால்.

இ-ள், கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் சோகிசங்கமர்களுக்கும் காசாணாதிகளற்றவர்களுக்கும் வினைவழியால் வெவ்விய ஆபத்துநேர்ந்துவந்தவர்களுக்கும் ஆதுலர்களுக்குங்கெடாததுன்பத்தையடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம் நொந்தவர்களுக்கும் பின்னும்சொல்லும் சகல யாசகர்களுக்கும் சதாகாலமும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி செய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராசனிடத்திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. கசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மாதவமுனிவராங்கு வந்ததைமன்னனோர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிதினிலாசைவிட்டுப்

பூதலனெதிர்சென்றேத்திப் புநிதனையழைத்துவந்து
ஏதமில்பீடநல்கி யெழுந்தபின்னியம்புவானால்.

இ-ள். மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் வரவைக்காவலாளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராஜன் மிகவும் அன்போடும் சிங்காசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்கள் புடைசூழ்ந்துவரும்படி அரசன் எதிர்சென்று பணிந்து தமியோங்களையாட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருவருள் சுரந்தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே புண்ணியப்பொருளே யென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும் அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளாலலங்காரம்பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதிலெழுந்தருளியபின் சொல்லுகிறான். எ-று. ௧௭

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகரத்திவீணை
வியமுறக்கொண்டுபாடும் மேன்முனிவரனே தாங்க
நயமுடன்னாயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசோதி
தயையுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

இ-ள். சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து சரோருகம்போன்ற அழகிய கரத்தில்வீணை இலக்காகக்கொண்டு தியானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனியே தாங்கள் நாயினுங்கடையேனாகிய பேதையின்மேல் கருணைவைத் தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்து நின்ற வல்லாளமகாராசனைப்பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார். எ-று. ௧௮

தலத்தின்மேன்மகிமையுற்ற தாபதர்புகழுமாவைப்
புலத்தினைவென்றமோனர் புகலுமூவகையுள்வன்னி
குலத்தினில்வருமன்னாநின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டந்
நலத்தினையறியவந்தோம் நவின்றிடாயெனவுரைப்பான்.

இ-ள். புவனத்தின்கண் மகிமைபொருந்திய முனிவர்களும் புகழத்தக்க ஐம்புலனுணர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சிபெற்ற புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்தாசருள் அக்கினி குலத்திலுதித்த அரசே நின்குற்றமற்றமகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதை யறியும்பொருட்டு வந்தோமாதலால் உன் கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நாரதமுனிவர் கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று. ௧௯

முக்குலவரசருண் டென்பதும் அவருள் அக்கினிகுலமுண்டென்பதும், நதிட்டுருத்தென்மூவர் தள்ளருமரபினின்றுந் தமிழ்வேந்தர் தமையுந்தாள், என்னுந்திரு விளையாடற் புராணங்கூறு மாற்றானுமுணர்க.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மனுமுறையறிந்ததாபதர்புகழு மாதவமுனிவரேகேண்மோ,தனியிலென்னாசைத் தாங்கவுமென்பர் சாற்றவுமகவிலனதனாம் பனிமலர்க்குழலாள் பாகனார்தொழும்பர் பரிவுடன்கேட்டவை மண்மேற்கடவுளின்செய லறியேனே கனிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன்.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்க மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனிவரே எளியேன் ஆணைகையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன் பெயரைச்சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால் மனமெலிந்து பூங்குழலையுடைய உமாதேவி பாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரடியார்கள் இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னாதுகொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசநாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுங் கடவுளின்றிருவுளம் யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. ௨௦

திருவுயர்தரும நடத்துவர்மண்மேற் சேயரைப்பெறுவ சென்றேநற், றருமநூல்களிலுஞ் செப்புவதன்றித் தக்கவரும்புகல்வதனாற்,பெருகுமாநதியு மதியமுஞ்சடையிற்பெட்புடனுறவெலாங்காக்குங்,குருபரனருளாற் குழவியுமுண்டாங் கொற்றவாசெல்வ ருள்கவென்றான்.

இ-ள். அழகிலுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர்களுக்கில்லையென்னாமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் எங்கும்பரவி மகிமையுள்ள கங்கையையும் பிறைச்சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய் எனக்கு விடைதருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று. ௨௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவன்றனீதிதனைக் கயிலைவளர் பரமனுக்குவழங்கவேண்டித்
துன்னுமினிகாதனுற்றுச் செல்லுகையிற்சிவகணங்கள் துதித்துநிற்க
முன்னிலங்குஞ்சங்கரனை நாரதனும்பணிந்துபின்னர் முனிவர்சூழவ்
வெண்மதியணிந்தபிரான் றிருக்கோலங்கண்டிறைஞ்சிசெப்புவானால்.

இ-ள். வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தருமபரிபாலனத்தையும் கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்வதிசமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற்சிறந்த முனிவன் ஆசைபோடும் செல்லுகையில், அங்ஙனம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்துநிற்க முன்னம் பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப்பணிந்து பின்பு மகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடப்பாகத்தில் இலங்கைக்கொலுவிற் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாப் பணிந்தெழுந்து போற்றிய முனிவர் கூறுவார். எ-று. ௨௨

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதிதேவனே திருத்தாள்போற்றி, மாசின்றிவிளங்கருணையம்பதியின் வல்லாளமன்ன னென்போன், ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டி யுலகிலுள்ளோ ருவந்து கேட்கும் பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று, பறைசாற்றும் பண்மைக்கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாயகிரியின் வீற்றிருக்குந்தேவதேவனே, உன் உபசரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்திற் குற்றமற்று விளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக்கிறையவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளங்கச்செய்ய ஓர்புதல்வனை வேண்டியவர் எப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டபோதிலும் அவர் திருப்தியடையும்படி தருகிறேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எந்தையேயென்று பின்னுங் கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. ௨௩

நீதியை வளர்ப்போ னுண்மையைக் காப்போ னெறிமுறைதனிற் பிறழாதோன், கோதினைக்களைந்த வரமெனு முருவாய்க் குவலயத்துதித்தநற்குடன், பூதலத்துயிர்களியாவுந் தன்னுயிர்போற் புந்தியுட்கருதியேகாப்போன், ஆதியேநினது பதமலர்த்துணையென் றனுதினந் தொழுதுவாழன்பன்.

இ-ள். நன்மார்க்கநீடும்படிவளர்ப்பவன் சத்தியத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவன் செங்கோல் விதிபிசகாதவன் பாவங்களென்னும்இருளைத்துரத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியே உருவங்கொண்டு உலகிற்பிறந்து மேன்மைபொருந்திய அரசன் அல்லாமலும் பூமியில்வாழு மன்னுயிர்யாவுந் தன்னுயிர்போல் மனத்திலெண்ணிக் காப்பவன் அடியவர்க்கெளியவன் ஆதிக்கடவுளாகிய தங்கள் சரணகமலங்களில் மனம்பொருந்திச் சதாகாலமும்பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பனென்று நாரதமுனிவர் பரவிக்கூறினர். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமா முனிவர்கூறும் வாய்மையை யீசனோர்ந்து
அந்தவல்லாளன் றன்மை யாமுங்கண் டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய் முனிக்கு மற்றத்தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமாச் சிரமமெய்தச் சாற்றினன் றன்னேநில்லான்.

இ-ள். அங்ஙனம் வந்து வல்லாளமகாராஜன் பெருமையைச் சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன் கேட்டு அவ்வரசன் தன்மையை நாமுங்கண் டறியவேண்டுமென்று மனதில் நினைந்து துதிசெய்துக்கொண்டு நிற்கும் முனிவனுக்கும் மற்றத்தேவர்கள் இருடிகள்யாவர்களையுந் தத்தம் இருப்பிடம்போய்ச் சேரும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளினர் ஒப்பொருவருமில்லாத உமாமகேசர் எ-று. ௨௫

அக்கணங்கயிலைநாத னளகையோன் றனையழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்றேன் றிரண்டபொற்குவியல்தாங்கி
அக்கரவணிந்தவீச னருட்பதம்வந்துபோற்றச்
செக்கரமேனியனுமங்கு சின்மொழிவருளலுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலாயபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனைவரும்படி கட்டயிட்டமாத்திரத்தில் எண்டிசையு மதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அரக்குமணியாகிய உருத்திராட்ச மாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானிடம்வந்து அடிபணிந்துபோற்றி நிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தேககாந்தியையுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களையருளுவார் எ-று. ௨௬

அளகையாளளசேகரனு மருணையம்பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுன்னியபடியானீயும்
வளமுறுஞ்சீடனாகி மாநிதியுடனெம்மோடு
புளகமாய்வருகவென்று புகன்றனன் கயிலைநாதன்.

இ-ள். அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில்நாம் அருணையம்பதியில் வாழும் வல்லாளமகாராஜன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்தசீடனாகி அளவிறந்த பொருளோடும் நம்முடன்மனமகிழ்ந்துவரக்கடவையென்று கூறினர் எ-று.

மாலயனிருவர்கண்டு மனதினிலென்றுமில்லா
மால்கொளவிம்பராரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களுந்துதிக்கயாரு நுவலுதற்கரியமாதோர்
பாலொளிர்பரமன்யாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்நின்றார்.

இ-ள். விஷ்ணுவும் பிரமனுங்கண்டு மனதில் ஒருநாளு மில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள் மலர்மாரிபொழியவும்வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை ஓர் கூறாகக்கொண்ட பரசிவன் சகலரும்பணிதியும் சங்கமாய் வேடங்கொண்டு நின்றார் எ-று. ௨௮

தேவுறைகயிலைவாழுந் திருவுயர்சிவகணங்கள்
யாவுமெம்மையநற் சீருளினாலாண்டியானார்
பூவுலகினில்வல்லாளன் பொருந்துனற்பதியைகாக்க
கோமுறையோர்கொண்டாட வமரரும்வருவதானார்.

இ-ள். தேவதேவனாகிய பரமசிவன்வாழுங் கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையன் கருணாகரத்தினால் ஆண்டிகளுருவங்கொண்டு உலகில் இணையில்லாத கீர்த்தியையெய்திப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராஜன் வாழும்பதியை நோக்கி அரசநீதியோர் கொண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் சூழ்ந்துவந்தார்கள் எ-று. ௨௯

எழுசீர்க்கழிலாசிரிய விருத்தம்

கற்பினிலுயர்ந்துங் கணவனையிறைபோற் கருதுதாயொருவருமில்லையோ, பொற்புறுமைந்தரில்லையோ பசிக்குப்போசனமளிப்பவரில்லையோ, விற்பனமுடையவரசர்களில்லையோவியப்புடனெங்களைக்கூப்பிக், கற்பனையோடு வமுதினைப்படைக்குங் கன்னியரில்லையோ வென்பார்.

இ-ள். கற்பில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும்தத்தம்கணவனையே தெய்வமாகப்பாவித்துநடக்குந் தாய்மார்களொருவருமில்லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்மைகள்வாய்த்த மைந்தர்களில்லையோ அடியார்கள் பசிவேளையறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரில்லையோ, மநுநீதியோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ, சத்துருஷ்டியால் எங்களைத் தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பத்திரசத்தோடும் அன்னம் பாலிக்கும் கன்னியர்களுமில்லையோவென்று கூறுவார்கள் எ-று. ௩௰

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லை நற்பூடணந்தரினும் யாம் வேண்டோம், துன்னுமா மணிதணல்கினும் விரும்போந் தொங்குமுத்தாரமுங்கருதோம், மன்னர்கள்செங்கோ லரசினையெமக்கு வழங்கினுமனமதிலில்லை, அன்னமீந்தெம்மை யாதரிப்பாரேலன்புடனுண்ணுவோமென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம், இரத்தினங்களையழுத்தி யிலங்கும் அழகிய பணிகளையும் விரும்போம்,பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், முத்துமாலைகளிலும் மனம்வையோம், அரசர்கள் செங்கோலின் விதியைத்தந்தபோதினும் வேண்டோம், அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளிப்பார்களானால் மிகவும் அன்பாய் உண்ணுவோமென்று அடியார்கள் கூறுவார்கள் எ-று. ௩௧

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததை நீத்தநாதர்சங்கமருமேநற்சீ
ரொவ்வியவருணைமாநகர்த் தெருவிலொலிபெழக்குமுதவாய்மலர்ந்து
வெவ்வியபசியான்மெலிந்தவரேற்க மேவுவபோலவுங்கூவிச்
செவ்வியகொவ்வைவாயராங்கணி கைத்தெருவினைச்சார்ந்தவரானார்.

இ-ள். அழகியகரத்தில் மானைத்துறந்தவராகிய சங்கமர் சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதிவீதியில் ஓசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில்வந்தார் பரமசிவனான சங்கமர் எ-று. ௩௨

கெண்டைபோல்விழியுங் கிளிநிகர்மொழியுங்கிளர் மதிவதனமுமெனபூச், செண்டையார்குழலுங் கந்தமதுலவுந்தெங்கதிர் குரும்பைநேர்முலையா, ரண்டையிலிருந்து வல்விடியளவு மைங்கணைமாரனாற் புரியுஞ், சண்டையை யகற்றத்தருபொனை மின்காள் சாற்றுதுமெனவவர் மொழிவார்.

இ-ள். சேற்கண்டைபோன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளிவும் சீதளநிறைந்த களபமலர்களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குழலும் சுகந்தங்களைத் திமிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டு குயங்களையுடைய வனிதையர்கள் பக்கலில் இன்றிரவு விடியுமளவு

மிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை இவ்வைந்து மலர்களை ஐந்துக்கணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்துப் போர்புரிய எழுந்துநிற்கும் மன்மதன் கணைவலியைத்தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப் பிரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள், பெண்களேயென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள்கூறுவார்கள் எ-று. ௯௪

பையரவணிந்த பரமனைப்போன்றபகரரும் ஐயகேள் யாங்கள் பொய்யது முறையோம்வஞ்சக முணரோம்புணர்தலுக் கோரிருண்முற்றும், தையலரொருத்திக் காயிரங்கனகந்தருவ தவ்வாறளித்திடின் யாம், மெய்யுடன்மெய்யும் பொருந்திட கலவிவிளைத்து மன்மதன் வினைதவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்விய விடங்களையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக வணிந்த ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல சொல்லுதற்கரியசங்கமரே! யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங்கருதோம் ஓரிரவுமுழுமையுஞ் சுகலீலைகளையனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன் கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீராயின் யாங்கள் எங்கள் மனமும் மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ்செய்து அனங்கன் கணையுங்கருத்தும் காணும்படி புணருவோ மென்றார்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையர்களுரைத்தவணந் தந்துடனெவ் வொருத்திக்கோர் பண்டாரத்தைக், கரத்தமைத்துப்பிரியாதீர் என்னவுங் கண்காட்டி மிகக்கட்டுப்பாடா. யுரைத்துவிலைமாதர்களின் வீதியெலாஞ்சங்கமரா பொளிரச்செய்து, வரத்தைமிகத் தருமருணை நகரினிலெண்காதமட்டு மருவச்செய்தார்.

இ-ள். அக்கணிகைமாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர்மகிழும்படி கனகம்சொரிந்து வொவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை நியமித்து கங்குல் விடியளவும்விட்டு நீங்காதீர்களென்று கண்சாடையினாற்றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து எண்ணியஎண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்யும் அருணையம்பதி எண்காதம் வரையிலுஞ் சுரதலீலை புரியச்செய்தார் சங்கமராகிய பரமசிவன் எ-று. ௯௫

விலைமாதர் தனித்தொருவரில்லாமலரிதாக்கி வெய்யகாமன், கலைமார்க்கப்படிமருவச் செய்தசங்கமரும் நீங்கிக்கமழுமாதன், னிலைமார்க்

கமாய்த்திட்டசீடனுடன் மேவவந்தநிலத்தையாளுஞ், சிலைமார்க்கமறிந் தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத் திருத்திச்சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்தெங்குங்கிடைக்காது அரிதாகச் செய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திரவிதியின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நகக்குறி தந்தக்குறிதாடனங்கள் அறுபத்துநான்குவித லீலைகள் இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய ஜெகதீசன் ஆவணின்றெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய நன்மார்க்கநிலையைப் பரிசோதிக்க சீடனாகிய அளகேசனோடும் அரசன் அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுகையில் அப்பதிக்கிறைவனாகியும் தநுர்வேதமார்க்கம்யாவும் பூரணமாயுணர்ந்த மன்னனுமாகிய வல்லாளமகாராசன் சங்கமர் வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்துபோற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியத்தனாய் நின்று கூறுவான் எ-று. ௯௬

வேறு.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினிலியானியற்றும்
நண்ணியகருமம்யாதோ நயக்கினவ்வாறுநல்கப்
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தலிங்கு
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடாக்ஷமும்பெறுவேனென்றான்.

இ-ள். தமியேன் செய்தவப்பயனோஅல்லது ஸ்ரீ அருணாசலேசர்வாழும் இவ்வருணையம்பதியில் எளியேனாற்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணியமோ பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின் பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமாகிய உபயசரணகமலங்கள் வருந்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருள்சுரந்தவிதியாதோ அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையா யடியேன்நடத்திக் கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீர் கருணாகடாட்சத்திலுந் தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன் எ-று. ௯௭

மன்னகேளரசி நீதிமார்க்கமும்நீடுவாழி
உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவமுருவில்மாரன்
பன்னுமைங்கணையாலின்று படுத்திடுந்துயரைமாற்றக்
கன்னியைநல்கிற்கீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

இ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே? உன் அரசும் செங்கோன்முறைமையும் நீடூழிகாலம்வாழி இப்

போது உன்னையாம் வேண்டிவந்த காரணம் யாதெனில் உருவிலியாகிய மன்மதனுலெய்யும் முல்லை அசோகு நீலோற்பலம் மாம்பூ தாமரை மலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயாம் படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக் கிட்டும்படி செய்வையேயானல் உன்கீர்த்தி எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம் எ-று. ஙஅ

இதைவிடதேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்க்தையராரே ரசேகேளதுமாதொல்லை
வதைசெயுங்காமநோயை மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு.

இ-ள். இவ்வாறு பரமாதரை இச்சித்துத்திரிவதைப் பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படி சிறப்போங்கிய மணஞ்செய்து வைக்கின்றேனென்று மிகுபத்தியும் பரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையையறிந்த சங்கமராகியசிவபெருமான் சொல்லுகின்றார் அரசனே இப்போது நீசொல்லியவார்த்தை கொடியதுன்பத்திற்கிடமாயும் சுடர்முன்மெழுகுபோல் மனம் ஒருங்கு படுத்தாமல் பலவிதகோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும் அதுவல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தினால் நாவறட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும், அவுடதம் விலைமின்னார்களுக்குக் கைவல்லியப் பட்டதேயன்றி இதரமான மாதரறியார்கள் ஆதலால் அவரால் என்பிணியை மாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் கூறினார் எ-று. ஙகூ

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போத நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க
ளிட்டத்தின்படியான் செய்வேனென்றிறைகாவலோரை
விட்டனன்விரைவிற்சீரார் வேசையாமொருமின்னாளை
இட்டமாயழைமினென்ன வேகினர்வாய்வின்மிக்கோர்

இ-ள். இல்வாழ்க்கையைக் கடந்து சதாநிட்டைசெய்யுந்தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்கும் மகிமைபொருந்திய சங்கமரே! உமது கருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள காவற்காரரை அழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ள ஓர் மாதை அழைத்துவாருங்களென்று விடைதரக் காற்றினும் அதிவேகமாய் நடக்குங் காவலாட்கள் சென்றார்கள் எ-று. சo

சென்றுவேசையர்கள்வாழுந் தெருமனைதோறும்புக்கு
நின்றங்குநோக்குங்காலை ஞேயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்றன் குழுமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந்துரைப்பதானார்.

இ-ள். அரசன் ஆக்கினையைப்பெற்றுச் சென்றதூதர்கள் அழகிய விலைமாதர்கள் வாழும்வீதிகளில் மனைகள்தோறும் புகுந்து புகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒருவீடாகிலும் நீங்காமல் சுரலயதாளத்தோடு கந்தபரதநாட்டியங்கள் வீணைகான சங்கீதமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடிய சிவனடியார்கள் வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமது அரசனிடம் வந்து கூறினார்கள் எ-று. சக

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அம்மொழியோர்ந்த மன்னவன் வெருண்டேயமைச்சரை நோக்கியேபுகல்வா, னம்மொழி பிறழ்வதரன்றிருச்செயலோ நாம்செய்த பூசையின்குறையோ, செம்மொழியார்ந்த சங்கமர்கேட்ட தெரிவையர்கிடைப்பது மரிதென், றிம்மொழியவர்மு னிசைப்பதுமுறையோ வென்னவுமமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக் கேட்ட அரசன்கோபித்துத் தன் மந்திரிமார்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக்குரைத்தமொழி பிரண்டுபோவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசன் திருவுளச்செயலோ அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின் குறைவோ, என்செய்வேன் கெவ்விய சொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர் நம்மை நாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் நாம்புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராசனைப் பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள் எ-று சஉ

சிந்தையிற்கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ் செல்வனே பேதையாமென்று, விந்தைகொள்வேசை மாதினைக் கொணர்வோம் வியாகுலம் விடுமெனவவர்வாழ், சந்தைகொள் வீதியடர்ந்தவர் மனையிற்றங்கிய கோலமு நோக்கிப், பந்துநேர்முலைமேற்கந்தமு மணிந்தபரத்தையர் கெடுத்துரைப்பாரால்.

இ-ள். மனத்திற் கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே! கடையர்களாகிய யாங்கள்சென்று அடியவர் எண்ணியவண்ணம் அதிரூபலா

வண்யமுள்ள கணிகைமாதைக் கொண்டுவருவோம் தங்கள் துன்ப மொழியு மென்றுசொல்லி அவர்வாழும்பேட்டையாகி வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற்புகுந்து பார்க்கையில் எங்குஞ் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப் பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகிய தனங்களின் மீது சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் எ-று. ௪௩

மையுலாம்விழிநேர் மாதர்கணெருங்கிவாழுமிவ் வீதியிலொருத்தி
மெய்யுலாமரசைநாடிய பெரியோர்விரகதைத் தணித்திடுவாரேல்
கையுலாங்கடகப்பணிமணிவட்டமுங் கலித்திடுசதங்கையுமணிந்து
நெய்யுலாந்தயிர்பாலறுசுவையன்ன நிரந்தரமுண்டுவாழ்குவரே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசம்பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கள் கூட்டமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வீதியில் யாரானாலும் ஒருமாது உண்மைவிளங்கும் எங்களிறைவனை நாடிவந்த சங்கமர்வெவ்விய காமநோயைத் தணிப்பாரேயானால் அவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைந்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைக்கொடுக்கும் பாதச்சதங்கை முதலிய நூபுரங்களை அணிவதல்லாமலும் நெய்பால்தயிர் அறுசுவை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதும் குறைவின்றி வாழ்வார்கள் எ-று. ௪௪

இன்னவாறமைச்ச ருரைக்கவும் மின்னாரிறைஞ்சியே யாங்களெல்லோரும், முன்னுபுவடியாரிடம் பொருளிரவு முழுமையுமிருந்திடப் பெற்றோம், தன்னுமிவ்விரவு கழிந்தபின் நீவிர் சொற்றது போலவாமமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்து மன்னனுக்கதனைச் சாற்றவுமாங்கவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்த மொழியைக்கேட்ட பின்னலைப் போற்றுவளும் இடையினையுடைய அக்கணிகைமாதர்கள் எதிர்வந்து நின்று பணிந்து பலவாறுகத்துதித்து நாங்கள் யாவரும் இன்று பகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலேருடைய மெய்த்தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிட மின்றிரவு விடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய்ப் பொன்னைப்பற்றிக்கொண்டோமாதலால் இந்நாள் செல்லுமானால் தேவரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கி அரசனிடம் வந்துரைக்க அப்போது கூறுவான் வல்லாளமகாராசன் எ-று. ௪௫

அற்பமிது நமக்கரிதா யிருப்பதென்கொ லந்தோவென்றயர்வுற்றுங்கு, பற்பலவாய்சிந்தைதனி லேக்கமுற்றீதிதையருளும் பான்மைதானோ, தற்பரனைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்த வண்ணந்தருவேனென்று, விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக் கணிகையர்பால் மேவினனால்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக் கிடைப்பது துற்பலமாகவிருக்கும் காரணம்யாது, ஐயோவென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின் பலவிதமாய் சினத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல்தானோ ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தருளி வந்தசங்கமர் எண்ணிய வண்ணந்தருவேனென் றெழுந்து வில்லிலேந்தி யொளிரும் வல்லாளமகாராசன் மிகவும் தீவிரமாய் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதிக்குச் சென்றான் எ-று. ௪௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வந்தவரெனக்கேட்டாலும் வருந்துதுமெனப்பதாகை
அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாய்க்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதிலும் கொடுக்கிறோமென்று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்து பறக்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும்நாட்களில் இன்று விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மை நாடிவந்த அழகிய சங்கமருக்கு உமதுநோயை யகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறாது ஆசையோடுங் காப்பாற்றிய கணிகைக்கு என் அரசுக்குரிய இப்பதியை யளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாளமகாராசன் எ-று ௪௭

கரிபரியுடனும்வேண்டுங் கனகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொரிகியசிவிகையீவேன் றொல்லுலகாள்வதற்கிங்
கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்த்தாற் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

இ-ள். யானை குதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந்தருவேன், இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்காரஞ்செய்த பல்லக்குங் கொடுப்பேன் இப்பூமண்டலமுழுமையும் ஆளநினைத்தபோதிலும் என்செங்கோலைக் கொடுத்தாளும்படி செய்து அவர்கட்குயான் பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்று நாடிவந்த சங்க

மாது காமநோயைத் தணித்தால் என்னைப்பெற்ற அன்னையுமாவார்களென்று அரசர்க்கரசனாகிய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான் எ-று.

உலகினில்வருஞ்சுகத்து ளுயர்சுகமிஃதேயென்று
கலையுணர்முனிவராருங் கழறுவராதலானக்
தலமதிலுற்றசெய்ப சங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலு மீகுவேன்வருவீர்மின்காள்.

இ-ள். கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லாம் மேலாகியதும் மானார் விழியினையுடைய பெண்களின் கல்வித்தொழிலில்வரும் இன்பமேயதிகமென்று வேதமுணர்ந்த முனிவர்களும் கூறியிருக்கின்றார்கள் ஆதலால் நமது பதியைநாடிவந்த மேன்மை பொருந்திய சங்கமரை வருத்தும் விரகவேதனையை இன்று மாற்றினவர்களுக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத் தானமாகக் கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர்கணிகை மாதர்களேயென்று கூறினான் வல்லாளமகாராசன் எ-று. ௪௯

ஆதரவாகத்தங்க ளாணையின்படியேயாங்கள்
ஏதமிலடியர்தம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
காதவென்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

இ-ள் அரசன் சொன்ன மொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள் தேவரீர் ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்று குற்றமற்ற பரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும் பொருட்டு பொருள் பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே யாங்களென் செய்வோமென்று அடிபணிந் துரைத்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமகாராசன் நாணமுற்றவனாய்கீர்த்தி பொருந்திய தன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தான் எ-று. ௫௦

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்ற மன்னன்மதிவதனமாறி யிருப்பதனை மங்கையர்களிசைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியரு மிளையளாகும் வண்மைமிகு சல்லமாதேவியாரும், தொல்லுலகைப் புரக்கவல்ல எங்கள்கோவே துன்பமுற்ற காரணமென் னவற்றைநீவிர், சொல்லுமென வடிபணிந்து வினவவாங்கு தூயநெறி யோனவருங் கிதுசொல்வானால்.

இ-ள். அரண்மனை வந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலனத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்ட அவன் தேவிமார்களில் மல்லமாதேவியும் மிகுவண்மைபொருந்திய இளையாளாகிய சல்லமாதேவியும் நெருங்கி வந்து நெடியகடல் சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடை நிழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள் காதலனே! எந்நாளுமில்லாது இன்று மனத்திற் றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்ன? அதனைத் தேவரீர் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க, அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராசன் மங்கையர்களுக்கு நடந்த செய்தியைக் கூறுவான். எ-று. ௫௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மாதை ரின்பத்திலிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர்நம்மைநாடி விலவியபடிக்கிசைந்திடும்
மன்றதில்விலைமின்னார்கள் வாய்ப்பதுமரிதானேந்தே
னென்றவர்வாய்மைகேட்ட வெழின்மனையாருஞ்சொல்வார்.

இ-ள், இன்று ஓர்பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையுடையமடந்தையர்கள் மயக்கத்தின்மேல் மனம்வைத்து நெற்றிபொருந்திய நம்பதியைச்சேர்ந்து நம்மைவினவிய வண்ணமிசைந்து இவ்வருணைமாநகர் முழுமையும் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதியெங்கணுந் தேடியும் கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன் நான் கொண்டிருந்தவைராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன் என்செய்வேன் அடியவருக் குரைத்தமொழி தப்பிப்போகிறதேயெனக்கூறித் துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள் எ-று. ௫௨

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விரகமுற்றவடியவர்க்கு வாக்களித்தவேந்தேநின் மனம் யாதோ வறிகிலேம்யாம், இருவர்களிற்சிறியவளாமென்னையன்னோற் கிசைத்திடவுங்கருத்துளதே லிசைவேனென்றாள், திருவளரு மன்னனகமகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையேயடிவரோ டுரையிற்சேர்ந்து, உருவிலியாற்படுந்துயர மொழிப்பாயென்று உத்தமனும் பெரியவருக் குரைத்திட்டானால்.

இ-ள். விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்நோயைத்தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குதத்தஞ்செய்த எங்களரசே! தங்களுடைய கருத்துளத்தன்மையதோ சிறியேங்களறியோம்; ஆதலால் எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க் கிசையச்செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமானால் தேவரீர் எண்ணங்குறைவுபடாமலவ்விதமே நடக்கிறேனென்று கூறியபோது, இலட்சுமிநடாட்

சம்பொருந்திய வல்லாளமகாராசன் மனமகிழ்ந்து தன் மங்கையைப் பார்த்து பெண்கள் நாயகமே! என்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்மணிகளே! நம்மை நாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற்சேர்ந்து மன்மதனாற்படுந் துன்பத்தைப் போக்குவாயென்றுசொல்லி விடைகொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகுணத்தை யுடையவனாகிய மன்னன் பெரியவரிடஞ்சென்று தேவரீர் கருத்தின்படி யமைத்தேன் அங்கீகரித்துக் கொள்ளுமென்று மிகுபத்தியோடுங் கூறினான் எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அக்கணநன்னீராடி யழகுறவனையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்லியாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கலினெருங்கியந்தப் பரமனைப்பார்க்குங்காலி
லக்கணிமெய்யனங்கே யரியயோகத்திலுற்றான்.

இ-ள். இராஜபத்தினியான சல்லமாதேவி உடனேமஞ்சனமாடி ஆடையாபரணமணிந்து சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்து பஞ்சகச்சாபவர்க்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட் பிரவேசித்து இந்திரநீல மரகதங்களா லமைந்தொளிருமஞ்சத்தில் அம்சதூளிகா சயனத்தின்மீதாரோகணித்துக்கொண்டிருக்கும் அடியவர்பக்கலி னின்றுநாணி இன்னோசையைத்தரும் வீணையைமீட்டிக் கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ் சென்றபின்பு பெரியவர்சித்திரப்பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உருத்திராட்சமாலிகா பரணமணிந்து விளங்கும் மெய்யினையுடைய பெரியவர் யோகநித்திரையி லிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி எ-று. ருச

பின்னுமம்மங்கையந்தப் பெரியவர்மகிழவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தநீரெடுத்துத்தூவி
நன்னயத்துடனேநிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையுநோக்காதாலுந் தயங்கியங்குரைப்பதானாள்.

இ-ள். பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வாசி அங்ஙனம் யோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாக நினைந்து பிரகாசம்பொருந்திய மஞ்சத்தின்மேலிருக்கும் அவர்மீது சுகந்தமுறவும் பனிநீரை யெடுத்துத் தெளித்தும் நன்னயத்தோடுநின்றும் கண்விழியாமலும் தன்னையும் நோக்காமலு மிருப்பதையுணர்ந்ததேவி சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள் எ-று. ருரு

வேந்தனுமுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
ஏந்தலேயென்றிறைஞ்சி யெழிலுறுமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமனானோர்
ஏந்தவுங்குழந்தையாகி யின்புறவழுவதானார்.

இ-ள். அரசர்க்கரசனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை விருதாவாவது தருமமோ! ஐயோ கடவுளேயென்று தொழுது அழகுலாவும்மாது அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மேல் மெதுவாய்சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ் செய்கையில் ஸ்ரீகயிலாயபதியாகிய சிவபிரான் எந்துங் குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்கு களிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாக செங்குமுதம்போன்ற அழகிய வாயைத்திறந்து அழவாரம்பித்தார் எ-று. ருசு

அரனொருகுழவியாகி யலறியேயழும்போதங்கே
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப் பார்த்திபன்விரைவில்வந்து
கரமதிலெடுத்தணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமறைந்திட்டானால்.

இ-ள். ஸ்ரீகயிலாயபதியாகியபரமசிவம்குழந்தைவடிவாய் அலறியழுகின்ற செயலறிந்த அரசன் இது ஆண்டவன் திருவிளையாடலென்று உணர்ந்து மிகத்தீவிரமாயங்குசேர்ந்துதாமரைமலர்போன்ற இருகரங்களாலெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிக்க காதலோடும் பேரானந்தங் கொண்டிருக்கையில் ஜகதீசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார் எ-று. ருஎ

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஐயனேநினது திருவுளச்செயலை யறிவமோவறிவிலோம் யாங்கண், மெய்யனே கண்கள் மூன்றுடையானே வேதனே வேதநாயகனே, துய்யனே யெம்மைச் சோதனை செய்வா சுதனெனத் தோன்றியேமறைந்தீர், செய்ய்னேயெங்கட் கென்விதியென்று தேவியோடரசனுமெலிந்தான்.

இ-ள். ஐயனே! நின்கருத்தை யறியில்லாதநாங்களறியவல்லோமோ, மெய்மையானவனே! கண்கள் மூன்றுடையானே! வேதசொரூபியே! வேதநாயகனே! பரிசுத்தனே! எங்களைச் சோதனை செய்யவேண்டாம், குழந்தை வடிவங்கொண்டு மறைந்தாயே, நடுவுநிலைமையானவனே! எங்களுக்கென்ன கட்டளையென்று தேவியோடரசனும் உள்ளம்மெலிந்தான் எ-று. ருஅ

கொற்றவனிவ்வா றுளமெலிந்தாங்குநோவெனக்கதறுமக்காலை, நற்றவத்தோர்க டுதிசெயுமீச னுமையுடன் விடைமேறிச், சுற்றிலுங்கணங்கள்சூழ்ந்திடவிதிமால் தொடரவு மருணையம்பதிவாழ், வெற்றிகொ ளிறைக்குத் தரிசன முதவ விரகுடன் பணிந்தவன்றுதிப்பான்.

இ-ள். அரசன் இவ்வகையாய் மனம்வெதும்பிக் கோவென்றா வாய்விட்டலறி நிற்கையில் மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள் போற்றிப் பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் விடையேறி அநேக சிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும், பிரமனும் விட்டுணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாள மகாராசனுக்கு தரிசனந் தந்தமாத்திரத்தில் ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிரத்தில் இருகரங்களையுங் கூப்பித்துதித்தான் எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியரைக்காக்கவல்ல
சோதியேசரணங்கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுண்டப்
பாதிமதிநதியணிந்த பரமனேதமியேற்குற்ற
நீதியைத்தாங்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

இ-ள். ஆதிநாயகனாகிய தேவேசரணம், உலகில் அடியார்களைச் சோதித்தாட்கொள்ளும் பூரணனேசரணம், அருட்பெருஞ்சுடரே சரணம், கங்கையையும் சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன்போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற்றரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோல் விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர்புதல்வனைக் கடாட்சித்தருள வேண்டுமென்று தொழுதான் எ-று. ௬௦

சுந்தரமன்னாகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானம்
அந்தத்தினுமுனக்கே யறைவிதிமுடிப்போமென்றும்
சந்திரசேகரனார்வாழ்த்திச் சார்ந்தனர்கயிலைபின்னர்ப்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டுவாழ்ந்தான்.

இ-ள். அழகுலாவுங் கீர்த்திபொருந்திய அரசே! யாமே உனக்குப் பிள்ளையாய்த் தோன்றினபடியால், அந்தியகாலத்தில் வேதவிதியிற் கூறுஞ்சடங்குகளைச் செய்து வருவோமென்று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்துதல்கூறித் தேவகணங்களுடன் கயிலாயகிரியைச்சேர்ந்தபின்பு மிகுந்த ஆவலோடும்வல்லாள மகாராசன் அருணையம்பதியை ஆண்டுவாழ்ந்துவந்தான் எ-று. ௬௧

ஏழாவது,

வல்லாளமகாராஜன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௧.

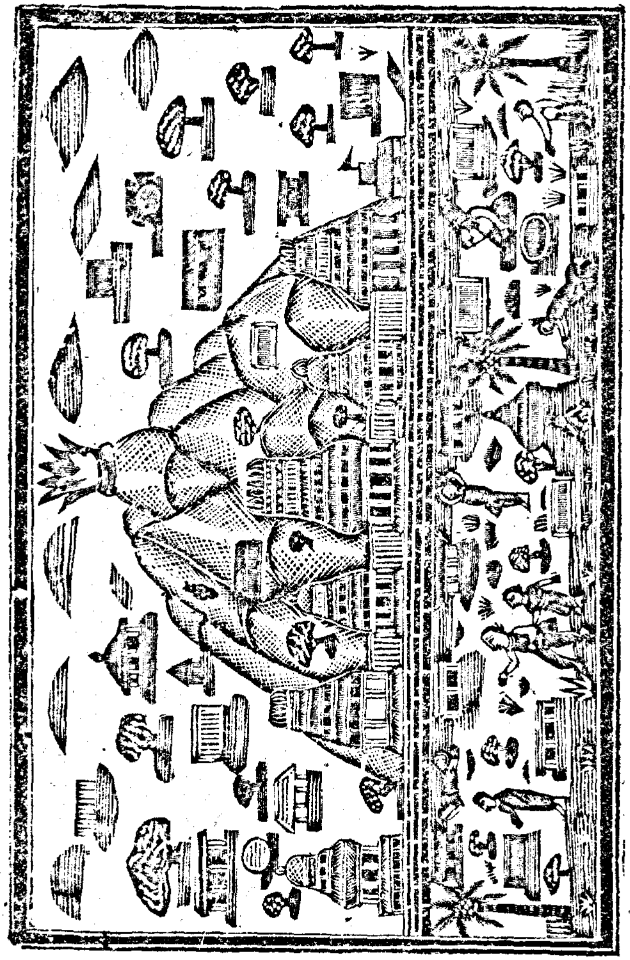

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையிருபதம் போற்றித் திரையான்முத்தந், தருமலையுமொருமலையுந் தொலைத்தமலைக் கிழவனிருசரணம்போற்றிப், பொருமலையு மிரங்கலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற் பொருப்பாய் நின்றென், கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுங் கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

இ-ள் யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் இரண்டு பாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக் கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னு மலையையும் அடக்கிய சுப்பிரமணியர் பாதத்தை வணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்வையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாக நின்று என்னுடைய பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகத நிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனத்திற்சேர்ப்பாம் எ-று.

கலிவிருத்தம்.

தேக்குமன்பிற் சிவபுராணந்தனி
லேங்குருத்திர சங்கிதையோதினன்
பாங்குலிங்க புராணப்பரப்பினு
மீங்கறிந்த படியுமியம்புவேன்.

இ-ள். பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திர சங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய இலிங்க புராணப்பரப்பிலே நானறிந்த தன்மையுஞ் சொல்லுவேன் எ-று.

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதம்வல்ல வியாசனுக்கீந்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீந்தனன்.

இ-ள். ஆதியிலே பிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்ல, சனகர்வேதவியாசருக்குச் சொல்ல, வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச் சொல்லினர், சூதரும் குற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச்சொல்லினர். ()

வன்னிமாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னதாதலி னங்கதொழிந்தனன்
பின்னருள்ள கதைசில்பேசுவாம்.

இ-ள். அக்கினிமலை தோன்றியதும், பெருமையமைந்த மலைப்பெண்ணான பார்வதிசுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதுமுதலியதும் முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதை நீக்கிப் பின்னுண்டாகிய சில சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோம் எ-று. ௩

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களும்
வாய்த்தவெற்பின் வலமுமிலிங்கமும்
மேய்த்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

இ-ள். தீர்த்தங்கள் மகிமையும், அதிற்செய்யப்பட்ட தருமங்களும், கிரிப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்கமகத்துவமும் சுவாமியைவணங்காதவாடையு மிகழ்ச்சியும் அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப் பார்த்தும் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும். எ-று. ௪

பந்தமாயறி யாதுசெய்பாவமுஞ்
சிந்தையார வறிந்துசெய்தீமையும்
முந்தையோர்க ளொழித்தமுறைமையு
மெந்தைநான்மகிழ்வு மியம்புவேன்.

இ-ள். பந்தவசமாயறியாமற்செய்தபாவமும், மனதார அறிந்து செய்த பாவமும், முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படி வந்த பாவத்

தை தவிர்த்துக்கொண்ட முறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழு பூனையின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன் எ-று. ௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விருப்பில்கோதமனரீசன் றிருமுனேவேள்விநாட்டத்
திருப்பொலிசடையோன்றன்னாற் செனித்திடுமறையோனங்கு
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுதித்தனனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனப்புகழ்ந்துசொன்னான்.

இ-ள். உலகத்தில் ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமி சந்நிதி முன் வேள்வியொன்று செய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகு பொருந்திய சடையையுடைய அந்தச்சுவாமி கிருபையால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவப்பிராமணன் அந்தயாகத்தில் *அக்கினிசொரூபம்போலப் பிறந்தான்; அவனைப்பார்த்துக் கிரிரூபமாக விளங்கிய அருணாசலேசரைப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ் சொன்னார் எ-று. ௬

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையங்குழலேழ்மின்னா ருதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்டு நகாமுஞ்சிறப்புச்செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் ஏழுதருப்பையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள், அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டியஞ் செய்து வாருங்களென்றார், அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள்பலவுண்டாகி நகரைச்சிறப்புச் செய்தார் எ-று. ௭

மந்திரம்பரவும்வன்னி மலைதனக்கடுத்தகீழ்பா
லிந்திரதடமுண்டாக்க விந்திரன்முதலேகண்ட
தந்தரத்தமர்தாமு மதிற்றினமூழ்கலாலே
சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குமைந்தருவின்மாலை.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத்திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு, இது இந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது, தேவலோகத்திலுள்ள

* அக்கினிசொரூபம்போல் பிறந்தான் என்கிறமொழியை கௌதமபுராணத்தில் தெரிந்துகொள்ளவும்.

வர்கள் அதில் நித்தியம் முழுகுதலால் சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகப்புட்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும் எ-று.

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிந்திடிற்பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்றா லதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைசலம் ஆசமனஞ்செய்தால்கோடிபிரம்மஹத்திதோஷம் போமென்றால் தன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ! இந்திரன் முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான் எ-று. ௧௦

அங்கதன்பெயராந்தீர்த்த மருணைமால்வரைதன்கீழ்பாற்
பொங்கியதனின்மீனத் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கிற்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த் திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்மையான மீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகிய வாயையுமுடைய மாதர்களால் வந்து பொருந்திய பாவமுந்தீரும், தருமமும் தவமுஞ்சேரும் எ-று. ௧௧

வன்னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்காதல்
றுன்னியமடந்தைமாரை விரும்பத்தன்சுவாகையந்தப்
பன்னியர்வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னைத்தான்கண்டவந்தத் தடத்தினிற்படிந்துசாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினிதேவன் முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த எழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிமார்களைவிரும்ப அதைத்தன் பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவி யறிந்து அந்தமாதர் வடிவத்தைத் தானெடுக்கப் புணர்ந்துமேலே வினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான் எ-று. ௧௨

தென்றிசைத்தருமதீர்த்த முளத்திற்செறிந்துமூழ்கிற்
பொன்றிகழ்வடிவமாகு முடம்பிணிபொடிபட்டோடும்
வென்றியிற்காலன்முன்னாள் விதிப்படைதொடாமேனி
குன்றியசாபந்தீர்த்தா னதனிடைக்குளித்துமாதோ.

இ-ள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் அடைந்துமூழ்கில் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமனது ஆயுதந் தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை எமன் அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான் எ-று. ௧௩

நீங்களிருநிருதிதீர்த்த முளதுமோனிருதிகோணத்
தாங்கதின்முழுகினோருக் கரும்பகையனைத்துந்தீரும்
ஓங்குமத்தடத்தின்முன்னே யுருகியேநிருதிமூழ்கி
வீங்கியகனற்கட்பேழ்வா யலகையின்விசயம்பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந் தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதி நெருப்பு நிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான் எ-று. ௧௪

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன்பானுநன்றாம்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகுமவ்விடத்தில்வாயு
திசைதனிற்பவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத்திக்கில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்று ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக் கொடுக்கும்முன்' அந்த ஒன்பது பேரும் அதில்மூழ்கி தங்களிஷ்டசித்தியடைந்தனர் அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு வாயுதிக்கில் வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும் எ-று. ௧௫

வடதிசைகுபேரதீர்த்த முழுகினோர்வறுமைபோமத்
தடமதிற்குணபாலீசன் மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்மூழ்கிற் புலைபிறக்கடையரேனு
மடைவுடன்வருணனொன்றி லதிகமாயானைச்சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக்கிழக்கு ஈசானியத்திக்கிலே அசுவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது, அதில்முழுகினால் நீசரைப்பார்க்கிலும் இழிந்தவனாயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள் எ-று. ௧௬

அந்தடத்திற்றென்பா லகத்தியத்தடமுண்டங்கே
மூந்தியகன்னிமாதம் மூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்தரவதனங்கண்டார் தமிழ்க்கவிராசராவர்
செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

இ-ள் முன்தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்காக அகத்தியதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகி ஒருகைஜலம் உட்கொண்டபேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள், இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்தில் சேர்ந்திருப்பார்கள் எ-று. ௧௭

தனபதிதடத்தைச்சேர வதிட்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவரைப்பசியின்மூழ்கி முனிவரிற்றலைமைப்பெற்று
ரனையதின்மூழ்கினோர்கட் கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்கும்பாவக் கடலதுங்கடப்பரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வசிட்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில்வசிஷ்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையாயிருக்கப் பெற்றார், அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாத்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும், பாவமாகிய கடலையுங் கடப்பார்கள்.

கங்கைவேற்குமரனானை முகத்தவன்கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்கன்னி மதியமெண்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குடைதடம்பலவுஞ்சூழு
மங்கதோர்தடக்கின்மேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

இ-ள். கங்கை வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியர் விக்கினேசுரர் பார்வதி வயிரவர் சூரியன் சந்திரன் சத்தகன்னிகள் அஷடவசுக்கள் சரஸ்வதி மற்றுமுள்ளதேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களும் சொல்ல அறிதாம் எ-று. ௧௯

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனாகத்திற்சேர்ந்தா
ணருமதைபாவஞ்சோண நன்னதிதென்பாற்றோன்றுஞ்
சுரந்தியமுனைபொன்னி படிந்துதந்துயரந்தீர்ந்தார்.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதி என்று ஒருநதி, அருணாசலத்திற்கு வடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு அதில் இலட்சுமி முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள். நர்மதாநதி

வணங்கப்பட்ட ஒருநதி, அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை, யமுனை, காவேரிமுதலிய நதிகளில் முழுகித்தங்கள் துன்பம் போக்கிக்கொண்டார்கள் எ-று. ௨0

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையிற்பொங்கும்
நண்ணியபுண்ணியாற்றா றென்றுபேர்நகரந்தானும்
எண்ணியநதியின்மூழ்கி யீழனென்ராசன்றீங்காம்
பெண்ணியல்வடிவந்தீர்ந்தான் வடிவமும்பேறுபெற்றான்.

இ-ள். தெய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையில் மேற்பக்கத்தில் புண்ணியநதியென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றூர் என்று ஒருநகரமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழனென்கிற அரசன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவை அந்நதியில் முழுகித்தீர்த்து நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான் எ-று. ௨௧

திருந்துசேயாறுமுன்சொற் றிருநதியவடபாற்றோன்றும்
பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வே ளமைத்தவப்புனிதநீரி
லருந்திகழயிலோன்மூழ்கி யசுரரைத்தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமரசேனாபதி யெனும்வரமும்பெற்றான்.

இ-ள். அழகியசேயாறு என்னும்நதி முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடபக்கத்திலிருக்கும் அதுமுன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தமைத்த தீர்த்தம் அதில்மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அச்சுப்பிரமணியரேமுழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானம்செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேரும்பெற்றார் எ-று. ௨௨

நிருத்தராலயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதுநித்தங்
கருத்தினால்நினைத்தால் தெய்வக்கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர்பலருமாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரெவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதைத்தினந்தோறும் தன்மனத்திலே நினைத்தால் கங்கையில்முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேகருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனரூட்ராய் எல்லாத்தேவர்களினும் மேன்மைபெற்றார்கள் எ-று. ௨௩

சக்கரதீர்த்தமர்தத்தடத்தினிற் குணபாற்றோன்றும்
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரைவலமாய்வந்தோர் முருகினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரம்விட்டீசன் றுணைப்பதம்பெறுவான்றே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்த மென்றொருதீர்த்தம், முன்சொன்ன தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிறம் போன்ற விஷ்ணுருவாக அவதாரத்தில் முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும் அத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதில் முழுகினவர்களும், அந்நீரை உட்கொண்டவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தினின்று நீங்கிச் சிவபிரானது இரண்டு பாதங்களையும் இடமாகப்பெறுவார்கள் ஏ-று.

காயகனமருங்கோயின் மருங்கினிரளினக்கோயிற்
றாயவன்பெயராந்தீர்த்தந் தீபவன்றிசையிற்றுன்றுறுங்
காயமத்தடத்திற்றோய்ந்தார் பிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததீவினையுந்தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணாசலேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதில் முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில் முழுகார்கள், ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்த தீவினையுந் தீர்ப்பார்கள் ஏ-று. ௨௫

அத்தடமுழுகிச்செம்பொன் னணுவளவளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவியெலாந்தனத்தினாலு
முத்தணிமணியினாலு நிறைத்ததுமுழுதுமீசன்
பத்தர்பாலளிக்குமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம் ஒரு அணுவளவுகொடுப்பாரானால் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியெல்லாம் சொர்னத்தினாலும் நவரத்தினத்தினாலும் நிறைத்து அவைகளையெல்லாம், சுவாமியினுடைய பத்தரிடத்திற்கொடுக்கும் பலனினுமதிகமாகும் ஏ-று.

தேனகுதடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானீந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ்செம்பொற் சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதூய கவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மான்பதத்திருப்பரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்திய புட்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளையானைகள்சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ன விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை அரம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவரிவீசப்போய் அப்பசுவின்மயிர் ஒன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் ஏ-று. ௨௭

காலமேய்தனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனீல னெருங்கியவிமானத்தேறிச்

சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரமபதத்திருப்பரன்றே

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலேமுழுகிக் கருப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமபதத்திலிருப்பார்கள். ஏ-று. ௨௮

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்தின்
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்குழாங்கொண்டேத்த
வள்ளாலர்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடைசெருப்புத்தந்தோ
ரெள்ளரும்பரிமாவீந்தோ ரிந்திரபதத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத் தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளை ரிஷபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினாலலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமிபாதத்தில் சேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையும் வெயிலுக்குப் பாதரட்சையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரை கொடுத்தவர் இந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள். ஏ-று. ௨௯

கன்னியெத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியருலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின்
மின்றிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பினநுகர்ந்துதேவர்
சென்னியாலவணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தக் கரையிலே கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தேவலோகந்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துத்தேவர்கள் தலையாலேவணங்க அதன்பின் சிவபதியிற்சேர்வார்கள். ஏ-று. ௩௦

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசிமீதோ ரவிழ்ப்பலன்றனக்குநேரா
தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவருக்குதவுமன்னஞ்
சத்தியவருணைநாட்டி னவிழ்ப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்

பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கும் ஒவ்வாது, அப்படிப்பட்ட காசியிலனேகக்கோடி தவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத்தலத்தில்படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது எ-று. கக

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிற்றங்கள் கிளையுடன்செருக்கிவாழ்வார்
மாவிடையாற்குவிட்டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

இ-ள். பசுவின் குளப்படியளவு பூமி பிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு களித்து வாழ்வார்கள். சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டுசிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று. கஉ

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்கள்கண்டோர் குலிசனார்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விளக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையினடுவிற்பாந்தண் மெத்தையிற்றுயில்வான்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலைவைத்தவர்களும், நந்தவனம்வைத்தவர்களும், கிணறுகள், மணற்குன்று பொருந்திய குளங்கள்வெட்டினவர்களும் இந்திரபதவியடைவார்கள், ஆலயத்திலுள்ள பள்ளம்நிறைவிமெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும், அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த்திருப்பாற்கடல் மத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்வார்கள், எ-று. கங

மகிழ்ப்புனலரிதாகாளின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தார்
செழிக்குமேற்பதவிதன்னிற் றேவருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கமாவுரியரன்பர்க் கனிகலைபுனைவித்தோரே
ரிழைக்கொருகர்பகால மிறைபதத்திருப்பரன்றே.

இ-ள். நீரரிதாகிய கோடைக்காலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் செழிப்பான மேலாகியபதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி வாழ்வார்கள் யானையுரிபோர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒரு இழைக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள் எ-று. கச

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகட்கோர்கற்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டி லிருப்பர்வேறிறந்தபேர்க்கும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினாலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரேலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற எருதுகளுக்கு ஒரு கற்பகாலம் கெடுதலில்லாமல் மோக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள், பின்னும் வேறுவிதமாயிறந்தவர்கட்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம் அத்தலத்தில் செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாரும் கதியிற்சேருவார் எ-று. கரு

காகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவரும்போதி
லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்தினூடே
ஓகையானமதுகோயில் விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனார்வாழும் பதியினைப்பரமனீந்தான்.

இ-ள். ஒரு காக்கை அத்தலத்துக் கோயிற்பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற் கிரகிக்கும்போது தன்னுடைய சிறகுகளால் கீழேயடித்தது அதைச்சுவாமி பார்த்து ஆலயத்தில் பிரியத்தினால் நம்முடைய கோயிலை விளக்கினதென்று நினைத்து இந்திரன்வாழ்கிற தேவலோகத்தைக் காக்கைக்குக் கொடுத்தருளினார் எ-று.

மூடிகமொன்றுகோயின் மூழையினைக்கிளறும்போது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கநாட்ட
வாடியபெருமான்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடியர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீந்தார்.

இ-ள். ஒரு பெருச்சாளி கோயிலில் வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச் சந்நிதியிலே விளக்குப்போலக் காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமி நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோகபதவியைக் கொடுத்தார் எ-று. கஎ

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலைபீடத்தூநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனுக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலந்தபின்னெடியமாய வுலகினையுதவினானே.

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயினூலாலேபின்னலிட இதுவஸ்திரஞ்செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை அரசனாகப்பிறப்பித்து நல்ல ஞானத்தைக்கொடுத்து தேகவியோகமானபிறகு விட்டுணுலோகம் கொடுத்தார் எ-று. ௩௮

வேறு.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமென நினைத்தவிடத்தில் வைத்தோனொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவ னென்னவேற்றுமையகன்ற பதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தனனான்மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்து வைத்ததனாலவன் மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்துசிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கின்ற சாரூப்பியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம் இதுவென்றுதாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தான் நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்ன பிரமன் எ-று. ௩௯

எட்டாவது,

திர்த்தச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௫௦.

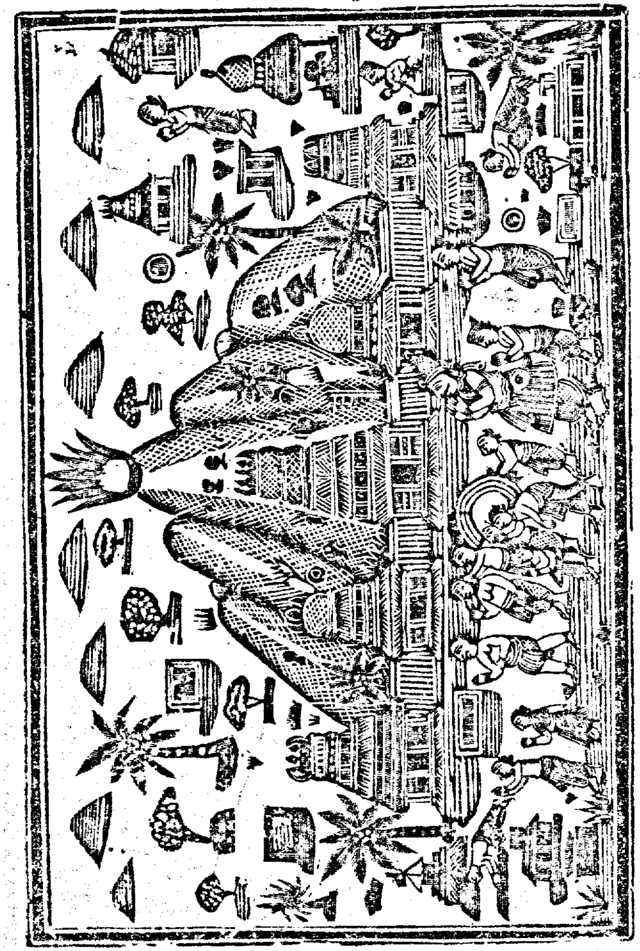

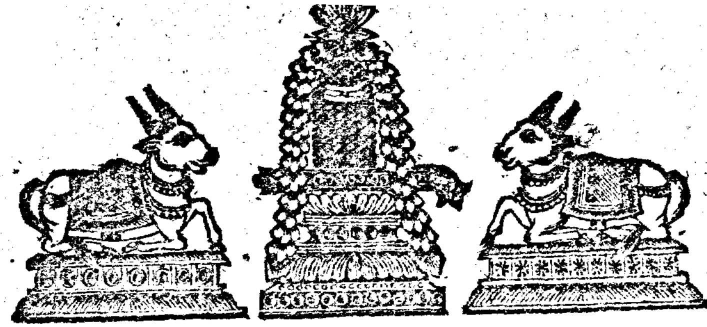

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலர்த் தடங்களதுபெருமையினாற் களித்தேனந்த, வனகமலைவலம்புரியுஞ் செயலினையுந் தெரியவுரைத் தருள்வாயென்று, சனகமுனி யெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்து கிரணக் கோலிற், றினகரனார்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற் கடவுளிவைசெப்பலானான்.

இ-ள். மேலான பிரமனே! பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய தாமரைப்புட்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாபரகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருளிச்செய்யென்று சனகரிஷியெழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனம் சந்தோஷித்துச் சூரியன் தன்கிரணமாகிய திறவுகோலாலேதிறந்து மூடுந்தாமரைமலராகிய கோயிலில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரமன் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. க

கற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தவரு மதின்பெருமை காணமாட்டார், அற்பதவம்புரிந்தவருக் கருணைகிரிவலத்தினல மறியலாமோ, சிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும் விருப்புடையா னெனவுனக்குச் செப்பாநின்றே, னற்புதமிக்கதையமுதைச் செவிவழியேபுகட்ட யின்பமருந்துகென்றான்.

இ-ள். கர்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை யறியமாட்டார்கள், அற்பமான தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ! பரமசிவனுடைய புகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்கு சொல்லத்தொடங்கினேம் அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியிலே புகட்டி இன்பமாக சொன்னார் பிரமன் எ-று. ௨

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு * மேணரகக்குழிபுகுதா தரியமுத்திவழிக்கேற வேணியாகும், காணரியதவத்தினுக்கு மறத்தினுக்கு மரும்பொருட்குங்காணியாகும் வானுதன் மின்னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை மனமுருக்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து பிறவி என்னும் பெரிய கடலைத் தாண்டுவதற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழுநரகக்குழியிலும்புகுதாமல் அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும், காணியாயுயிருக்கும் ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும்.

காசிமுதற்சிறப்புடையதலங்களிலே யிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பசைசெயுமொருபலமு நெடுங்காலமரியதவம்புரிகைதானுந்
தேசிகனுரைத்தபடிசமாதியிலே யிருந்துபெருஞ்சித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதற்குநிகராமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்த பலமும், அநேககாலந் தவஞ்செய்தாலும், குருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார் எ-று. ௪

அருணைகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பளவிலதிக பிரமத்திநீங்கு, கருமனையினளவுமது வருந்துன்பம்வருந்தநடு நடுங்கியோடு, மருவு பெரும்பொருள்கவர்ந்த பழவினையுங்கரங்குவித்து வழிகொண்டேகும், குருபாற்குத்தவரிழைத்த கொடுவினையும் பயந்துகருங் குலையுந்தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவில் பிரம்மத்திபாதகம் போய்விடும் கருமனையாற்று நீளவு மருவைப்பானம்பண்ணிய பாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி யோடிப்போகும் பிற

* ஏழ்நரகக்குழியென்பது ஏணரக்குழி எனமரூஉ முடிபென்க.

ருடைய பொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்கு தவறுசெய்த பாவமும் பயந்து கர்ப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும் எ-று. ௫

அந்தவினையுடன்படலும் பெருங்காற்றினெறிசுடர்போல வியாகிற்குந், தந்தையரைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே தளர்ந்துமாயு, மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்கடல்சுவறி வறியவாகு, மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு மிடமேதென்றிசைக்குந்தானே.

இ-ள். உறுதியைக்கெடுக்கும் பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோமென்று நினைத்தளவில் சூறைக்காற்றி னெதிரிலிருக்கும் தீபம்போல விந்துபோம், தந்தையைக்கொன்ற பாவமும் கருடனைக் கண்ட பாம்புபோல் நடுக்கமடைந்து ஓடிப்போம் குழந்தைகளையும் மாதரையுங்கொன்ற பாவமாகிய கடலும் வற்றிப்போம் எம்முடைய சுவாமி திரவியம் திருடினபாவமும் நானிருக்கு மிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போம் எ-று.

வேறு.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடியிராசசூயபலந்தரு மினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினைநிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாக பலனெலாம்பலிக்குந்தானே

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்றநினைத்து ஓரடி எடுத்து வைத்தவர்களுக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்தியாம் இரண்டடிக்கு இராஜசூய யாகபலன் சித்தியாம் மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலனுண்டாம் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்தியாம். ௬

வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரெண் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்குயோகத் தெண்வகைபலத்தைநல்கும்.

இ-ள். பிரதட்சணஞ்செய்கையில் தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்த பலன்தரும் இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடியபலன்தரும், மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலன் தரும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலன்தரும் எ-று.

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதிநல்கு

மெத்தவேபடிமூன் றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனை தூபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம் பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்த பலன்கொடுக்கும் மூன்றடிக்கு கோடிவிமானந் தூபிகளையுடையகோயில்கட்டிய பலன்தரும் எ-று. ௰

வேறு

நீடருணகிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வா ணிலைகைக்
கொண்டோர், ஈரடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்
தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன்
றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலை முறையவரைச் சிவலோகந் தனிற்கொ
டுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

இ-ள். நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதமடைவார்கள், இரண்டடிவைத்தவர்கள் மகேசுரபதமடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய் சேர்க்கும் எ-று.

நன்றிதருமருணகிரி வலமாகச்சிறிதுவழி நடந்தபேர்க்குத்,துன்
றுநெடுங் கிரணவெள்ளுக் கயிலைமலை வழிகடுகித்தொலையாநிற்கு,மன்றி
யும்ம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப் பாலுறுத்துமழற்சியாலே, கன்றிய
காலரைக்காணிற் கன்றிபகா லரைப்போலக் காணும்பாவம்.

இ-ள். நன்றிரைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகச் சிறிதுதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகும்வழி விரைவில் தொலையும் அல்லாமலும் அம்மலையை வலமாகப்போகும்போது பருக்கைக்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் எமனென்று பயந்து பாவங்கள் ஓடிப்போம் எ-று. கக

வன்னிமலையைவலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்றொருவாயுவசத்
தினாலே, புன்னகரமனையவிடம் புகுநிலது கயிலையெனப் புனிதமாகு,
மின்னுமவர் பதத்துகளோர் மனிதருடற் செறியிலவ ரிறப்புநீங்குக்,
துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர் பெருமைகளென் சொ
ல்லுவோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள்பாதத்தில் ஒட்டியதுகளொன்றுகாற்றினால் நகரத்தையொத்த இடங்களிற் சேர்ந்தால் அது

வுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம். இன்னும் வலம்வந்தவர்கள் பாதத்துகளில் ஒன்று மனிதர் தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களைப்பின்பற்றிவருகிற பிறப்புநீங்கும், அப்படியாகும்போது பிரதக்ஷணஞ்செய்தவர் பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம் எ-று. கஉ

இந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங்கயிலையினினேகும்போ
து, சந்திரன்வெண்குடையெடுக்கு மிரவிவிளக்கெடுக்குமங்கை தரும
ந்தாங்கு, மந்தரமேலிந்திரனர் வழிக்குமலர்ப் பரப்பிடுவா னளகைக்
கோமான், வந்தனைசெய் தருகுவருங் கந்தமலர் மழைசொரிவர் வசுக்
கடாமே.

இ-ள், இவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது சந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான், சூரியன் விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் இந்திரன் வருகிறவழியில் புட்பங்களைப் பரப்புவான்,குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான் அஷ்டவசுக்கள் புட்பவருஷம் பொழிவார்கள் எ-று. கங

மேனகையு மரம்பையுட னூர்வசியும் திலோர்த்தமையும் வீணை
யார்க்கும்,கானநடம்புரிவர்கங்கா நதியுடனே யமுனைநதி கவரிவீசும்,
போனகவின் னமுதுமலைத் துகிலுமுகி லெடுத்தெதிரே போகும்போ
து, ஞானமுங்கொண் டலர்மடந்தை நணுகுமுன்னே மறைபுகழ்ந்து
நடக்குந்தாமே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், திலோர்த்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டு வருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார்கள், சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவு ஆடைகளையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும், அப்போது இலக்குமி பூவும் கஸ்தூரியுங் கொண்டுவருவாள். முன்னே நாலுவேதங்களும் புகழ்ந்துக்கொண்டு வரும் எ-று. கச

வேறு.

சேற்பொதிந் துகளுங் கங்கை படிவதுஞ் சிறந்ததானம்
பார்ப்பது மியோகத் தாலே வருதலும் பவமொவ் வாதால்
ஆர்ப்பொலி சடையான் சோண சலத்தினை வலமாய்ச் சூழல்
காற்பல னென்றெண்ணோதே முழுப்பலங் கருதுங் காலே.

இ-ள். சேற்கெண்டை குதித்து விளையாடும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலாடிய பலனும் சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்த

பலனும் யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது ஆத்திமாலை யைத்தரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாம் நினைக்கும் போது எ-று. கரு

நிரந்தரமிமையோர்போற்று நெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடும்வழியிற்றோன்றும் பரலினாற்சிவந்தபாதம்
வரங்கொளவணங்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிநடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

இ-ள். எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும் பெருமையுள்ள அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கிற பருக்கைக்கல்லுகளை மிதித்துச் சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுவதற்கு வணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற் பதித்துப் பிரகாசிக்கும் இரத்தினகொடிகள் தாக்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும் எ-று. கசு

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானுடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ருனுடைப்புழுக்கூடேறி நரகிடையூசலாடி
தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்நடையுண்டாய் நடந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம்? கறுத்தகண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம்! அரிய மானிடப் பிறப்பாகப்பிறந்தென்ன பிரயோசனம்! மாமிசம் நிரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற்சேர்ந்து நரகத்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவது மல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனே யென்றான் பிரமன் எ-று. கஎ

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியபங்கமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சினமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் நல்லமாதருடையபோகம் வேண்டினாலும், அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டுமானாலும், அஞ்சத்தகுந்தபங்கையெல்லாம் அக்கணத்தில் நீக்கவேண்டுமானாலும், பாலசந்திரன்போல் நல்லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானாலும், ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானாலும் எ-று கஅ

முயலகனலகைபூத கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
லியலிசையறியவேண்டி லெழுதருங்கோலம்வேண்டின்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

இ-ள். முயலகன்போன்ற இராக்கதரையும் பசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபித்தொழிக்கவேண்டினாலும், துன்பம்செய்யும் வியாதியையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினாலும், இயலிசைமுதலாகிய கல்வியை வேண்டினாலும், அழகைவேண்டினாலும், குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டினாலும், அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள் எ-று. ககூ

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்.

இ-ள். சிறந்த ஆதிவாரத்தில் அம்மலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் இந்திரன்போல ஏழுலகத்தையாண்டு சிவசாரூப்பியமடைவார்கள் எ-று. ௨0

மங்கலதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கெங்கணுயதரைச்சூழ்வோ ரிருங்கலைமறைகளுணா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமரராவார்.

இ-ள். மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும் நீங்கி சங்கிலிக் கட்டுபோல் தம்மைவிடாத ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப் பிரதட்சணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களும், அறுபத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு. நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள் எ-று. உக

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாழ்விலாவெள்ளிவார தனில்வலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவை புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அம்மலையை வலமாய்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படி தேவர்கள் முனிவர்க

ளுக்கு சமானமாவார்கள் குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமியைச் சேரும் விட்டுணுபதத்தைச் சேர்வார்கள் எ-று. ௨௨

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்ப்
பதினொன்றாமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பலியாநிற்கு
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும்.

இ-ள். சனிவார உதயத்தில் பிரதட்சணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்றாமிடத்தி லிருந்த பலனைக் கொடுப்பார்கள் சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினின்றும் ஐப்பிசிமுதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிக சித்தியாகும் எ-று. ௨௩

அயனசங்கிராமமாசி மகர்த்திலர்த்தோதயத்தில்
லெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்குப் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரறியவல்லார்.

இ-ள். உத்தராயணத்திலும் தக்ஷணாயனத்திலும், மாசி மகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித்தியை அடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கதிகமாகிய பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சி யடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்து சொல்லவல்லவர் எ-று. ௨௪

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
வீரினின்மூழ்கித்தூய துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடமுறையேதான மளித்துத்தாமவைகொள்ளாமற்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

இ-ள். அப்படி அதிக பலனைத்தரும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனின் பிரதட்சணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்களைச் சொற்பனத்திலும் நினையாமல் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானம் கிரமமாகக்கொடுத்து தாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம் வாங்காமல் பூமியிலே காலினாலே நடந்து கிரியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப்பணிந்து வணங்கி எ-று. ௨௫

கஞ்சுகப்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக் குடைபிடித்துக்கொள்ளாமலும் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக் கொள்ளாமலும் பயமும் கோபமும் சோகமும் நீக்கிக் குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெறுத்து எ-று. ௨௬

செங்கைவீசாமற்சோரா துகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவடிவுநோக்கா
தங்குருமடியினோசை செவிப்புகாதரசமாதர்
திங்களையிரண்டுஞ்சென்று நடத்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

இ-ள். கைகளைவீசிக்கொண்டு போகாமலும், சோர்வில்லாமலும் சந்தோஷத்தோடு சிரசிற் கையைவைத்துக் கூப்பிக்கொண்டு மாதரையும் பாவிகளையும் நீசரையும் அவயவயீனரையும்பாராமல் நடக்கின்றபோது அடியினுடையசத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ள அரசமாதர்கள் பத்துமாதத்துக் கர்ப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல நடந்து எ-று

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்ந்து
பாவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யுருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தாற்பேணி
யுருகியங்கவர்மேற்கைகால் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

இ-ள். நல்வினைதீவினைகள் இரண்டையும் நீக்கும் அக்கினியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவந்தெரியாமல் வலஞ்செய்துக்கொண்டு வருகிற சித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள் கைகால் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று எ-று

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகநன்மணியாவெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலம்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டு மளாவிய அம்மலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மௌனமாய் நடக்

கவேண்டியது அல்லது சுவாமி துதிகளைக் கேட்கவேண்டியது, இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம்வந்து கோயிலுட்சென்று விஷ்ணுவாகிய பன்றி யறியாதசுவாமி பாதங்களை வணங்கித் தாங்களிருக்குமிடத்துக்கு வந்து எ-று. ௨௯

குன்றெனுங்குணத்தார்சூழ விருந்துதீங்கனிபால்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
நின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நிலைமையீததிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

இ-ள். மலைபோலுயர்ந்த குணத்தை யுடையவராகிய சிவபத்தர்கள்சூழ இருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப் புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது, அதிகதூரத்தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தினாலே எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம் எ-று. ௩௰

தண்டுதலிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தம்பே ரினிற்சிவவுருவங்கண்டார்
வண்டிசைபெருகுமோதி மலைமகண்மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள்பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி.

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே! இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள் பேரினாலே இலிங்கங்களைத் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள், வண்டுகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதி கிரியின் கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒரு இலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தாள் எ-று. ௩௧

மணிவரைபரிபிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணீக்கத் தமியனேன்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணாமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டு வந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தென்திக்கில் புழுகணி யிறைவரென்று ஒருலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளநானும் அம்மலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிறபேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன் எ-று. ௩௨

வாலவெங்கதிர்மேற்சோண வரைகடந்தொருநாள்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீரத் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னலயமுழுதுந்தேவ ராவநாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த பாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள் இவர்களாலேஸ்தாபித்தும் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது எ-று. ௩௩

ஈசனார்வடிவமான விலிங்கமல்லெல்லைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசவதெவனோவந்தத் தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுந்தெரிக்கொணாதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அநேக இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும், அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின்பெருமையைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ எ-று. ௩௪

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனேவிமலனை
வாதியைப்பழித்தோர்செம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீங்கும்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமன் இப்படி சொன்னதும், ஜனகரிஷி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே! பிறப்பை நீக்கும் பரிசுத்தரே! மலரகிதரான சிவனைப் பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்க் ளடையும் பாவமும் அவைகள் நீக்கும்வகையும் சொல்லுமென்று கேட்கப் பிரமன் சொல்லுவானாயினன் எ-று. ௩௫

ஒன்பதாவது,
திருமலைவலம்புரிச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௮௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

ஆதித்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அற்றமற்றமுனிவர்சூழு மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
புற்றெழுந்துபுகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகும்வண்டு சோனைமாரிசொரியுமே.

இ-ள். குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவரும் அருணாசலமென்னுமலையோடு மற்றமலைகளையு மொக்குமென்ன நிந்தைசொன்ன மனிதர்வாயிலே புற்றுண்டாகிப் புகைபுகுந்து புழுக்கள் நெளித்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர் சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரி சொரியும் எ-று. க

அந்தணமர்நர்தம்மைபெற்றி யந்தகன்றனேவலால்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளினலறுப்ப ரெந்தைசோணவெற்பையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

இ-ள். அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப்பின்பு எமனுடைய ஏவலாய்வந்த தூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்கள் வாய்களைநெருப்பிற்போட்டுக் காய்ச்சிய கத்தியினாலறுப்பார்கள் எங்களாண்டவன் மலையையோ நிந்தைசெய்தாயென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள். எ-று. உ

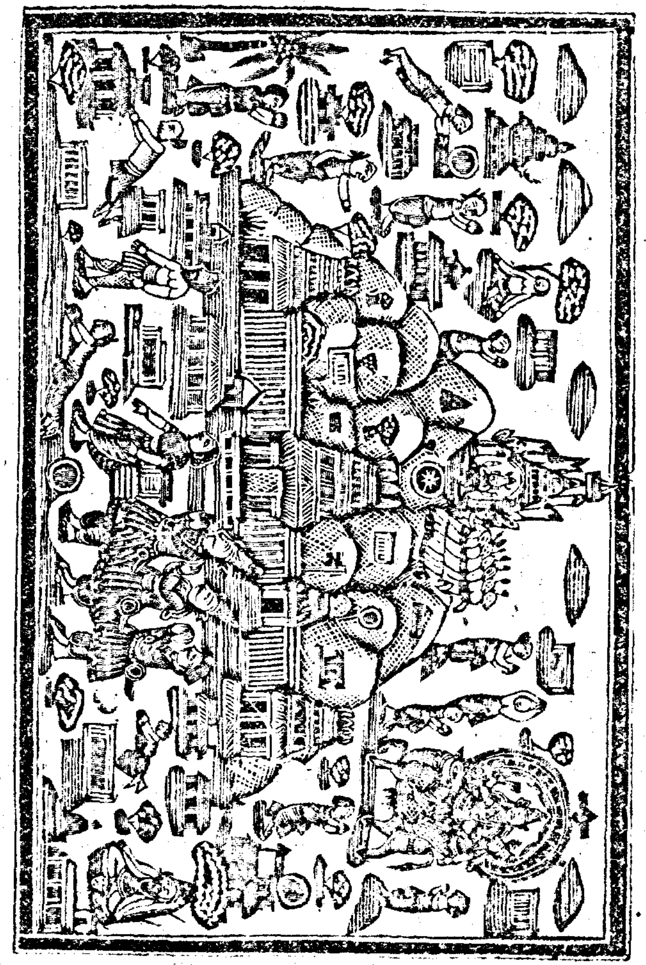

பஞ்செழத்துவைத்தாக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெம்ப நரகிலேகிடத்துவார்
அஞ்சியந்நாகுதானு மருவருத்தலைத்திடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினர் தமக்குமீதுநிகழுமே.

இ-ள். பின்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை எமதூதர்கள் பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேயிட்டு நஞ்சைக் குடிப்பித்துத் தீய்மையாகிய [illegible] தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோ வென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் [illegible]க்காமல் மிகவும் வருந்தும் இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனத்திலே இம்மலையைக் குறைவாக வெண்ணினவர்களுக்கு உண்டாம் எ-று. க

குருக்கடந்தைதாயரானி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி லிட்டபோதிலவர்களும்
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

இ-ள். ஆசிரியர்களையும் தாய்தந்தையரையும் பிராணன் வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிய நரகத்திலே இவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்களை முன்னிருக்கும் பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்தபடியினால் நம்மிலும் பாவிகளென்றுசொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள் எ-று.

என்றுரைத்துயானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாத வருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்க்குறைந்துமுன்
கன்றினொருத்தனென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுமுண்ட விட்டுணுவுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதலின்றையவரையில் அளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தை ஒருவன் மலையென்றிகழ்ந்து [illegible] லடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட் [illegible] ௫
று அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வ மலையைமற்றமலைகள்போல்

அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ழிலகுதேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்க்கடத்தினன்.

இ-ள். நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்கும் பிரகாசங்களையெல்லாம் தன்னுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலைபுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்றமலைகள்போலெண்ணி ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிரைகளையும்பூண்ட தேரை அவ்வருணாசலத்தினுச்சிவழியின் எல்லையாக கடத்தினன் சூரியன் எ-று.

மருட்டிய தெய்வமந்தவெற்பின் முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்ப்
புகைந்துசெல்லவிரதமூவர் புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைந்தபச்சைவாசியோ வுலர்ந்துவாசியானதே.

இ-ள். சூரியன் விட்டுணுவினால் தேடப்பட்ட அம்மலையின் உச்சியிலே போவதற்குமுன்னே மிகுந்த பிரகாசமான மலைவெடித்து அவ்வுள்ளிடத்தில் நின்று எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவாத் தேரானது திரபுரமெரித்த பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்துபோய்விட்டது கடத்தப்பட்ட குதிரைகளோ சீவனில்லாத குதிரைகளாயின எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழிந்தபானு
வடையழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்தானனக்
கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு கதிரவற்கிவையுரைத்தேன்.

இ-ள். அம்மலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த கிரணவெப்பத்தினாலே குதிரைகளேழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடைய தேர் கானல்போலத் தோன்றியுருவில்லாததாய்த் தன்னுடையபாகன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியன் மதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையை வலஞ்செய்துக்கொண்டு மேலாகிய கதியை அடையும்படி போகின்ற நான்பார்த்து அச்சூரியனுக்கு வையாததைகளைச் சொன்னேன் எ-று. அ

ஐயனைமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனேயொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலுஞ்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே தீர்க்கலாந்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலேசரை ஒருமலையென்று நினைத்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழேவிழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்கு எவ்வகையிலும் ஒருகாலத்துங் கதிகிடைக்காது அப்படியிருந்தாலும் ஒரு தொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அதுயாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றான் பிரமன் எ-று. கூ

போதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கன்சோணாசலத்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினானு மழுவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தரெனவேதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

இ-ள். பிரமன் அநுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அவ்வருணாசலத்தைவலஞ்செய்துக்கொண்டுவந்தான் அச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துச் சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத் தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார் எ-று. க0

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னிசின்வடிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியினெல்லைசெல்லா னிடப்புறஞ்செல்வான்றன்றேர்
அங்கிலைவரும்போதேத்தி யலர்சொரிந்தகனுமென்றான்.

இ-ள். சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன்முன்னே தமக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கினிவடிவமாகிய மலையை வலஞ்செய்துக்கொண்டு போவான், அம்மலையினுச்சியின்மேலும் போகான், இடப்புறமாகவும் போகான் அம்மலைக்குச்சமீபத்தில் வரும்போது தோத்திரஞ்செய்து புட்பமாரி பொழிந்து செல்வானென்று சொன்னான் பிரமன் எ-று. கக

பத்தாவது

ஆதித்தராஜன்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ருகூரு.

227

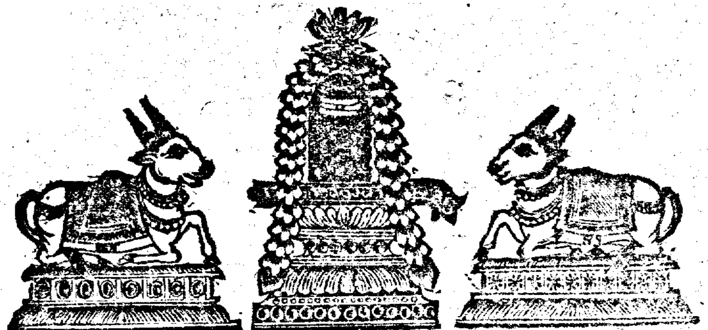

உ

சிவமயம்.

பதினொன்றுவது
பிரதத்தராசன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன் றிரவியமணுமட்டாயினுங் கரந்தபேருட
னே,மரணமாய்நமனுட் டழலிலேகளிப்பர் வச்சிரவுலக்கையாண் மறி
வ, ரிருணிறைநரக மிருபத்தெண்கோடி யிடத்திலு மடைவிலேயிருப்
பர், தரணியிற்புழுவாய்ப் பிறப்பர்கள்களவு தனக்கிசைந்த வருமத்
தகையர்.

இ-ள். அருணைசலேசரது திரவியத்தில் அணுவளவேனுந் திரு
டினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப்போய் அக்
கினிக்குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள்,வயிரத்தினாற்செய்த
உலக்கையால் அடிபடுவார்கள், இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி
நரகங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்பார்கள், மறுபடியும் பூமி
யிலேவந்து புழுவாப்பிறப்பார்கள் அத்திருட்டுக் குடன்பட்டிருந்
தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை யடைவார்கள் எ-று. கஉ

ஓங்கியதரையுளிசைத்த பொன்னெதிரே யுற்றபேருடலையு மொ
றுக்குந், தேங்கியகருணை யருணைநாயகர்பொற் செய்கையைப்படியி
னிற்கரந்து, வாங்கியபேரைக் கிளையுடன்சிதைக்கு மலையினுங்கடலினு
மொளித்து, நீங்கியபொழுதுந் தொடர்ந்திடும்விடுமோ நிழலெனத்
தொடரு மென்னிலத்தும்.

இ-ள். திருடின பூமியினுள்ஒளித்து வைக்கப்பட்டபொன் அவ்
விடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண்டிக்கும் அப்படி
செய்வது மிகுந்தகிருபையையுடைய அருணைசலேசருடையதிரவியத்

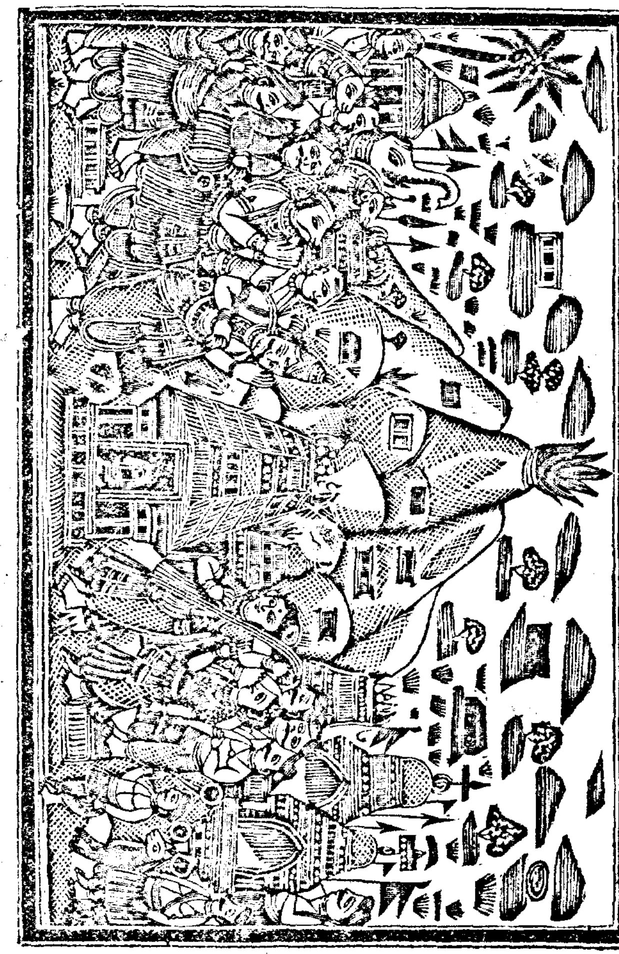

தின் செய்தியாம் அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவரையோவென்றால் அவர்களுறவோடு கெடுக்கும் மலையினுங் கடலினுமொளித்துக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்து வருத்தும் விடமாட்டாது எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலத் தொடரும் எ-று. ௨

கடிக்கலாஞ்சிலையை விழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பையருந்தலாங்கடும்பாற் கொள்ளலாமருந்தின ருணத்தால் முடிக்கலாம் பகைமையருணைநாயகர் பொன்விழுங்கினால் மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும் புகையுமவ்வளவோ வுயிரையுமுளத்தை மொறுக்கும்.

இ-ள். பின்னும் பிரமன்சொல்லுவான் கல்லைக்கடிக்கலாம், நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம் விஷத்தோடு கொல்லும்படியான வஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச் சாப்பிடலாம் இரும்பைப்புசிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணாசலேசர் திரவியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும், தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகச்சுடும் புகையுண்டாகும் அவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங் கெடுக்கும் எ-று.

முக்கணான்பொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர் நினைத்தபேர்முதலா, யக்கணழித்தவ ரவர்களுமிருக்க வடியவர்பொருள்கவர்ந்தலைக்கத், தக்கதுநினைத்தார் கெடுவரென் றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருக வொளிவிடுமணிப்பூண் திசைமுகனொருகதைசெப்பும்.

இ-ள். மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசனது திரவியத்தைத்திருடினவர்கள் படுகின்றதுன்பமிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அப்பொருளைத் திடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்களந்தக்கணத்திலே யழிவார்கள் அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபக்தர்களுடைய பொருளைத் திருடினவர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களுங் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமுங்கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத்தரித்த பிரமன் ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. ௪

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் முழுமணிக்கங்கைநீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனனையா னொண்டகை முருக

வேணிகர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின்வயிரநாயகங்க ளாற்றேய்ந்த, பொன்னவிர்கழலான் றருமமுங்கழலான் புகழ்ப்பெய ர்பிரதத்தனென்பான்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான் முற்காலத்திலே ஒருநாள் வடதே சத்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன் விலையுயர்ந்த முத்துகளுக் கிருப்பி டமாய் கங்காநதித்துறையை யுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கிய தேவேந்திரன் போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில்சுப் பிரமணியருக்குச் சமானமானவன் அரசர்கள் பணியும்போது அவர் களாலே நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீட கோடிகளில் இழை க்கப்பட்ட வீரகண்டையைத் தரித்தவன், தருமமென்பதை இடைவி டாது செய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரை யுடையவன் எ-று. ௫

காலனேர்விழியார் முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொழுங்கி யமதிபோல், நீலமாமணிக்காம் பிணைந்தவெண்கவிகை நெடுநிலப்பரப் பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணியா வரசர்களிவன்பொற் சரணமேபடி ந்துயிர்பெறுமென், றேலவேயழைக்குந் தருமதேவதைபோ லிரண்டு சாமரைக ளார்த்திடவே.

இ-ள். எமன்போலக் கொடுமைசெய்கிறகண்களையுடையபெண் கள் முகம்போல்விளங்கிக் களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்ட சந்தி ரன்போல நீலரத்தின மிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளைக்கு டை நீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின் பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத பகையரசரைப் பார்த்து இந்திர னுடைய அழகியபாதங்களைவணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல்பெற் றுக் கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையை ப்போல் இரண்டு சாமரங்கள் வீசவும் எ-று. ௬

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோற்கிளர்ந்த மரகதக் குரகதம்வய ங்க, அருணமண்டலத்தை யளவிடுங்கொடித் தேரடவிகள்புடவியை யடைப்பக், கிரணசிந்தூரத்துப்புகர் முகமருவிற் கிம்புரிக்கரிதிசைகி ளரத், தரணிபர்நடுங்க மந்திரிகணத்தோ டெழுந்தனன் றண்டை யாத்திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர் வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரியமண் டலத்தையளாவிய கொடிகள்கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியையடைக்க வும் கிரணம்பொருந்திய சிந்தூரம்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்

தையும்பூண்கட்டியதந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் பகைமன்னர்பயப்பட மந்திரிகூட்டத்தோடுஞ்சேனைக ளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்தாசன் எ-று.

அங்கர்புற்றேறயவனர்வெற்படைய வந்தியர்வில்லினாண் கௌவ ச், சங்கிலிதொடக்காய் மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களே சுமக்க ச், சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான் றிருநதிகடந்துதென் னரு ணைக், கங்கைவாழ்சடையான் கோயிலிற்புகுந்தான் கங்கையுங் காசி யும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தாசன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத் தரசர்பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யௌவனதேசத்தரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கி ற நாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங் கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களை த்தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டுத் திருநதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசல த்தலத்துக்கு வந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவன் கோயிலிற்புகுந்தான், கங்கைநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தாசன் எ-று. ௮

அரும்பவிழ்மலர்கொண் டருச்சனைபுரிய வருணைநாயகர் திருக் கோயில், விரும்பியுட் புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில் விடத்தினுங்கொ டியகூர்விழியாள், இரும்பையுமுருக்கு மிசையினொருத்தியிலக்கி ழையாருடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியாற் பாடுதல் கேட்டான் கண்டனன் வளைத்தவேள் கரும்பை.

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகியபிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந் த புட்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைப் பண்ணுகிறதற்காக அருணாச லேசர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடும்போய் வந்தனஞ் செய்யும்போது, அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடையவளும். இரும்பும் உருகும்படிசெய்யும் சங்கீத வித்தையை யுடையவளாகிய ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபர ணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்த பாலும் கரும்பினிரசமும்போன்ற மொழியினாலே பாடுவதைக் கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மன்மதன்வளைத்தகரும்பு வில்லையுங் கண்டான் காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தாசன் எ-று.

அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோதிருவோ மமிர்தமன் றமாருக்க ளித்து, வன்னமோகினியோ விரதியோபிரமன் மனத்தினால் வருத்த மேனகையோ, என்னமோகமதாய்த் தனது காட்டினிற்கொண்டேகு வனினைந்தனனதற்கு, முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் முறுவ லாயினதெவர் முகமும்.

இ-ள். காசிதேசத்துப் பிரதத்தராசன் அத்தாசிப் பெண்ணைப் பார்த்துச் சொல்லுவான், இவள் அன்னமோ! கிளியோ! தேவாமிர்த மோ! இலட்சுமியோ! அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத் தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ! இரதிதேவி யோ! பிரமன்மனத்தினால் சிருட்டித்த மேனகையோ! என்று நினைத் து மோகத்தோடு தன்னுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக் கொண் டுபோவதற்கு நினைத்தான். அந்நினைப்புஉண்டாகும் முன்னமேதானே குரங்குமுகத்தை உடையவனாயிருந்தான், அதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள் எ-று. ௧௦

மந்திரிக்கிழவராசனை வினவி மன்னவ நினைத்தவாறதனால், வந்த வித்துயரந் தவிர்ந்திடமலைமேன் மருந்தினைப்பணியெனவவனுஞ், சிந் துரக்குவடுங் ககனவாம்பரியுஞ் செழுமணிச்சிவிகையுந் தேரும், சந்த னமணியும் தனத்தினர்பலருந்தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராசனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசனே! தீமையாகிய உமதுநினைப்பினால் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படிமலைமேல் மருந் தாகிய அருணாசலேசுரரை வணங்கென்று சொல்ல, அவ்வரசனும் மலையையொத்த யானைகளையும் வேகமாய்த்தாவுகின்ற குதிரைகளை யும், நல்ல இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும் தேர்களையும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பெ ண்களையும் பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்நோயிலுக்கு முன்காணி க்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. ௧௧

பன்னருனந்த பூசனைபுரிந்தான் பரமனுமவற்கருள் புரிந்தான், இன்னரமொழியாள் விருப்பினாலடைந்த இலேசவானரமுக மொழிந் தான், நன்னயமுகம்பெற் றிறையுளாடணைந்தா னுதலாலரன்பொருள் கவர, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் னுதவினற்றவிருமெ ன்றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தராசன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அனந்தம் அருமையான பூசைகள் செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனு க்குக் கிருபைசெய்தார். வீணையிலிசைபோலும் வார்த்தையையுடை ய பெண்மேல் மோகங்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம் பொரு ந்திய குரங்குமுகத்தையொழித்தான் நல்ல மானிடமுகத்தை யடை ந்து அவ்வரசன் தன்னுடைய நாட்டுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான் ஆகை யாலே அருணாசலேசருடைய பொருளை திருட நினைத்ததனாலுண்டா கியபாவம் அப்பொருளுக்குப் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் தீருமென்று பிரமன் சொன்னான் எ-று ௧௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மாதவனேயருணகிரி வளமிதுதானெனத்திருவாய் மலர்ந்தானந் தப், போதனையங் கடிபணிந்தான் போதனையான் மகிழ்ந்தனமிப்புவி யின்மீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருங் கதையினையுங்கூறு மென்றான், மூதறிவாயினனுநான் முகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலு ற்றான்.

இள். மகத்தாகிய தவத்தையுடைய சனகரிஷியே! அருணாசல த்தினதுவளம் இதுதானென்று சொன்னான் அப்பிரமனை அவ்விடத் தில் சனகரிஷிவந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆன ந்தமடைந்தேன் இவ்வுலகத்தில் குற்றமாக அறிந்துசெய்த பாவம் நீங்கும்படியான கதையையும் அருள்செய்யவேண்டுமெனப் பேரறிவு கொண்ட பிரமன் தம்முடைய வாய்நான்கும் ஆயிரம் வாயாகச் சொ ல்லத்தொடங்கினான் எ-று. ௧௩

பதினொன்றாவது

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௰௮.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால்வடிவினான் மனத்தினால்பவந்
தாக்கினாருணைமா சயிலநோக்கினா
னீக்கினாரென்பது நிகழ்த்திநான்மறை
தேக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினான்.

இ-ள். வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் துர்விஷயங்களைச் சொல்லியும் செய்தும் நினைத்தும் பாவத்தை படைத்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள் பாவத்தை நீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான்-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரிய சபையிடத்தி லிருநான்குவசுக்களும்வந் திருந்தார் முன்னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்ததகைமைநோக்கிக், கும்பமுனிமுதலானோ ரிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொடுமையாலே, அம்புவியிலிழைத்ததவமு மனைத்தினையு மவமாக்கி யகற்றுமென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில்வந்திருந்தார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தவத்தின் பெருமையையும், அதனால்வந்த கீர்த்தியையும்

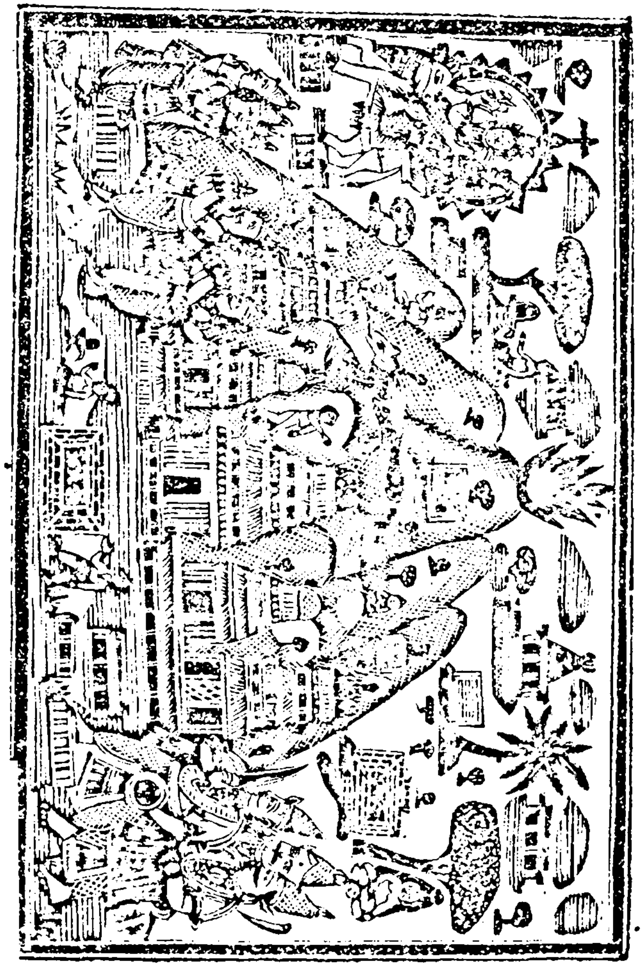

கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள் அதைப்பார்த்து அகத்தியர் முதலான ரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்மத்தினால் அக்குற்றம் பூமியில்செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச்செய்துவிடுமென்று சொன்னேன் எ-று. ௨

உற்றபெருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தி ‥ ‥த்தினையு முரைத்தமேரு, மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக் கடன்மூழ்கி மறிவரென்றேன், சிற்றறிவாகிய வசுக்க ளனைவர்களுநடுங்கியிது தீருங்காலஞ், சொற்றருளு கெனவுரைத்தா ரரனருளாற் றீருமுங்க டுயர்தானென்றேன்.

இ-ள். பெருமைவாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையும் செய்த தருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகிமறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன் சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இச்சாபம் எக்காலத்தில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக் கிடைக்குமோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன் எ-று. ௩

சொல்லுதலும் வசுக்களெலா மெனையகன்று நெடிய கங்கைத்துறையிலேகி, எல்லையிலா நெடுங்கால மிறையைநினைந் தரியதவமியற்றினார்கள், வல்லிபங்கனொருநாளின் மழைவிடைமேலடைந்துதவம் வரமேதென்றான், அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக் கடலிலெடுத்தருளுமென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும் என் சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ் செல்லுகின்ற கங்காநதியின் துறையிற்போய் அளவில்லாக்காலம் பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அச்சுவாமி ஒருநாள் இளமையான ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்டு அருள்செய்தார், அவ்வசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமன்கொடுத்த கொடியசாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை எடுத்தருளவேண்டு மென்றார்கள் எ-று. ௪

கருணைமுகின்முகமலர்ந்து வசுக்களுடனுமதுபவங்கடக்கவேண்டில், தரணியிலேயொருநகரந் தலேச்சுரமென்றிலங்கு மந்தத்தலத்தின்மீதே, அருணகிரி யெனுமலையா யிருக்குமந்தப் பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த, வருணதிசைதொடங்கி யெட்டுத் திசைகளினு மிருந்துதவமியற்றுமென்றார்.

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழிகின்ற மேகமாகியபரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து அந்த வசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தை நீங்கள் கடக்கவேண்டினால் பூமியில் தலேச்சுரமென்று ஒரு திவ்ய தலம்

விளங்குகின்றது அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையுண்டு அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச்சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத் தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளினு மிருந்து தவம்செய்யுங்களென் றருளிச்செய்தார் எ-று. ௫

அன்னவய லருணையிற் சீரிய தவமியற்றிடுமவ் வளவேயுங்கள்,
முன்னாழற்கிரியுமெட்டு முகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு, மன்னு
மூங்களரும்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்து வெள்ளிமலையிற் சேர்ந்தா
ன், தன்னையடைந் தவர்களெலாந் தனைப்போல விருக்கவரந் தருகு
வானே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலத் தலத்திற்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள் அப்படிச் செய்த அளவிலே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கி ஒப்பற்ற அம்மலை உங்களுக்குமுன் காட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடைய தவமும்நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார் தம்மிடத்திலடைந்தவர்கள் எல்லாரையுந் தம்மைப்போல் உருவத்தை யடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்யும் பரமசிவன் எ-று. ௬

முந்தவசுரரையு மவர்புத்திரனையு மெரித்தபிரான் மொழிந்தவாறே
அந்தவசு வனைவருஞ்சென் றருணையிலேயரிய தவமியற்றினார்க
ளிந்தவசு மதிதழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகி யிருந்ததங்கே
தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக் கிரிகளெலாந் தள்ளினார்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் நகைத்தெரித்த சுவாமி அருளிச்செய்த பிரகாரமே இவ்வெட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவம்செய்தார்கள். இப்பூமிதழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லியதனால்வந்த கொடியசாபமென்றுசொல்லப்பட்டமலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில் எ-று. ௭

பூதஞ்சூழ்திசைகளெலா மிருந்தட்டமூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க
ளாதலினாற்பழையபடி தமதுபதவிகளை யடைந்தருள் பெற்றார்க
ளேதமறும்படிக்கரிய மறைப்பயனெட் டுருவாகியிருந்தபோதுஞ்
சேதாலும்பதங்கிரமத்துட னறியான் முடியெனக்குந்தெரிந்ததின்றே.

இ-ள், அம்மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளினு மிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியே தம்பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகிருபையும்பெற்றார்கள் குற்றம்நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அச்சுவாமியே அறியாமற்போனார் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை எ-று. ௮

சண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வசுக்கள் செயுந்த
வத்தினாலே, எண்முகமா யிருந்ததுகண் டொருமுகமா யிமையவர்வா
ழ்த்தெடுத்தா ரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான் சனகமுனிக்கு
ரைத்தருளச்சயிலத்தூடே, பண்முகயாழனைய மொழித்திலோத்த
மைசேர் கதையினையும் பகராநின்றான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவன் எட்டுவசுக்களுஞ் செய்தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமா யிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்லி அருள்புரிகின்ற அத்திருமலையில் யாழின் இசைபோன்ற சொல்லையுடைய திலோத்தமை கதையையும் சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. ௯

கலி விருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்ன மென்னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமானதன் பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான் இந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அத்தவம் நிறைவேறாதபடி ஏதாவது ஒரு விக்கினம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனான் எ-று. ௧௦

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித் தோகைமார்வரை
மந்தரமுலைச்சிய ரழகுவாரியே.

இ-ள். இந்திரன் போனபிறகு இயக்கலோகத்துப்பெண்கள்தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப் பெண்கள் அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள் மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு எ-று. ௧௧

வகுத்தனன் றிலோத்தமை யென்னும்வஞ்சியை
யுகுத்தனன்வலியை நன்மதியையோட்டினன்
மிகுத்ததோர்விஞ்சையிற் புலியின்வேட்டுவ
னகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

இ-ள். குளவி தன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினாலே புழுவின் உடலைக்கெடுத்ததற்கு வேறொருதேகத்தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமை யென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்சொல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் தூரத்திவிட்டேன் எ-று. ௧௨

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்

றென்மனப்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்
முன்பினினொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

இ-ள். மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்து வாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து நான்தனக்குத் தந்தையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்ககப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ளநான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன்மங்கை
பின்னையோர்கதியுங்காணாள் பிறங்கலாமருணைநாதன்
றன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். அப்படி நான்தேடி அவளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிப்பதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன், அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப் பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன். அத்திலோர்த்தமை பிறகு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசரைச் சிறிது தூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்சமென்றுச்சொல்லி அடைந்தாள் எ-று. ௧௪

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றாளையன்
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினானே.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல்வருகின்றவரே! தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியைப் பாகத்தில் வைத்துக்கொண் டிருப்பவரே! தகிக்கும் அக்கினிவடிவமானவரே! திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே! ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே! நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் சொல்லும்படி குழந்தையினிளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னாள் எ-று.

முருகலர்க்குழலினாடன் முறையிடுமுறைக்கென்னையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
விரைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிநாலு
கருதியுஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

இ-ள். வாசனையமைந்த புட்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோர்த்தமை முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமி அழகிய உருவமெல்லாம்செவிகளாயிருந்தன. அதனால் சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அதினின்றும் தாம் வேடவடிவமாகவும் பார்வதி வேடச்சிவடிவமாகவும் நாலு

வேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினார் பார்வதியை இடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன் எ-று. ௧௬

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேல் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்ந்தே
னாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

இ-ள். வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே நடனஞ்செய்த சுவாமி என்னைக்கோபித்துக்கொள்வாரென்று பயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையுடைய திலோர்த்தமைமேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்ந்து அச்சுவாமியைவணங்கினேன், வேடனைப் பறவைகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதே எ-று. ௧௭

பெற்பெனுமுலையாடன்னை விதித்துநீவிரும்புந்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்

இ-ள். மலைக்கு நிகராகிய தனத்தையுடைய திலோர்த்தமையைப் படைத்து நீயே விரும்புதலாலுண்டாகியபாவம் கற்பகோடி காலத்திலும் தீரமாட்டாது. ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தானே பரமாகியும் உள்ள இம்மலையைத் தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்டபாவம் தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்துக்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமி மறைந்துவிட்டார் எ-று. ௧௮

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடறானுக்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ணம்
மின்னல்வினையற்றதினி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளரென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு அபுத்திபூருவமாக வந்தபாவம் அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே. முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அந்தத்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமன் சனகரிஷிக்கு ஒருகதை சொல்லுகின்றான் எ-று. ௧௯

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமன் னாளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதுயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

இ-ள். முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால்கற்பகாலம்முடிவுற்றுமகத்தாகி அந்தகாரம்நீங்கிவெளிச்சமுண்டாகிற

காலத்தில் அவ்வந்தகாரத்திற்கொஞ்சம்நின்ற அக்காலத்தில் இதனை யறியாமல் விஷ்ணு சமுத்திரத்தில் நித்திரை செய்துக்கொண்டிருக்க மேன்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள் எ-று. உ0

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
சுத்தனழலானதொரு சோதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானோ
னுய்த்தபொறிதம்மினுள வாயுலகெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராகியுமிருக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தை யடைந்தார் எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்ற எவ்விடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்கு உருவமாகிய அச்சுவாமி அப்போது சிந்தியபொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின எ-று. உக

ஊழிமுடிவாயிருள் புலந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியினுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிக்காலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யும் விட்டுணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அவ்விட்டுணுசர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிக பயத்துடனெழுந்தார் எ-று.

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்தன்
மையுணர்வுமஞ்சியென தையனைநினைந்தான்.

இ-ள். உலகமுண்டாக்கும் பொருட்டு பிரமனைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல்நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினைச்சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி என்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியை நினைத்தார்.

அன்பர்கருதிற்கடுமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பமகல்விக்குமது தூயதொழிலானன்
வன்படிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போல
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வண்மையாகிய படிகமலையின்மேல்விளங்கும் சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உச

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொழித்தருள்தியென்று
னெருக்கணிருவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுசீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்விய கிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்குநித்திரையினால்வந்தவினையைநீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார் அர்க்கியம்முதலாயின என்பன அர்க்கியம் பாத்தியம் ஆசமனமுதலிய பதினாறுமாம் எ-று. உரு

வாசிமகமேமுகன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுகலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பல யாகங்களைச் செய்தாலும் அது போகாது. ஆகையினாலே அது நீங்கவேண்டுமானால் சோதிமயமாகியதெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டுப்போம் என்றார் பரமசிவனார் எ-று. உசு

நாறுபொருலங்ககரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியர்க ணீவிர்பலர்தொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் எனக்கும்வடிவம்ஒன்றுதான்பேதமன்று, அதனுடையபெருமையை வேதங்களும் அறியமாட்டார், விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கும் யோகியர்களும் விஷ்ணுக்குள்ளாகி நீங்கள்பலரும் தொண்ணூற்றாறுபிரமர்களும் அத்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள் எ-று. உஎ

முற்றிழையுரோகிணி முலைக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறச்சபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழிந்தான்.

இ-ள். சந்திரன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோகிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறுநாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட அதை முன்சொன்ன இருபத்தேழுபெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தக்கன் கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல் மாத்

திரம்வைத்ததினல் அவனுடல் குன்றிபோகக்கடவதென்று சபித்தான் அச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அவ்வருணசலத்தில்வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. உஅ

நினைப்புளவின்முத்திதரு நீணகரத்திற்போய்
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றிறைமறைந்தா
னனற்கிரியைநாடியரி யத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணசலமென்னும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமிமறைந்தார் விட்டுணு அக்கினிவடிவமாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார்.

ஈசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானன்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத் தரிசித்து அன்போடு பணிந்து ஒளியமைந்த அத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில்முழுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து பூசைசெய்துகொண்டுவாத் தம்முடைய வினைநீங்கி விட்டுணு பரிசுத்தனானன் எ-று.

மேவியவருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
ஞவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடைய விட்டுணு அருணசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலனைப்பிரமன் சுகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணசலேசர் புழுகுபூனையினலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர் எ-று. ஙக

பன்னிரண்டாவது

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கூசய.

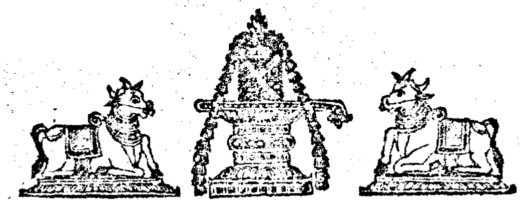

245

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றுவது

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபல வேருபுனைபுளகனெனுமோரசுர னொருபொழுது நாவிவடிவா, யருணைகிரி மீதுலவி யரியபுழு கேசிதறி யதிகபலமா யவனியோர், வெருவவிமைய யோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழிய வினைபுரிகையா லவரெலாம், கருணைமலை போலிமைய மலையமலை பாகருறைக் கயிலைமலை மேவி மொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடி வெவ்வேறு உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள வல்லமையுள்ள புளகனென்னும்அசுரன் ஒருநாள் புழுகுபூனை உருவமெடுத்து செவ்விய நிறத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகை சிதறியபடியால் சுவாமியினல் அதிக பலம்பெற்றதும், பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும், தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாம் துன்பப்படவும், துர்க்கிருத்தியம் செய்வதனலே அவர்களெல்லாம் இமயபருவதராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள் எ-று. க

புளகனெனுமோரசுரன் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழு முறைபோய், வினைதுயரமாயினர்களென வுரைசெய்தா ரவர்கள் விமலனவரோடுபுகல்வா, னளவின் மணமானபுழு வருணைகிரிமீதுதவியதிக

பலமாய் மருவினை, னெளிதிலழியானவனுமினிய கதியேற வுமையிடா லயிலேற விடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும் ஒரு அசுரன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையே புகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய அதனால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய் மலர்ந்தருளுவார் மணம்வீசும் அளவில்லாத புழுகை நமதுருவமாகிய அருணாசலத்திற் சிதறியதனால் அதிக பலம் அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத் துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம் எ-று.

மேவுமென வோதியருளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவுணா, காவிவடிவாகியுனைவிடுவாயெனது காவிவடிவான் மொழிகுவான், பாவையொருபாககருணாலய புராதன பராபரவிலோசனகுளா, ஏவலெளியேன்மொழியு மாறுதவனாவிறைவனீரடியின்மீதுதொழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய் சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளி மிக்க கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வசுரனை வேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே! புழுகுபூனை வடிவங்கொண்ட உன்பிராணனை விடென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வசுரன் சொல்லுவான், பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளியவரே! கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே! பழமையானவரே! நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக்கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லுவான் எ-று. ௩

எனதுகிளையாயிருகமுனதுதிருமேனிபுகவிளையபுழுகாலுமொருபேர், புனைகவென்வேபரவி யுயிர்விடலுநாவிகதிபுகுதவிறையோனருளினான், மனமுருகியே முனிவரிமையவர்கண் மானிடர்கண் மதிமுடியின்மேலணியவே, அனவரத மான்மழுவு மிமலசலமுமாலயம தருவியெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினால் உண்டாகின்ற புழுகு உம்முடைய திருமேனிஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் புழுகணிபிறைவனென்று ஒரு நாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும் அருள் செய்ய வேண்டுமென்று வணங்கி நாவி யுயிர் விட்டவுடனே

அவ்வசுரன் கதிசேரும்படி சுவாமி யநுக்கிரகஞ் செய்தார். அப்படி அவனை இரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும்மனிதர்களும் மனவருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிசிரத்தில் புழுகுசாப்புச்சாத்த, எப்போதும் அப்புழுகுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியையுடையதாகப் பெருகியோடும் எ-று. ௪

புழுகுபனிநீர் களபமனுவளவதேனுமிறைபுனையும் வகையாலுதவினோர், விழிகுளிர நாடியரனிணையடிகளேபரவி வினவினர்கள் வீடுபெறுவா, ருழைமருவு பாணியினர்சரிதமிது வாகுமென வுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனே கனகமுனி புகழவினோடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத்தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைவார்கள், மானைக்கரத்தில்வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படிச்சொல்லிய பிரமனை சனகரிஷி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினார் எ-று. ௫

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப்போக்கக் காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க, அருணாசலத் தலம்வாழ்க, அருணாசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிவாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகம்வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயம் வாழ்க வாழ்க.

ஞானவாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத மாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானபேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும் தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்மை

யாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள்வாழ்க வாழ்க எ-று.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோ ரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சவுக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திருக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே,

இ-ள். இவ்வருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதிவைத்துக்கொண்டவர்களும், நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும் காத்துத் தகுந்த புத்திர சம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர்கிருபையினால் சிவபதம் அடைவார்கள் எ-று.

பதின்மூன்றாவது
புளகாதிபன் சருக்கம்
முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட சருக்கம் பதின்மூன்றுக்கும்
ஆக திருவிருத்தம்-கூசக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

58739